Betalingsrapport 2026

November 2026

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Betalingsrapport 2026

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf.: +45 41 71 50 00
E-mail: kfst@kfst.dk

Online ISBN 978-87-7029-892-6

Betalingsrapporten er udarbejdet af
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

November 2026

Indhold

Kapitel 1 5
Resumé 5

1.1 Danskernes brug af betalingsløsninger 5
1.2 Styrelsens håndhævelse af betalingsloven siden 2024 10
1.3 Undersøgelse af betalingsmarkedet 12
1.4 Ny regulering på betalingsområdet 15

Kapitel 2 18
Introduktion til betalingskort og kortsystemer 18

2.1 Indledning 18
2.2 Centrale aktører i et betalingskortsystem 18
2.3 Betalingsinstrumenter 19
2.4 Mobile betalingsløsninger 20
2.5 Gebyrstruktur i et firepartssystem 20
2.6 Tosidet marked 22

Kapitel 3 23
Regulering af nationale kortsystemer 23

3.1 Indledning 23
3.2 Politisk aftale om styrkelse af Dankort 24
3.3 Regulering af Dankort i fysisk handel 24
3.4 Indtægtsramme for drift af Dankort-systemet i fysisk handel 26
3.5 Indløsning af Dankort i online handel 26

Kapitel 4 28
Tilsynsaktiviteter 28

4.1 Indledning 28
4.2 Påbud til pengeinstitutter vedrørende udstedelse af Dankort og Visa/Dankort, der ikke kan identificeres som firmakort 28
4.3 Betalingstjenesters adgang til betalingskontotjenester 29
4.4 Virksomheders opkrævning af betalingskortgebyrer 31
4.5 Politianmeldelse af virksomheder for overtrædelser af betalingsloven 31
4.6 Analyser, undersøgelser og vejledninger 32
4.7 Internationalt samarbejde 35
4.8 Verserende retssager 36
4.9 Afsluttede retssager 37

Kapitel 5 38
Forbrugerundersøgelse om valg af betalingsløsninger 38

5.1 Indledning 38
5.2 Forbrugernes brug af forskellige betalingsløsninger 39
5.3 Forklaring på til- og fravalg af mobile betalingsløsninger 43

5.4 Anvendelse af flere betalingsinstrumenter 45
5.5 Valg af mobile betalingsløsninger fordelt på alder 47
5.6 Anvendelse af betalingskort i Apple Pay og Google Pay 49

Bilag 1 51
Statistik 51

6.1 Udstedte betalingskort 52
6.2 Transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark 53
6.3 Grænseoverskridende transaktioner med betalingskort 59
6.4 Misbrug med udstedte betalingskort 63
6.5 Oversigt over Apple Pay og Google Pay 66
6.6 Figurer over Dankorts andel af transaktioner 68

Bilag 2 73
Regler på betalingsområdet 73

Regulering 73
Lov om betalinger 73
EU-regulering 86
Bekendtgørelser 93

Kapitel 1
Resumé

Danske forbrugere og virksomheders køb af varer og tjenesteydelser foregår i stor udstrækning med betalingskort og andre betalingsløsninger. Det er derfor afgørende, at betalingsmarkedet er velfungerende.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udarbejder hvert andet år en rapport, der beskriver reglerne og udviklingen på betalingsområdet. Baggrunden for rapporten er betalingsloven § 145, stk. 11, hvoraf det fremgår, at skatte- og vækstministeren hvert andet år afgiver en rapport om forholdene på betalingsmarkedet til Folketinget, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udarbejder rapporten.

De regler som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med i betalingsloven er sektorspecifik konkurrenceregulering, der har til formål at fremme effektiv konkurrence på betalingsmarkedet til gavn for både forbrugere og virksomheder. Betalingsloven supplerer således den generelle konkurrencelovgivning ved at adressere de særlige konkurrenceforhold og markedsspecifikke udfordringer, som gør sig gældende på betalingsområdet. På den måde bidrager betalingsloven til at understøtte et velfungerende marked ved at styrke konkurrencen mellem udbydere af betalingstjenester samt medvirke til gennemsigtighed og tilgængelighed for både forbrugere og virksomheder.

1.1 Danskernes brug af betalingsløsninger

Danske forbrugere benytter en række forskellige betalingsløsninger, når de handler i fysiske forretninger og online handel, herunder både fysiske betalingskort og mobile betalingsløsninger. Både antallet af udstedte betalingskort og antal transaktioner har været stigende i første halvår 2026.

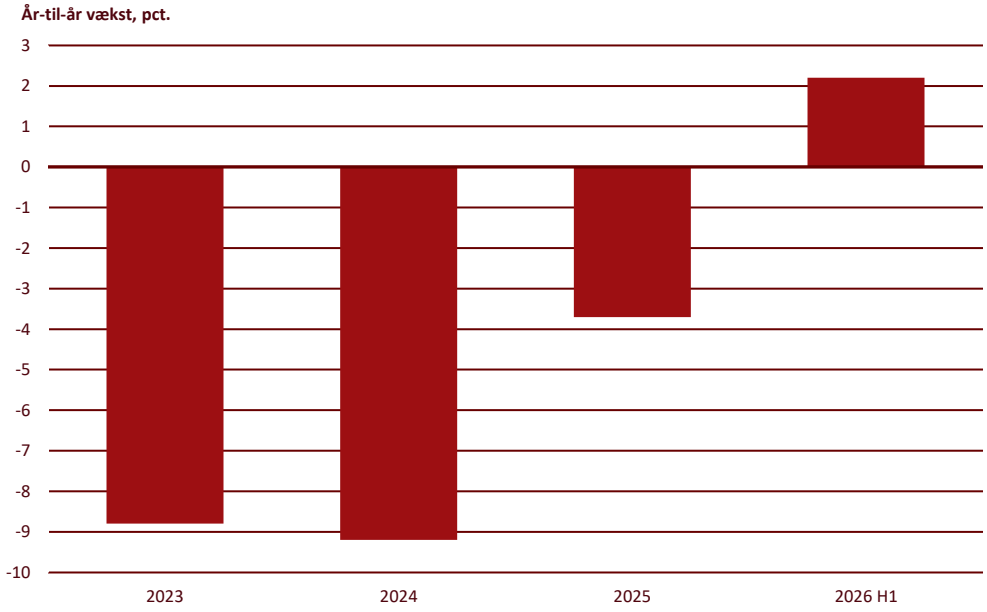
Udviklingen i Dankortets anvendelse og tilgængelighed spiller en central rolle for konkurrencen på det danske marked for betalingsløsninger, da det udgør et alternativ til internationale betalingskort. Efter nogle år hvor antallet af transaktioner med Dankort er faldet, ser udviklingen nu ud til at være vendt, jf. boks 1.1.

Boks 1.1
Udvikling af Dankort

- Faldet i antallet af transaktioner med Dankort er bremset op. Fra første halvår 2025 til første halvår 2026 er antallet af transaktioner med Dankort således steget med 2 pct.
- Det afspejler navnlig, at den andel af udstedte co-badgede Dankort, hvor Dankort-siden er aktiveret i Apple Pay, er steget, og at antal Dankort-transaktioner gennemført med Apple Pay dermed er forøget fra 2024 til 2026.
- Der er udstedt færre rene og co-badgede Dankort i 2025 og første halvår 2026 i forhold til tidligere år.
- Nets er fortsat den eneste indløser af Dankort.

Udvikling i Dankort-transaktioner
Der er tegn på, at der foretages flere transaktioner med Dankort. Antallet af dankorttransaktioner er således steget med godt 2 pct. fra første halvår 2025 til første halvår 2026, jf. figur 1.1. Dette er i modsætning til udviklingen de senere år, hvor antallet af transaktioner med Dankort har været faldende.

Figur 1.1 **Vækst i Dankort-transaktioner**

Note: Danmark Nationalbank statistisk offentliggør ikke hvilken del af et co-badgede Dankort, der er blevet benyttet til at foretage en transaktion.

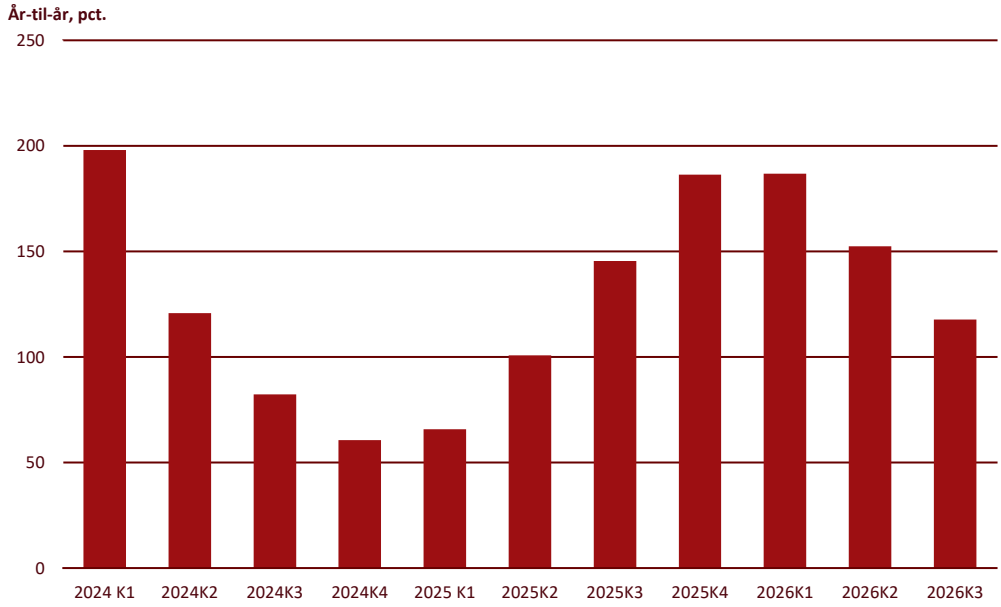
Anm.: Vækst for første halvår 2026 er regnet i forhold til første halvår 2025.

Kilde: Data leveret af Nets og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har indhentet information fra 37 danske pengeinstitutter om, hvilke betalingskort de tilbyder i Apple Pay og Google Pay. Samtlige 37 pengeinstitutter tilbyder nu Dankort i Apple Pay. Det er en væsentlig stigning i udbredelsen, idet det kun var Danske bank, som tilbød Dankort i Apple Pay i 2024, hvor styrelsen sidst undersøgte udbredelsen. Der er fortsat ingen pengeinstitutter, der tilbyder Dankort i Google Pay.

Apple Pay, Google Pay mv. er betalingsløsninger, der gør det muligt at betale med de kort, som ligger i en wallet – en digital pung (app), der opbevarer kortene. Den mere positive udvikling af Dankort-transaktioner skal således ses i sammenhæng med, at der har været en stigning i andelen af 'wallets', hvor Dankort er aktiveret. Andelen af udstedte co-badgede Dankort (dvs. Visa/Dankort eller Mastercard Dankort), hvor Dankort-siden er aktiveret i Apple Pay, er fx steget markant siden 2024. Det har medvirket til, at wallet-initierede Dankort-transaktioner i fysisk handel ligeledes er steget markant i samme periode, jf. figur 1.2.

Figur 1.2 **Vækst i Dankort-transaktioner gennemført med Apple Pay**

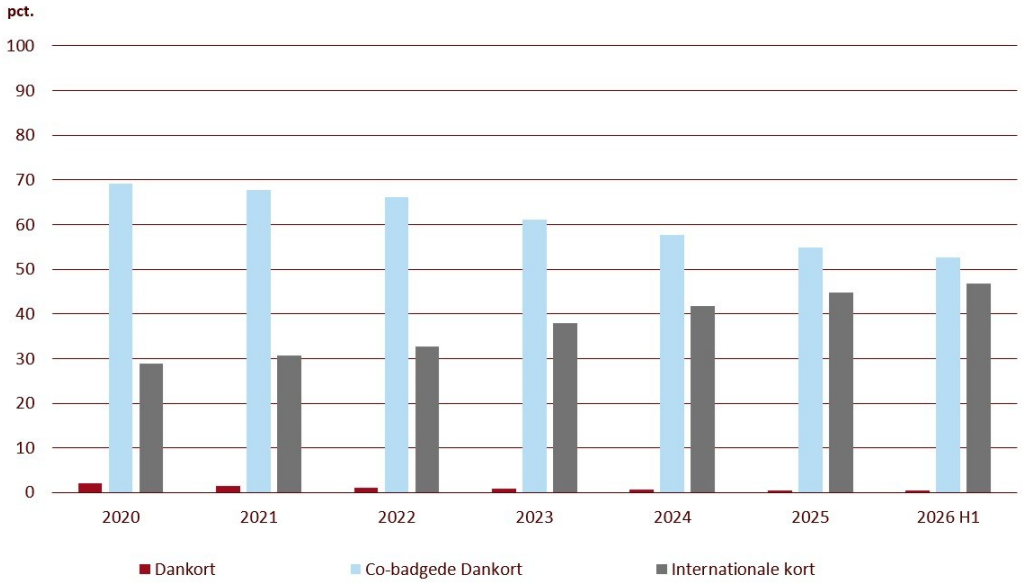
Kilde: Data leveret af Nets, Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (september 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Udviklingen skal dog ses i sammenhæng med, at der fortsat udstedes færre rene Dankort og co-badgede Dankort, jf. nedenfor. Samtidig er der flere forbrugere, der anvender internationale betalingskort som primær betalingsløsning.

Udvikling i antal transaktioner med co-badgede Dankort og internationale betalingskort

Det co-badgede Dankort er fortsat det mest benyttede kort, og står for lidt over halvdelen af alle transaktioner i Danmark, jf. figur 1.3. Der har de seneste år været et fald i antallet af transaktioner gennemført med de co-badgede kort. Derimod har de rene internationale korts andel af det samlede antal transaktioner været stigende, og de står nu for lidt under 50 pct. af transaktioner gennemført i Danmark med dansk-udstedte kort.

Figur 1.3 **Andel af samlede transaktioner i Danmark efter korttype**

Note: Co-badgede Dankort er Visa/Dankort eller Mastercard Dankort. I Danmarks Nationalbanks statistik omtales co-badgede Dankort som "co-brandede Dankort". Hvert år summerer til 100 pct. Internationale kort dækker både over internationale debet- og kreditkort.

Anm.: Eksklusive kontanthævninger.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026), og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

I 2025 og første halvår 2026 blev der udstedt flere kort end i de foregående år. Det er hovedsageligt de internationale debetkort, der står bag stigningen. Antallet af udstedte Dankort og co-badgede Dankort har været faldene i både 2025 og første halvår 2026 i forhold til tidligere år.

I første halvår 2026 udgjorde det rene Dankort blot 1 pct. af det samlede antal udstedte kort. Det skal ses i lyset af, at det især er det co-badgede Dankort som efterspørges, idet Dankort kun kan bruges i Danmark, mens de co-badgede Dankort og internationale kort også kan bruges i udlandet. Lidt under 41 pct. af de udstedte kort i første halvår 2026 var således co-badgede Dankort. De internationale kort udgjorde samlet over halvdelen af alle udstedte kort i første halvår 2026.

Forbrugerundersøgelse om brug af betalingsløsninger
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i juli 2026 gennemført en spørgeskemaundersøgelse blandt mere end 2.000 forbrugere om deres anvendelse af betalingsmidler, når de handler i fysiske forretninger og online.

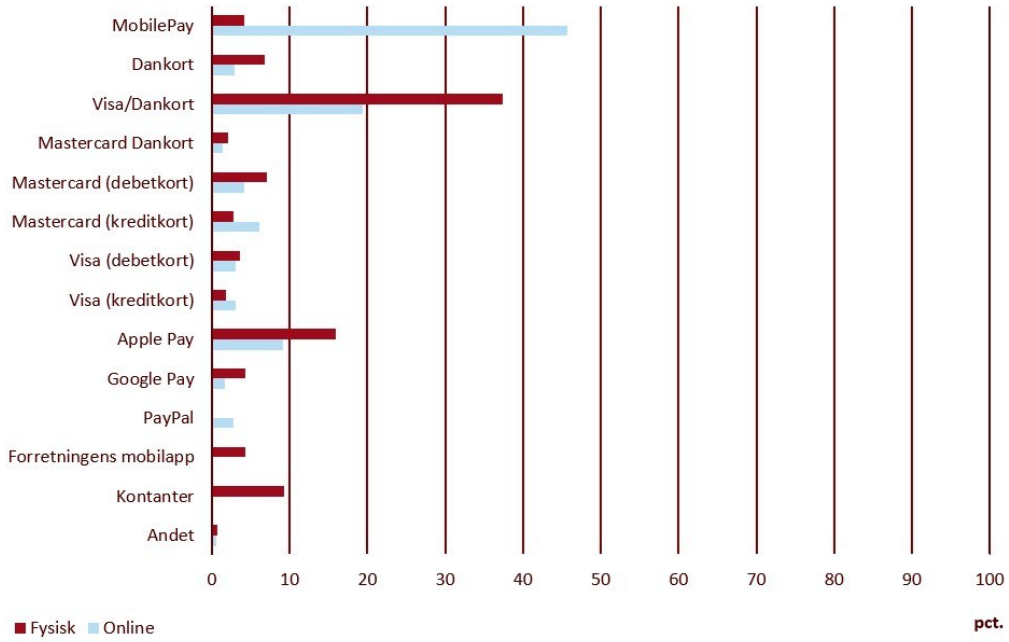
For mange forbrugere udgør de digitale betalingsløsninger (MobilePay, Apple Pay, Google Pay mv.) et alternativ til de traditionelle fysiske betalingskort, især når der handles online. Omkring 60 pct. af forbrugerne svarer, at de har brugt en mobil betalingsløsning ved deres seneste køb online. De mobile betalingsløsninger er især populære blandt de 18-24-årige, hvor 80 pct. svarer, at de har benyttet mobile betalingsløsninger sidst de betalte i online handel.

I de fysiske forretninger er det fortsat det fysiske betalingskort, der er den hyppigst anvendte betalingsform. Lidt under 70 pct. af forbrugerne svarer, at de har brugt et fysisk betalingskort ved deres seneste køb i en fysisk forretning.

Den hyppigst anvendte betalingsform ved det seneste køb i en fysisk forrentning var Visa/Dankort, mens den næst mest benyttede betalingsform var Apple Pay. Ved online handel er billedet anderledes. Her var det MobilePay, der var det hyppigst anvendte betalingsmiddel. Lidt under halvdelen af forbrugerne svarede, at de ved seneste køb online havde benyttet MobilePay, jf. figur 1.4.

Styrelsen har også spurgt ind til, hvilke betalingskort forbrugerne har i deres mobile betalingsløsning. Lidt under 70 pct. af forbrugerne svarede, at de havde et Visa/Dankort i deres mobile betalingsløsning.

Figur 1.4 **Hvilken betalingsløsning brugte forbrugeren ved seneste køb efter salgskanal**

Note: Figuren er baseret på svarene på to spørgsmål:

1) *Tænk tilbage på sidste gang du handlede i en fysisk forretning. Hvilken betalingsløsning brugte du?* (Antal besvarelser: 2.073)
2) *Tænk tilbage på sidste gang du handlede online. Hvilken betalingsløsning brugte du?* (Antal besvarelser: 1.977)

Anm.: Styrelsen har spurgt forbrugerne, om de har købt varer eller tjenesteydelser online indenfor det seneste år, hvorfor antallet af besvarelser i henholdsvis fysiske forretninger og online ikke er ens, ca. 5 pct. af forbrugeren svarede, at de ikke havde handlet online.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

Misbrug af betalingskort

Misbrug af betalingskort i Danmark er faldet over årene og udgør en meget lille andel af den samlede transaktionsværdi foretaget med danske kort (omkring 0,07 promille i 2025). Andelen af transaktioner foretaget med danske kort der er ramt af misbrug, er også meget lille (omkring 0,01 promille i 2025). Grænseoverskridende misbrug skyldes oftest handel online. Værdien af denne type misbrug er faldet med lidt under 30 pct. fra 2024 til 2025.

Antallet og værdien af transaktioner foretaget med betalingskort i Danmark er samtidig steget de seneste år. De fleste transaktioner, omkring 80 pct., foregår i fysiske forretninger, mens lidt over 16 pct. foregår online. Endelig foretages lidt under 4 pct. i såkaldte selvbetjeningsmiljøer. Værdien af transaktionerne er ligeledes størst i fysiske forretninger, som udgør lidt under 70 pct. af den samlede værdi af transaktioner i Danmark.

1.2 Styrelsens håndhævelse af betalingsloven siden 2024

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har siden den seneste betalingsrapport gennemført en række håndhævelsessager, udarbejdet analyser, givet vejledning i en række spørgsmål og haft dialog med relevante aktører på betalingsområdet samt håndteret ankesager ved domstolene.

Elektronisk identificering af betalingskort
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har håndhævet interbankgebyrforordningens artikel 10, stk. 5, der vedrører elektronisk identificering af betalingskort.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har truffet 14 afgørelser om, at 14 af de største pengeinstitutter har overtrådt interbankgebyrforordningens artikel 10, stk. 5, ved at have udstedt Dankort og Visa/Dankort til erhvervskunder, som ikke lever op til kravet om elektronisk identifikation.

Udstedelsen og brugen af Dankort og co-badgede Dankort til erhvervskunder udgør en begrænset andel af det samlede marked for betalingskort. I 2025 var det kun 1,7 pct. af de udstedte Dankort og co-badgede Dankort, der var udstedt til erhvervskunder, og disse firmakort stod kun for omtrent 0,9 pct. af det samlede antal transaktioner med Dankort og co-badgede Dankort.[1]

Et bredt politisk flertal i Folketinget indgik den 26. juni 2025 en aftale om styrkelse af Dankort. Et element heri var, at indtægtsrammen for Dankort øges, hvilket muliggør udvikling af bl.a. et Dankort til erhvervskunder.

Betalingsinstitutters adgang til pengeinstitutter
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører også tilsyn med betalingslovens § 63, der forpligter pengeinstitutter til at give udbydere af betalingstjenester adgang til betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Målet med bestemmelsen er at styrke konkurrencen på betalingsmarkedet.

Konkurrencerådet har siden seneste rapport truffet afgørelse om, at Spar Nord Bank har overtrådt betalingsloven ved ulovligt at give betalingsinstituttet Vexel afslag på adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester. Styrelsen har derudover fundet anledning til at indskærpe betalingslovens § 63 over for et pengeinstitut vedrørende opsigelse af udbydere af betalingstjenester.

Forbud mod opkrævning af gebyr hos forbrugerne
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget 64 henvendelser vedrørende opkrævning af gebyrer for anvendelse af betalingskort i 2024 og 2025. Styrelsen har i syv af disse sager udstedt påbud til virksomheden om at ophøre med at opkræve gebyrer i strid med

[1] Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSUP og DNBSTP (september 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

betalingslovens § 121, stk. 3. I 2022/2023 blev der udstedt 10 påbud. De øvrige henvendelser er typisk blevet afsluttet med generel vejledning om reglerne i betalingsloven.

Strafferetlig forfølgelse af overtrædelser af betalingsloven
To virksomheder blevet anmeldt til politiet i løbet af de seneste to år. Virksomhederne blev anmeldt med henblik på, at de bliver pålagt bødestraf for overtrædelser af betalingsloven, herunder betalingslovens § 63, stk. 1, og § 121, stk. 3.

Spar Nord Bank A/S overtrådte betalingslovens § 63, stk. 1, idet pengeinstituttet gav betalingsinstituttet Vexel afslag på adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester uden at begrunde afslaget i objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Spar Nord har efterfølgende accepteret et bødeforlæg på 1,5 mio. kr. for overtrædelsen. Silvan A/S blev anmeldt som følge af, at virksomheden fortsat opkrævede gebyrer for kunders betaling med betalingskort i strid med betalingslovens § 121, stk. 3.

Verserende retssager
Konkurrencerådet har truffet tre afgørelser inden for betalingsområdet, der verserer ved domstolene.

Danske Bank og Nordea Danmark har overtrådt betalingslovens § 122, stk. 1, ved at fastsætte urimeligt høje priser for betalinger med Visa/Dankort i udenlandsk valuta (valutatillæg) i perioden fra 2016 til 2019.[2] Konkurrencerådet har derfor påbudt de to største pengeinstitutter i Danmark at sænke deres valutatillæg. Sagerne er anket til Østre Landsret, hvor sagerne fortsat verserer.

Konkurrencerådet påbød den 23. juni 2021 Sydbank A/S at sikre, at betalingsinstitutter og disses agenter, herunder Tavex A/S får adgang til Sydbanks betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår, således at Tavex kan udbyde betalingstjenester uhindret og effektivt, jf. betalingslovens § 63, stk. 1.[3] Sydbank gav imidlertid ikke Tavex adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Konkurrencerådet traf derfor den 28. juni 2023 afgørelse om, at Sydbank ikke efterkommer rådets påbud af 23. juni 2021.[4] Rådet har samtidig afgjort, at Sydbanks afslag til Tavex A/S af henholdsvis den 28. januar 2022 og den 21. februar 2022 ikke er i overensstemmelse med betalingslovens § 63. Sydbank har anket sagen til Vestre Landsret, hvor sagen fortsat verserer.

---

[2] Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 30. marts 2022, *Danske Banks valutatillæg*, 18/11141. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://www.kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2022/20220330-danske-bank-valutatillaeg/ og Konkurrencerådets afgørelse af 30. marts 2022, *Nordeas valutatillæg,* 18/11141. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://www.kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2022/20220330-nordea-bank-as-valutatillaeg/

[3] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 23. juni 2021, *Afgørelse vedrørende betalingslovens § 63, stk. 1 om Sydbanks vilkår*, j.nr. 19/10259. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2021/20210624-adgang-til-sydbank-as-betalingskontotjenester

[4] Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 28. juni 2023, *Sydbank efterlever ikke Konkurrencerådets påbud af 23. juni 2021*, j.nr. 22/02182. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/betalingsmarkedet/afgoerelser/afgoerelser-paa-betalingsomraadet/raads-og-styrelsesafgoerelser/2023/20230628-sydbank-efterlever-ikke-konkurrenceraadets-paabud-af-23-juni-2021

Afsluttede retssager
Konkurrencerådet traf den 29. august 2018 afgørelse om, at kortindløseren Teller (nu Nets) havde misbrugt sin dominerende stilling i perioden 2012-2016.[5] I denne periode var Teller datterselskab i Nets-koncernen og den største indløser af transaktioner med internationale betalingskort i Danmark. Afgørelsen er truffet efter konkurrencelovens regler om forbud mod misbrug af dominerende stilling og vedrører således ikke betalingsloven. Konkurrencerådet fandt, at Tellers kontrakter med nogle af de største kunder indeholdt rabatter og kontraktvilkår, der havde en loyalitetsskabende effekt og derved kunne afskærme markedet for konkurrenter, hvilket udgjorde et misbrug af dominerende stilling. Konkurrencerådet har derfor blandt andet påbudt, at virksomheden skal ophøre med den ulovlige adfærd.

Sagen blev anket til Sø- og Handelsretten, der ved dom den 21. oktober 2026 stadfæstede Konkurrencerådets afgørelse.[6]

1.3 Undersøgelse af betalingsmarkedet

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i 2026 gennemført en undersøgelse af betalingsmarkedet med særligt fokus på gebyrer mellem markedsaktørerne. Formålet med undersøgelsen var bl.a. at styrke grundlaget for at vurdere effekten af nye og fremtidige initiativer på betalingsmarkedet.

Aktive betalingsmodtagere kan fortsat opnå store besparelser
Kortindløsere sikrer bl.a., at betalingsmodtagere, fx forretninger, får indløst korttransaktioner, og dermed at betalingen for de varer og tjenester, som betalingsmodtagere har solgt, bliver overført fra betaleres konti til betalingsmodtageres respektive bankkonti. Gebyret, som betalingsmodtagere betaler indløsere for denne tjeneste kaldes, et kortindløsningsgebyr.

Der er flere indløsere af internationale betalingskort i Danmark. Undersøgelsen viser, at der fortsat kan være betydelige besparelser for betalingsmodtagere ved køb af kortindløsning, når styrelsen isoleret kigger på de gennemsnitlige kortindløsningsgebyrer.[7] En betalingsmodtager kan spare godt 40 pct. på kortindløsningsgebyret ved at afsøge markedet og vælge den billigste kortindløser frem for den dyreste – den mulige besparelse er således på niveau med det, styrelsen fandt var mulig i 2022. Ved at indhente tilbud fra flere kortindløsere kan betalingsmodtagere således opnå lavere kortindløsningsgebyrer på transaktioner foretaget med internationale kort, fx VISA og Mastercard.

Der er derimod for nuværende fortsat kun én indløser af Dankort. Undersøgelsen viser, at indløsningsgebyret er lavere for Dankort end for de internationale debetkort for gennemsnitlige transaktioner foretaget i fysisk handel og e-handel.[8] Styrelsen har indhentet oplysninger fra kortindløsere, der samlet stod for 60-85 pct. værdien af indenlandske transaktioner foretaget internationale kort.

---

[5] Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 29. august 2019, *Tellers kontraktbetingelser*, 18/04589. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://www.kfst.dk/afgoerelser-ruling/konkurrenceomraadet/afgoerelser/2018/20180829-tellers-kontraktbetingelser/

[6] Jf. Sø- og Handelsrettens pressemeddelelse af 21. oktober 2026: https://domstoldk.euwest01.umbraco.io/soeoghandelsretten/aktuelt/2026/10/misbrug-af-dominerende-stilling/

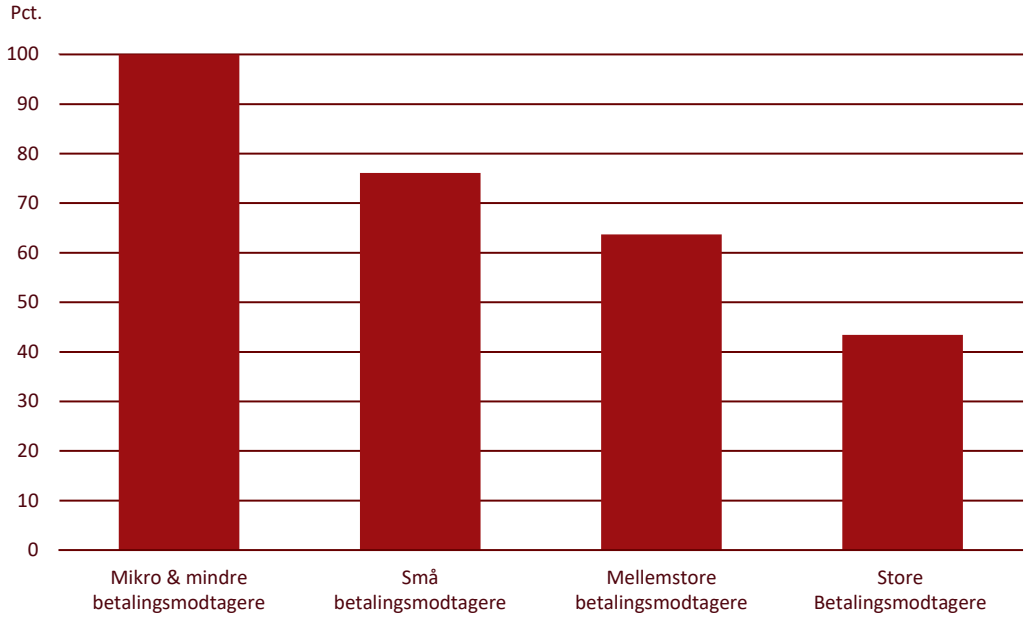
[7] I præsentationen af de efterfølgende resultater tages det afsæt i beregnede gennemsnitlige indløsningsgebyrer for en indenlandsk transaktion foretaget med et dansk-udstedt VISA eller Mastercard debetkort udstedt til privatkunder, uden hensyntagen til salgskanal, dvs. om transaktionen er initieret i en fysisk forretning, i e-handlen mv. eller i et selvbetjeningsmiljø.

[8] Dankort er underlagt omkostningsregulering i fysisk handel. Undersøgelsens resultater er baseret på en stikprøve.

Betalingsmodtagere har mulighed for at indgå aftaler om kortindløsning med flere indløsere, og er således ikke forpligtet til at bruge samme kortindløser til varetagelse af opgaven med at indløse betalinger foretaget med internationale betalingskort og Dankort.

Undersøgelsen afdækker yderligere, at der er relativt stor forskel i de indløsningsgebyrer, som betalingsmodtagere betaler hos den samme indløser. Det er typisk de mindste betalingsmodtagere, der betaler langt mere end de største betalingsmodtagere, jf. figur 1.5. Disse prisforskelle synes umiddelbart ikke at kunne forklares med forskelle på de produkter, som de små og store forretninger køber, idet den basale tjeneste, kortindløsning, er den samme.

Figur 1.5 **Indekseret gennemsnitligt indløsningsgebyrer efter betalingsmodtagers størrelse**

Note: Betalingsmodtagere er rubriceret efter årlig kortomsætning med internationale kort:

	Årlig kortomsætning
Mikro & mindre betalingsmodtagere:	mindre end 5 mio. kr.
Små betalingsmodtagere:	mellem 5-50 mio. kr.
Mellemstore betalingsmodtagere:	mellem 50-100 mio. kr.
Store betalingsmodtagere:	større end 100 mio. kr.

Af hensyn til fortrolighed har styrelsen beregnet et simpelt gennemsnit på tværs af kortindløsere for hver grupperinger af betalingsmodtagere og yderligere normeret, så det beregnede simple gennemsnit af indløsningsgebyret *Mikro & mindre* betalingsmodtagere er sat til 1 eller 100 pct.

Anm.: Figuren er baseret på en stikprøve, hvor styrelsen har indhentet oplysninger fra en række kortindløsere i Danmark. Deres samlede andel (målt i værdi) udgør mellem 60-85 pct. i 2026.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse af betalingsmarkedet, oktober 2026.

Større gennemsigtighed i aftaler om kortindløsning og gebyrer

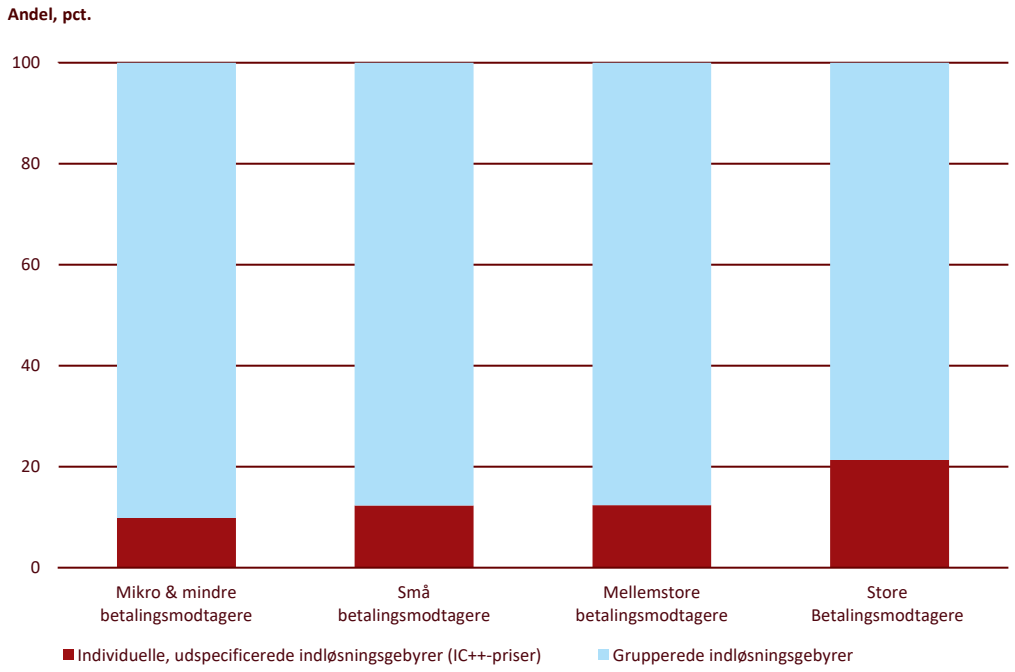
De fleste betalingsmodtagere indgår aftaler om kortindløsning, der er baseret på såkaldte grupperede indløsningsgebyrer[9], mens en mindre andel af aftalerne er baseret på individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer[10], jf. figur 1.6. Siden undersøgelsen i 2023 er der sket en lille stigning i andelen af betalingsmodtagere, der har indgået en kortindløsningsaftal baseret på individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer (IC++-priser). Det er fortsat de større betalingsmodtagere, der oftest indgår en aftale baseret på denne prismodel, men muligheden er altså åben også for de mindre betalingsmodtagere.

Fordelen for betalingsmodtagere ved at indgå en aftale om indløsning baseret på en prismodel med individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer er, at betalingsmodtageren får fuld gennemsigtighed i indløsningsgebyrets tre overordnede bestanddele, som er betaling til kortindløser, -udsteder og -selskab. Betalingsmodtagere får derved direkte indblik i den del af det samlede indløsningsgebyr, som betalingsmodtageren kan forhandle med indløsere om, nemlig den del som en indløser beholder til sig selv – interbankgebyrer og scheme-gebyrer er fastsat af kortselskaberne, og således ikke noget indløser umiddelbart kan forhandle. Betalingsmodtagere kan således udnytte den øget gennemsigtighed til i en forhandling med indløser at opnå en bedre pris. Uagtet dette har langt de fleste forretninger, både de største og mindste betalingsmodtagere, som anført fortsat indløsningsaftaler baseret på grupperede indløsningsgebyrer, hvilket medfører begrænset gennemsigtighed, men dog en simplicitet i de gebyrer, som betalingsmodtageren betaler til sin indløser. Typisk kan denne simplicitet dog indebære en meromkostning for den enkelte betalingsmodtager.

[9] Grupperede indløsningsgebyrer kaldes også "*blended Merchant Service Charges*". Det koster som udgangspunkt ikke det samme for en betalingsmodtager at få sin betaling (få indløst en korttransaktion), når kunderne betaler med kort. Prisen (indløsningsgebyret) afhænger af flere dimensioner, fx hvilket kortmærke kunden betaler med, og om betalingskortet er et debet- eller kreditkort. Betalingsmodtager kan i en kortindløsningsaftale, der er baseret på grupperede indløsningsgebyrer, aftale med kortindløser at gruppere nogle af disse dimensioner. Derved betaler betalingsmodtageren kortindløseren det samme for at få indløst alle korttransaktioner, der falder inden for den afgrænsede gruppe, fx transaktioner med VISA debet eller Mastercard debet udstedt til forbrugere uagtet salgskanal eller kortudstederland.

[10] Individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer kaldes også *"unblended Merchant Service Charges"* eller *"IC++-priser"*. Når en aftale om kortindløsning er baseret på individuelle, udspecificerede gebyrer, vil gebyret som kortindløser, sender videre kortudsteder (IC, interbankgebyret) og til kortselskabet (+, scheme-gebyret) blive direkte overvæltet på betalingsmodtageren, mens den sidste del (det sidste +, indløser-gebyret) beholder kortindløser til sig selv. Betalingsmodtageren vil opleve, at omkostninger til indløsning i højere grad varierer, efter hvilke kort kunderne benytter end med en kortindløsningsaftale, der er baseret på grupperede priser.

Figur 1.6 **Andelen af aftaler baseret på grupperede og individuelle indløsningsgebyrer**

Note: Om rubricering af betalingsmodtagere se note til figur 1.5.

Anm.: Oplysninger er baseret på en stikprøve, hvor styrelsen har indhentet oplysninger fra en række kortindløsere i Danmark. Deres samlede andel (målt i værdi) udgør mellem 60-85 pct.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse af betalingsmarkedet, oktober 2026.

Store betalingsmodtagere har typisk flere ressourcer end de små. De vil således være i bedre stand til at analysere de udspecificerede gebyrer og sammenligne gebyrer på tværs af kortmærker, typer af korttransaktioner mv., end de mindste betalingsmodtagere med færre ressourcer. Alligevel har kun omtrent hver femte store betalingsmodtager indgået en indløsningsaftale om individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer, mens resten fortsat anvender grupperede prisaftaler.

1.4 Ny regulering på betalingsområdet

Nye nationale regler

Siden seneste betalingsrapport er der sket en række ændringer inden for betalingsområdet. I juni 2025 blev ordlyden i betalingsloven § 64 ændret således, at det nu eksplicit fremgår af lovteksten, at udbydere af betalingstjenester skal have adgang til betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Det giver mulighed for at flere indløsere kan udbyde indløsning af Dankort og behandling af betalingstransaktioner.

I juni 2025 indgik et bredt flertal i Folketinget en politisk aftale, der har til formål at styrke Dankort og gøre det mere attraktivt for både virksomheder og forbrugere.[11]

Et bærende element i aftalen er at skabe bedre rammevilkår for Dankort, så det fortsat udgør et alternativ til internationale betalingskort og dermed kan bidrage til øget konkurrence på det danske marked for betalingsløsninger. Aftalen indebærer, at der skal skabes rum til at investere i Dankort ved at ændre reguleringen, så blandt andet indtægtsrammen kan øges. Dette skal sikre, at Dankort forbliver et attraktivt og effektivt betalingsmiddel, hvilket i sidste ende kan gavne både forbrugere og virksomheder gennem lavere omkostninger og flere valgmuligheder. Udviklingen af Dankort ses således også som et vigtigt skridt til at modvirke afhængighed af udenlandske kortsystemer og sikre, at forbrugerne har adgang til en stærk betalingsløsning, som understøtter konkurrence og innovation i sektoren.

Den politiske aftale skal bl.a. understøtte præciseringen af reglerne om adgang til betalingssystemer ved at fritage indløsere af Dankort-transaktioner med en svagere markedsposition for prisregulering. Fritagelsen skal gøre det lette og mere attraktivt at træde ind på markedet for indløsning af Dankort-transaktioner for andre aktører and ejeren af Dankort, der på nuværende tidspunkt er den eneste indløser af Dankort-transaktioner.

Som følge af den politiske aftale er ordlyden i betalingslovens § 123, stk. 4 ændret, således at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, at udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter kan pålægge betalingsmodtagere at betale mere, end hvad der svarer til dækning af udbyderens omkostninger til selve driften af betalingssystemet. På den baggrund udstedte skatte- og vækstministeren i december 2025 en ny bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter[12]. Bekendtgørelsen indebærer, at indtægtsrammen for Dankort i 2025 blev forlænget med to år, og at den blev opskrevet på baggrund af en fremskrivning af driftsomkostninger.

Endelig er der blevet vedtaget en hjemmel i betalingslovens § 123, stk. 7 til, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument. Det skal understøtte at forretningerne får bedre mulighed for at gennemskue priser og andre vilkår og vælge den løsning, der er mest optimal for dem.

Ny EU-regulering på vej

EU-Kommissionen offentliggjorde den 28. juni 2023 sit forslag til modernisering af PSD2 (det reviderede betalingstjenestedirektiv). Forslaget præsenterer ændringer til EU's lovgivning om betalingstjenester med særligt fokus på forbrugerbeskyttelse. Ifølge Kommissionen er ny regulering nødvendig for at følge med den hurtige udvikling på betalingsmarkedet.

Det nuværende direktiv skal i det nye forslag opdeles i to forskellige lovgivningsinstrumenter, i) et revideret betalingstjenestedirektiv (PSD3)[13], og ii) en betalingstjenesteforordning (PSR)[14].

---

[11] Politisk aftale af 26. juni 2025 om styrkelse af Dankort. Aftalen blev indgået af Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne, SF, Konservative, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti. Se følgende link: https://www.em.dk/aktuelt/nyheder/2025/jun/ny-aftale-skal-styrke-dankortet

[12] Bekendtgørelse nr. 1518 af 3. december 2025 om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5 i lov om betalinger.

[13] Se følgende link for Kommissionens forslag: https://oeil.europarl.europa.eu/oeil/en/procedure-file?reference=2023/0209(COD)

[14] Se følgende link for Kommissionens forslag: https://oeil.europarl.europa.eu/oeil/en/procedure-file?reference=2023/0210(COD)

Med revisionen flyttes en del af betalingstjenestereguleringen fra direktiv til forordning (PSR) med henblik på at sikre mere harmoniseret lovgivning på betalingsområdet i EU samt ensartethed i forhold til håndhævelsen. Forordningen vil være direkte anvendelig i EU, hvilket skal minimere medlemsstaternes mulighed for forskellige fortolkninger.

For Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får lovændringerne den betydning, at styrelsens tilsynsartikler løftes over i PSR.

Kapitel 2
Introduktion til betalingskort og kortsystemer

2.1 Indledning

Når forbrugere skal købe varer eller tjenesteydelser, tilbyder forretningerne ofte flere forskellige betalingsmuligheder, som forbrugerne kan vælge mellem.

Danske forbrugere vælger i høj grad at benytte et betalingskort, når de skal betale, enten direkte eller gennem en mobil betalingsløsning. I Danmark er Dankort, Visa og Mastercard de mest udbredte betalingskort. Når forbrugeren vælger at betale med betalingskort eller mobile betalingsløsninger, sættes gang i et sammenspil af processer for at gennemføre betalingen. Pengene skal overføres fra forbrugerens konto til forretningens konto. Processen for dette er fastlagt i et net af aftaler mellem kortholder, kortudsteder, kortindløser, betalingsmodtager og kortselskab, jf. afsnit 2.6.

2.2 Centrale aktører i et betalingskortsystem

De mest udbredte betalingskortsystemer i Danmark er organiseret i et såkaldt firepartssystem, der omfatter fire centrale aktører samt kortselskabet. Navnet firpartsystem dækker over de fire aktører, der har det centrale ansvar for en betalingstransaktion. Det er kortholder, kortudsteder, kortindløser og betalingsmodtager. Selvom systemet kaldes et firepartssystem, kan der også være andre aktører, som er med til at facilitere betalingen, fx et kortselskab.

De centrale aktører der indgår i kortsystemet, er således følgende:
» Kortholder
» Kortudsteder
» Kortindløser
» Betalingsmodtager
» Kortselskab

Kortholder er den, som betalingskortet er udstedt til. Kortholder kan benytte kortet til at betale for varer eller tjenesteydelser. Kortholder er typisk en forbruger, men det kan også være ansatte i en virksomhed eller tilsvarende, der har fået udstedt et erhvervskort til brug for erhvervsrelaterede formål.

Kortudsteder udsteder betalingskort til kortholder. Kortudsteder indgår en aftale med et kortselskab og får gennem licens adgang til at benytte kortselskabets betalingskortsystem og kortmærke. Kortudstedere er typisk pengeinstitutter, men de kan også være andre virksomheder som fx et betalingsinstitut, kreditkortselskab, detailhandelskæder, tankstationer, flyselskaber osv. Nogle kortudstedere udsteder kun kort, der kan benyttes i kortudstederens egne forretninger.

Kortindløser indløser betalinger på vegne af betalingsmodtager. Kortindløser indgår i lighed med kortudsteder en aftale med et kortselskab og får gennem licens adgang til kortselskabernes betalingskortsystem og dermed mulighed for at indløse kortbetalinger udstedt under kortmærket. Nets er for nuværende den eneste indløser af Dankort-transaktioner og den største kortindløser i Danmark. Der er en række andre virksomheder udover Nets, der tilbyder indløsning af transaktioner med internationale betalingskort som Visa og Mastercard, herunder bl.a. Worldline, Swedbank Pay, Clearhaus, Adyen, Elavon, Viva, Verifone og Rapyd.

Betalingsmodtager er den part, som modtager betalingen. Det vil typisk være forretninger både i den fysiske handel og online handel, men det kan også være læger, offentlige myndigheder og andre institutioner. Betalingsmodtager indgår en aftale med indløser, så forretningen mv. kan modtage kortbetalinger.

Kortselskabet ejer betalingskortsystemet og de tilhørende rettigheder. De mest kendte kortseleskaber i Danmark er Visa, Mastercard og Nets (Nets ejer Dankort). Kortselskaberne opstiller de regler, som kortudstedere og -indløsere skal overholde for at være en del af kortsystemet, hvilket fx kan være krav til sikkerhedsprocedurer.

2.3 Betalingsinstrumenter

Forbrugere har i de fleste tilfælde mulighed for at vælge mellem flere forskellige betalingsmetoder herunder kontanter, betalingskort, bankoverførsel og indbetalingskort. Disse metoder har alle forskellige karakteristika og reguleres på forskellig vis.

Der findes flere forskellige typer af betalingskort. Et kort kan være debet eller kredit, forud- eller efterbetalt, udstedt til en forbruger eller en erhvervskunde, derudover kan kortet være nationalt, internationalt eller udenlandsk, jf. figur 2.1.

Figur 2.1 **Oversigt over de forskellige korttyper**

Anm.: Disse forskellige typer af kort reguleres på forskellig vis, jf. beskrivelse i Kapitel 2 og 3, samt Bilag 2.

Betales med *debetkort*, hæves beløbet fra kortholders konto, umiddelbart efter betalingen er foregået eller senest næste bankdag. Betales der omvendt med et *kreditkort*, vil der gå et bestemt stykke tid, før beløbet bliver hævet eller krævet inddækket på kortholders konto (dvs. kortholder får kredit). Tidsrummet bestemmes i aftalen mellem kortholder og kortudsteder. Nogle kortselskaber tilbyder både debet- og kreditkort, mens andre kun tilbyder den ene. Visa og Mastercard kan fx udstedes både som debet- og kreditkort, mens Dankort altid er et debetkort, og kort som Diners Club og American Express typisk udbydes udelukkende som kreditkort.

Forud- og efterbetalte kort er betalingskort, der typisk er begrænset ved, hvor de kan benyttes. Eksempelvis er gavekort forudbetalt, og de kan kun benyttes til at betale i den forretning eller tilsvarende, der har udstedt kortet. Der findes dog også forudbetalte kort, der kan benyttes, hvor kortholder ellers kunne benytte et andet helt almindeligt betalingskort. Efterbetalte kort bruges først til køb og afregnes samlet senere, typisk månedligt – fx benzinkort.

Nationale betalingskort er kort, der kun kan benyttes i det land, hvor de er udstedt. I Danmark er det for eksempel Dankort, der kun kan benyttes i Danmark. *Internationale betalingskort* er kort, der er udstedt af fx danske udstedere med en licens fra et internationalt kortstelskab. Disse kort kan benyttes i både Danmark og udlandet. Et eksempel på et internationalt kort er et Visa eller Mastercard udstedt. *Udenlandske betalingskort* er betalingskort, der er udstedt af udenlandske kortudstedere. Disse kort kan være udstedt med licens fra enten internationale eller nationale kortselskaber.

2.4 Mobile betalingsløsninger

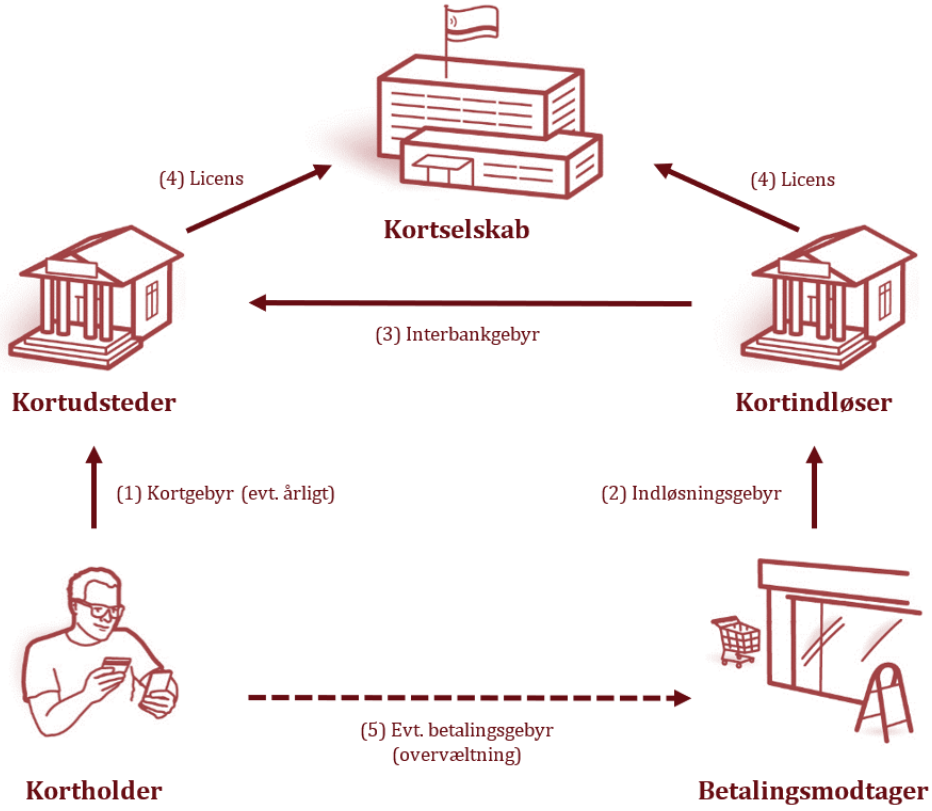
Mobile betalingsløsninger er blevet mere og mere almindelige de seneste år. De mest kendte løsninger, der benyttes i Danmark, er MobilePay, Apple Pay, Google Pay og PayPal. Disse løsninger benyttes gennem apps, hvor brugeren kan tilknytte et eller flere betalingskort og/eller -konti.

De mobile betalingsløsninger bygger i forskellig grad oven på den allerede eksisterende betalingsinfrastruktur. Betalinger med, fx Apple Pay, gennemføres som en helt almindelig kontaktløs korttransaktion. Omvendt bliver betalinger med fx MobilePay hovedsageligt gennemført som konto-til-konto overførsler gennem MobilePays egen platform, dvs. ikke som en korttransaktion.

2.5 Gebyrstruktur i et firepartssystem

Betalingskortområdet i Danmark er ofte organiseret efter et firepartssystem. Når kortholder betaler for en vare eller tjenesteydelse, opkræves der i dette system en række gebyrer, jf. figur 2.2. Det er i sidste ende hovedsageligt kortholderen (forbrugeren), der betaler disse gebyrer enten direkte eller indirekte. Forretningerne står også for en del af den direkte betaling, men den regning dækkes helt eller delvist enten via gebyr (for visse kort) eller ved, at de priser som forretningen kræver fra forbrugerne, er større end de ellers ville have været.

Figur 2.2 **Gebyrer i et firepartssystem**

Kortholder betaler i nogle tilfælde (1) et gebyr til kortudsteder for at kunne få og benytte kortet. Betalingsmodtager betaler (2) et indløsningsgebyr til kortindløser for at kunne modtage betalinger med betalingskort. Kortindløser betaler (3) et interbankgebyr til kortholderens kortudsteder for at benytte kortsystemet.[15] Kortindløser og kortudsteder betaler begge (4) et licensgebyr til kortselskabet for henholdsvis retten til at indløse transaktionerne fortaget med kortselskabets kort, og for retten til at udstede betalingskortet med kortselskabets mærke. Derudover betaler kortholder eventuelt (5) et betalingsgebyr til betalingsmodtager, hvis kortholder betaler med et kort, hvor interbankgebyret ikke er reguleret i interbankgebyrforordningen, det kan fx være et firmakort eller et kort udstedt uden for EU/EØS.

Nogle betalingskort er organiseret i et trepartsystem, hvor kortselskabet både fungerer som kortudsteder og -indløser. Betalingsmodtager kan i trepartsystemet overvælte (2) indløsningsgebyret i form af (5) et eventuelt betalingsgebyr på kortholder. Hvis et kortselskab i et trepartssystem igennem licens giver andre mulighed for at udstede betalingskort eller indløse

[15] Ved betalinger til offentlige myndigheder, har Nets, Mastercard og VISA indført et loft på interbankgebyret på 2,50 kr.

transaktioner, bliver betalingskortsystemet opfattet som et firepartssystem og omfattet af reguleringen i interbankgebyrforordningen.

Betalingskortområdet i Danmark er reguleret ved lov om betalinger og dertilhørende bekendtgørelser[16] samt EU-regulering på området. Loven kan opfattes som sektorspecifik konkurrenceregulering og indeholder bl.a. regler for kortindløseres gebyr fastsættelse og betalingsmodtagers mulighed for at overvælte gebyrer på kortholder. Læs mere om reglerne på betalingsområdet i bilag 2.

2.6 Tosidet marked

Betalingskortområdet er kendetegnet ved at være et tosidet marked. På den ene side findes kortholdere og kortudstedere, og på den anden side findes betalingsmodtagere og kortindløsere. Kortselskabets kortsystem optræder som den platform, der faciliterer interaktionen mellem de to sider.

Der er (positive) indirekte netværkseffekter på markedet for betalingskort, idet der er en indbyrdes afhængighed mellem de to sider. Det betyder mere præcist, at betalingsmodtageres gevinst ved at indgå en aftale med en kortindløser stiger jo flere kortholdere, som benytter deres betalingskort. Samtidigt vil kortholdere have en større fordel af kortet, jo flere betalingsmodtagere, der kan tage imod kortbetalinger.

Kortselskabet skal derfor forsøge at gøre deres betalingskort attraktivt for både kortholder og betalingsmodtager. Det betyder også, at den pris som kortselskabet vælger at sætte for hver af de to sider på markedet typisk, vil inddrage disse indirekte netværkseffekter. Prisdannelsen på én side af markedet afhænger derfor både af efterspørgslen og omkostningerne på den ene side, men også af efterspørgslen på den anden side af kortsystemsmarkedet.

Hvis kortholdere i Danmark betaler et gebyr til kortudsteder for at have et kort, så er det typisk et relativt lavt gebyr. Det resulterer i, at omkostningerne på udsteder-siden af markedet i høj grad bæres af betalingsmodtagerene på den anden side af markedet. De gebyrer der fastsættes på betalingsmarkedet, er derfor ikke altid knyttet tæt til de omkostninger, der findes på hver af de to sider af betalingskortområdet.

Overordnet er betalingskortområdet præget af høj koncentration, hvor få store kortsystemer har en stor andel af markedet. De indirekte netværkseffekter kan gøre det svært for nye konkurrenter at få fodfæste på markedet, idet det kan være svært at tiltrække nok aktører på begge sider af betalingskortmarkedet.

[16] Lov nr. 652 af 8. juni 2017 med senere ændringer.

Kapitel 3
Regulering af nationale kortsystemer

3.1 Indledning

Dette kapitel vedrører den konkurrenceøkonomiske regulering af nationale kortsystemer. Hvis et kortsystem har en tilstrækkelig stor udbredelse i Danmark, er dette system omfattet af nogle særlige regler for brug af kortet i fysisk handel, dvs. fysiske forretninger. Internationale kort er ikke underlagt denne regulering.

Dankort er i dag det eneste kortsystem, der er omfattet af disse regler. Reglerne fastsætter bl.a., hvor meget den regulerede indløser maksimalt må opkræve fra betalingsmodtagere for indløsning af transaktioner fortaget med Dankort i fysisk handel.

De væsentligste konklusioner i kapitlet er angivet i boks 3.1.

Boks 3.1
Hovedkonklusioner

- Reguleringen af Dankortet er ændret som følge af en politisk aftale i 2025. Ændringerne betyder, at der kan medregnes flere af Nets' omkostninger ved fastsættelsen af den samlede maksimale betaling, som Nets årligt må opkræve for indløsning af Dankort-transaktioner i fysisk handel.
- Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har vurderet, at de samlede relevante meromkostninger til driften af Dankort-systemet i gennemsnit kan fremskrives til 59,3 mio. kr. pr. år for 2026 og 2027.
- Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har efterfølgende truffet afgørelse om, at den samlede maksimale betaling, som den regulerede indløser, Nets, årligt må opkræve for indløsning af Dankort-transaktioner i fysisk handel i 2026 og 2027 fastsættes til 374,5 mio. kr. Dette svarer til en stigning på 18,8 pct. sammenlignet med, hvad Nets årligt måtte opkræve i 2024 og 2025.
- Nets har efter styrelsens afgørelse hævet deres priser pr. 1. april 2026 med ca. 10 pct.
- Den politiske aftale har også ført til, at betalingsloven er ændret således, at der kan gennemføres flere investeringer i Dankort, konkurrencen om indløsning af Dankort øges og reguleringen af Nets bliver mere fleksibel.

3.2 Politisk aftale om styrkelse af Dankort

Et bredt flertal i Folketinget indgik i juni 2025 en aftale, der skal styrke Dankort ved at gøre kortet mere attraktivt for både forretninger og forbrugere.[17] Forud for aftalen var der drøftelser med Nets, som ejer Dankort-betalingssystemet, Finans Danmark, som repræsentant for de kortudstedende pengeinstitutter samt Dansk Erhverv og SMVdanmark, som repræsentanter for detailhandlen, der tager imod Dankort.

Aftalens formål er at fremtidssikre Dankort som en konkurrencedygtig national betalingsløsning. Dette indebærer, at der skal skabes rum til at investere i Dankort ved at hæve og forlænge perioden for Dankort indtægtsrammen.

Tiltagene skal bl.a. muliggøre udviklingen af et Dankort med saldokontrol, et Dankort til erhvervskunder samt fremme implementeringen af Dankort i digitale wallet-løsninger som Apple Pay og Google Pay.

Det fremgår af aftalen, at der skal vedtages ny regulering, og at dette vil foregå i to trin. I det første trin ændres prisreguleringen af Dankort sådan, at indtægtsrammen for Dankort i 2025 forlænges med to år og opskrives på baggrund af en fremskrivning af driftsomkostninger. Skatte- og vækstministeren udstedte derfor i december 2025 en ny bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter.[18] Som følge af dette er metoden, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anvender til at fastsætte Nets' indtægtsramme, ændret. Indtægtsrammen for 2026 og 2027 er således fastsat efter denne ændring.

Det fremgår videre af aftalen, at der i det andet trin skal gives mulighed for at øge indtægtsrammen yderligere med henblik på at dække omkostningerne til de nødvendige udvidelser af Dankorts funktionalitet. Hjemlen til at forhøje indtægtsrammen er fastsat i betalingslovens § 123, stk. 4, og blev tilføjet ved en lovændring af 8. september 2026[19]. Denne lovændring er nødvendig for at kunne ændre bekendtgørelsen, hvorefter den maksimale sum af betalinger og dermed indtægtsrammen fastsættes.

3.3 Regulering af Dankort i fysisk handel

For at tage imod Dankort skal betalingsmodtagere, fx forretninger, have en kortindløsningsaftale med en indløser, der kan indløse Dankort-transaktioner. Betalingsmodtageren betaler sin kortindløser for indløsning af kundernes betalinger med Dankort. Det er imidlertid forbudt for forretninger at overvælte dette gebyr på forbrugerne.[20] [21]

Nets, som ejer Dankort-betalingssystemet, er for nuværende den eneste indløser af Dankort-transaktioner. Det følger af betalingslovens § 64, at andre kortindløsere skal have mulighed for at deltage i Dankort-betalingssystemet, dvs. have mulighed for at tilbyde indløsning af

[17] Politisk aftale af 26. juni 2025 om styrkelse af Dankort. Aftalen blev indgået af Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne, SF, Konservative, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti. Se følgende link: https://www.em.dk/aktuelt/nyheder/2025/jun/ny-aftale-skal-styrke-dankortet

[18] Bekendtgørelse nr. 1518 af 3. december 2025 om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5 i lov om betalinger

[19] Lov nr. 764 af 8. september 2026 om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og forskellige andre love.

[20] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har udgivet en vejledning, der nærmere beskriver reglerne på dette område. Se følgende link: https://kfst.dk/vejledninger/kfst/dansk/2022/20221012-vejledning-om-forretningers-opkraevning-af-gebyrer

[21] Hvis kunder i fremtiden betaler med Dankort udstedt til erhvervskunder, da vil betalingsmodtagere have mulighed for at overvælte gebyret på erhvervskunderne.

Dankort, på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Dette blev yderligere tydeliggjort ved en præcisering af bestemmelsens ordlyd pr. 20. juni 2025.[22] Præciseringen er nærmere beskrevet i bilag 2.

Siden 1. januar 2010 er den samlede maksimale sum af betalinger, som indløser(e) af Dankort må opkræve fra forretninger for indløsning af Dankort-transaktioner foretaget i fysisk handel, blevet fastsat på baggrund af de faktiske omkostninger ved driften af Dankort-systemet i den fysiske handel. Skatte- og vækstministeren har bemyndigelse til at fastsætte, hvilke typer af betalingsinstrumenter der er omfattet af reguleringen.[23] Denne bemyndigelse er anvendt til at udstede bekendtgørelsen om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter (*"abonnementsbekendtgørelsen"*).[24]

Det fremgår af § 1, stk. 5, i abonnementsbekendtgørelsen, at indløsere, der årligt har indløst færre end 375 mio. transaktioner foretaget i fysisk handel med et betalingsinstrument udstedt under den pågældende nationale betalingskortordning, ikke er omfattet af reguleringen, der følger af bekendtgørelsen.

Bekendtgørelsens § 8, fastsætter, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen hvert andet år skal foretage en undersøgelse af omkostningerne ved driften af Dankort-systemet i fysisk handel.

Det følger videre af § 8, stk. 3, og § 9 i abonnementsbekendtgørelsen, at styrelsen ikke skal gennemføre en undersøgelse af udbydernes omkostninger knyttet til driften af Dankort-systemet i 2025. Styrelsen tager i stedet afsæt i styrelsens undersøgelse fra 2023, hvor omkostninger til driften i 2022 blev opgjort.[25] Omkostningsundersøgelsen danner grundlaget for fastsættelsen af den samlede maksimale sum af betalinger pr. år, som kortindløsere må opkræve fra forretningerne for indløsning af Dankort i fysisk handel de to kommende år.

Det fremgår videre af bekendtgørelsens § 8, stk. 4, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan vurdere, at omkostninger ved driften skal fremskrives, hvis de relevante virksomheder kan godtgøre, at visse af driftsomkostningerne i de kommende to kalenderår vil være væsentligt højere end konstateret for de år, som danner grundlag for omkostningsundersøgelsen.

Bekendtgørelsen fastsætter hvilke typer af omkostninger, der skal indgå i opgørelsen af omkostningerne ved driften af Dankort-systemet. I opgørelsen indgår alene omkostninger, der er forbundet med driften af betalingssystemet i den fysiske handel.[26]

De samlede omkostninger ved driften omfatter både pengeinstitutternes omkostninger ved at udstede og administrere Dankort samt Nets' omkostninger, som henholdsvis kortselskab, indløser af Dankort og leverandør af processing-tjenester, der kan henføres til transaktioner foretaget med Dankort i fysisk handel.

---

[22] Lov nr. 711 af 20, juni 2025 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om betalinger, lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne og forskellige andre love.

[23] Det følger af betalingslovens § 123, stk. 4, at *"Skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens relevante omkostninger relateret til betalingssystemet, og at udbyderne kan opnå en vis reguleret indtjening for driften af betalingssystemet.*

[24] Bekendtgørelse nr. 1518 af 3. december 2025 om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5 i lov om betalinger

[25] Jf. abonnementsbekendtgørelsens § 9, stk. 2

[26] Jf. abonnementsbekendtgørelsens §§ 8 og 9, smh. § 1, stk. 2

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører med afsæt i afgørelsen om den samlede maksimale betaling løbende tilsyn med, at de af kortindløser(e) fastsatte abonnements- og procentsatser er i overensstemmelse med styrelsens afgørelse.[27]

3.4 Indtægtsramme for drift af Dankort-systemet i fysisk handel

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennemførte i 2023 en undersøgelse af omkostningerne i 2022 knyttet til driften af Dankort-systemet i fysisk handel. I styrelsens afgørelse af 26. januar 2024 blev de samlede relevante omkostninger til driften opgjort til 315,2 mio. kr. Dette beløb udgjorde således omkostningsbasen for fremskrivningen af indtægtsrammen for 2026 og 2027. Dertil har styrelsen vurderet, at de relevante meromkostninger udover omkostningsbasen, som styrelsen kunne fremskrive, udgjorde 59,3 mio. kr. for 2026 og 2027.[28] Opgørelsen af meromkostningerne byggede på indhentede oplysninger fra Nets og udvalgte pengeinstitutter. Aktørerne blev således bedt om anslå relevante omkostninger, der umiddelbart ikke havde været omfattet af styrelsens opgørelse fra 2022.[29]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsatte således den maksimale betaling, som Nets måtte opkræve fra betalingsmodtagere for indløsning af Dankort-transaktioner foretaget i fysisk handel, på 374,5 mio. kr. for 2026 og 2027.[30] Dette svarer til, at den samlede maksimale sum af betalinger dermed blev 18,8 pct. højere end i 2024 og 2025. På baggrund af afgørelsen har Nets fastsat de faktiske priser bl.a. ud fra virksomhedens forventning til udviklingen i antal Dankort-transaktioner foretaget i fysisk handel de kommende to år.

3.5 Indløsning af Dankort i online handel

Kortindløsere har siden 1999 haft mulighed for at opkræve indløsningsgebyrer fra betalingsmodtagere i den ikke-fysiske handel, fx online handel og selvbetjeningsautomater. Indløsningsgebyrer for Dankort-transaktioner via en af disse øvrige salgskanaler er ikke omfattet af ovenstående regulering. Gebyrerne skal imidlertid være i overensstemmelse med betalingslovens § 122, stk. 1, hvoraf det følger, at gebyrer ikke må være urimeligt høje.[31] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen traf i 2012 og 2013 to afgørelser om at Nets' indløsningsgebyr for Dankort i online handel var for højt, jf. nærmere herom i bilag 2.

Nets har ændret priserne for indløsning i online-handel en række gange, senest pr. 1. april 2026 hvorefter selve indløsningsgebyret nu fastsat til 0,36 pct. af transaktionsbeløbet, jf. tabel 3.1.

---

[27] Jf. abonnementsbekendtgørelsens § 13

[28] Se Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 27. januar 2026 om Nets' samlede maksimale betaling for indløsning af Dankort-transaktioner foretaget i fysisk handel i 2026 og 2027 for en nærmere beskrivelse af de forventede fremtidige omkostninger, som styrelsen har vurderet kunne fremskrives.

[29] Se Betalingsrapporten 2024 side 23-24 for en nærmere beskrivelse af de omkostninger, der indgik i omkostningsundersøgelsen 2022.

[30] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 27. januar 2026 om Nets' samlede maksimale betaling for indløsning af Dankort-transaktioner foretaget i fysisk handel i 2026 og 2027.

[31] Ved urimeligt høje gebyrer forstås gebyrer, som er højere, end hvad der ville have været tilfældet under virksom konkurrence, jf. § 122 i lov om betalinger.

Tabel 3.1 **Priser for indløsning af Dankort i online handel**

	Gældende fra					
	Før 31. januar 2018	1. februar 2018	1. januar 2022	1. juli 2023	1. april 2025	1. april 2026
Oprettelse	250 kr.	250 kr.	0 kr.	0 kr.	0 kr.	0 kr.
Ved egen betalingsserver	1.250 kr.	1.250 kr.	0 kr.	0 kr.	0 kr.	0 kr.
Årsabonnement	1.000 kr.	1.100 kr.	0 kr.	0 kr.	0 kr.	0 kr.
Transaktionsbeløb 0-50 kr.	0,70 kr. pr. transaktion	0,54 kr. pr. transaktion + 0,19 pct. af transaktionsbeløb, maks. 2,50 kr.	0,32 pct. af transaktions-beløbet	0,32 pct. af transaktions-beløbet	0,32 pct. af transaktions-beløbet	0,36 pct. af transaktions-beløbet
Transaktionsbeløb 51-100 kr.	1,10 kr. pr. transaktion					
Transaktionsbeløb over 100 kr.	1,39 kr. pr. transaktion					
Mindstebetaling					50 kr. pr. måned	50 kr. pr. måned
Opdatering af gemte kort med Dankort automatisk kortopdatering				2,68 kr. pr. opdateret kort	2,68 kr. pr. opdateret kort	2,68 kr. pr. opdateret kort

Note: Priserne er ikke momsbelagte.

Kilde: Nets, https://dankort.dk/priser.

Kapitel 4
Tilsynsaktiviteter

4.1 Indledning

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er bemyndiget til at føre tilsyn med en række bestemmelser i betalingsloven, tilhørende bekendtgørelser og en række EU-forordninger, jf. bilag 2. Det er Konkurrencerådet, der har det overordnede ansvar for styrelsens tilsyn med betalingsloven, hvorfor rådet træffer afgørelse i principielle sager og sager af større betydning. Styrelsen udarbejder ligeledes løbende analyser, artikler og vejledninger inden for betalingsområdet. Derudover deltager styrelsen i det internationale samarbejde på betalingsområdet gennem Europa-Kommissionen.

De væsentligste af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsynsaktiviteter er opsummeret i boks 4.1. Derudover er styrelsens fastsættelse af det samlede maksimale beløb, som Nets må opkræve hos forretninger for at indløse Dankort i fysisk handel, som led i tilsynet med abonnementsbekendtgørelsen, særskilt behandlet i afsnit 3.4 ovenfor.

Boks 4.1
Væsentligste tilsynsaktiviteter fra 2024 til 2026

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har bl.a.

- Truffet 14 afgørelser om udstedelse af Dankort og Visa/Dankort, der ikke kan identificeres som firmakort
- Truffet én afgørelse om betalingsinstitutters adgang til betalingskontotjenester
- Udstedt påbud til syv virksomheder om at ophøre med at opkræve gebyrer i strid med betalingslovens § 121, stk. 3
- Politianmeldt to virksomheder for overtrædelse af henholdsvis betalingslovens §§ 63 og 121, stk. 3, hvilket bl.a. resulterede i Spar Nord Bank accepterede en bøde
- Deltaget i internationalt samarbejde
- Arbejdet med fire retssager, hvoraf 3 fortsat er verserende
- Afsluttet en retssag vedrørende kortindløseren Teller (nu Nets) misbrug af dominerede stilling

4.2 Påbud til pengeinstitutter vedrørende udstedelse af Dankort og Visa/Dankort, der ikke kan identificeres som firmakort

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører løbende tilsyn med interbankgebyrforordningens bestemmelser og har navnlig truffet afgørelse i sager om artikel 10, stk. 5, der vedrører elektronisk identificering af betalingskort. Efter interbankgebyrforordningens artikel 10, stk. 5, påhviler det udstedere at sikre, at betalingsinstrumenter kan identificeres både elektronisk og visuelt, således at betalingsmodtagere har mulighed for at fastslå, hvilken kategori af betalingskort der benyttes, fx firmakort, jf. nærmere herom i bilag 2.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen traf den 20. oktober 2025 14 afgørelser om, at 14 af de største pengeinstitutter har overtrådt interbankgebyrforordningens artikel 10, stk. 5, ved at udstede Dankort og Visa/Dankort til erhvervskunder, som ikke lever op til kravet om elektronisk identifikation.[32]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen påbød herefter de 14 pengeinstitutter, senest den 31. december 2026 at ophøre med at udstede betalingskort til erhvervskunder, der ikke kan identificeres elektronisk som firmakort. Afgørelsen indeholder en længere frist for overholdelse af påbuddet på baggrund af, at styrelsen blev orienteret om, at det på tidspunktet for afgørelsen ikke var muligt at udstede Dankort og Visa/Dankort til erhvervskunder, der elektronisk kunne identificeres som firmakort.

Udstedelsen og brugen af Dankort og co-badgede Dankort til erhvervskunder udgør en begrænset andel af det samlede marked for betalingskort. I 2025 var det kun 1,7 pct. af de udstedte Dankort og co-badgede Dankort, der var udstedt til erhvervskunder, og disse firmakort stod kun for omtrent 0,9 pct. af det samlede antal transaktioner med Dankort og co-badgede Dankort.[33]

Et bredt flertal i Folketinget indgik den 26. juni 2025 en aftale om styrkelse af Dankort. Et element heri var, at indtægtsrammen for Dankort øges, hvilket muliggør udvikling af Dankort til erhvervskunder, bl.a. ved at dække omkostningerne til udviklingen. Med den angivne frist i styrelsens afgørelse, som vil gælde for alle pengeinstitutter, er det forsøgt at understøttes muligheden for, at sådan en løsning kan udvikles.

4.3 Betalingstjenesters adgang til betalingskontotjenester

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med betalingslovens regler om adgang til betalingskontotjenester hos pengeinstitutter, jf. nærmere herom i bilag 2. Det følger af betalingslovens § 63, stk. 1, at udbydere af betalingstjenester har krav på adgang til betalingskontotjenester hos pengeinstitutter på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Efter betalingslovens § 63, stk. 2, er pengeinstitutterne forpligtet til at underrette Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, når de giver en udbyder af betalingstjenester afslag på adgang eller opsiger adgangen til en betalingskontotjeneste.

Betalingslovens § 63 implementerer det andet betalingsdirektivs (PSD2) artikel 36. Formålet med bestemmelsen er netop at sikre betalingstjenesteudbydere adgang til betalingskontotjenester og dermed styrke konkurrencen.

Konkurrencerådet har siden seneste rapport truffet afgørelse om, at Spar Nord Bank har overtrådt betalingsloven ved ulovligt at afvise at give betalingsinstituttet Vexel adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester. Styrelsen har derudover fundet anledning til at indskærpe betalingslovens § 63 over for et pengeinstitut vedrørende opsigelse af udbydere af betalingstjenester.

[32] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser kan læses her: https://kfst.dk/menu/soegeresultatsside?contentTypes[]=rulingItem&legislations[]=65811&page=0&topics&years[]=2025

[33] Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSUP og DNBSTP (september 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Spar Nord Bank A/S
Konkurrencerådet traf den 18. december 2024 afgørelse om, at Spar Nord har overtrådt betalingslovens § 63, stk. 1, ved at afslå Vexel adgang til Spar Nords betalingskontotjenester uden at begrunde afslaget i objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.[34]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fandt navnlig, at vilkåret om, at Vexels forretningsmodel og forretningsområde ligger udenfor Spar Nords forretningsstrategi, ikke var objektivt fastsat. Styrelsen vurderede, at et vilkår om, at et betalingsinstituts forretningsmodel og forretningsområde skal ligge inden for pengeinstituttets forretningsstrategi, kan være et objektivt vilkår. Dette kræver dog, at pengeinstituttets forretningsstrategi er udformet således, at der i denne fremgår konstaterbare kriterier for, hvornår et betalingsinstitut kan få adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester, samt at betalingsinstituttet præsenteres for disse kriterier. Spar Nord havde ikke oplyst Vexel om, hvilke kriterier betalingsinstituttet skulle leve op til for at kunne ligge inden for Spar Nords forretningsstrategi, hvorfor styrelsen vurderede, at Spar Nords afslag ikke var begrundet i objektive vilkår.

Styrelsen fandt endvidere, at vilkåret om, at Vexel på visse områder kan komme til at udøve konkurrerende finansiel virksomhed, i sin helhed var i strid med betalingslovens § 63. Styrelsen vurderede på baggrund af bl.a. forarbejderne til betalingsloven, at et vilkår, hvoraf det direkte fremgår af ordlyden, at pengeinstituttet ikke ønsker kunder, der udøver konkurrerende finansiel virksomhed, er direkte i strid med betalingslovens § 63. På baggrund af, styrelsen vurderede, at vilkåret helt overordnet var i strid med § 63, foretog styrelsen ikke en vurdering af, om vilkåret i øvrigt var objektivt, ikke-diskriminerende og proportionalt.

Som følge heraf udstedte konkurrencerådet et påbud til Spar Nord om, at Vexel skulle have adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Konkurrencerådet besluttede at anmelde overtrædelsen til National Enhed for Særlig Kriminalitet (NSK) med henblik på strafforfølgelse, jf. afsnit 4.5 nedenfor.

Indskærpelse til pengeinstitut
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indskærpede den 1. maj 2026 over for et pengeinstitut, at udbydere af betalingstjenester skal have adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.[35] Adgangen skal have et sådant omfang, at udbyderen kan udbyde sine tjenester uhindret og effektivt.

Styrelsen indskærpede over for et pengeinstitut, at ved opsigelse af en udbyder af betalingskontotjenester, skal årsagen til opsigelsen være begrundet i, at udbyderen ikke længere opfylder de konkrete og konstaterbare vilkår, som pengeinstituttet har fastsat. Udbyderen af betalingskontotjenester skal dermed være gjort bekendt med de vilkår, som udbyderen skal overholde. Styrelsen indskærpede endvidere over for pengeinstituttet, at udbydere af betalingskontotjenester skal have en rimelig frist til at afvikle forholdet til pengeinstituttet, herunder mulighed for at indgå nye aftaler og etablere sig hos et nyt pengeinstitut.

[34] Konkurrencerådets afgørelse af 18. december 2024, *Påbud til Spar Nord Bank om bankens vilkår til betalingsinstitutter*, 24/00707. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/betalingsmarkedet/afgoerelser/afgoerelser-paa-betalingsomraadet/raads-og-styrelsesafgoerelser/2024/20241218-spar-nords-afslag-til-vexel-aps

[35] Styrelsens indskærpelse af 1. maj 2026. Indskærpelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/betalingsmarkedet/afgoerelser/afgoerelser-paa-betalingsomraadet/vejledende-udtalelser-og-indskaerpelser/2026/20260501-indskaerpelse-om-at-pengeinstitutter-skal-opsige-en-udbyder-af-betalingstjenester-paa-vilkaar-som-er-objektive-ikke-diskriminerende-og-proportionale

4.4 Virksomheders opkrævning af betalingskortgebyrer

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget 64 henvendelser vedrørende opkrævning af gebyrer for anvendelse af betalingskort i 2024 og 2025. Styrelsen har i 7 af disse sager udstedt påbud til virksomheden om at ophøre med at opkræve gebyrer i strid med betalingslovens § 121, stk. 3. Styrelsen har i to af disse sager afsluttet med en indskærpelse overfor virksomheden. I 31 af disse sager er sagen blevet afsluttet med generel vejledning om reglerne i betalingsloven, mens 13 sager er blevet lukket grundet ressourcemæssige hensyn. Styrelsen kan således træffe afgørelse om at indstille sagsbehandlingen af sager efter betalingsloven § 145 b grundet ressourcemæssige hensyn.[36] Derudover er en af sagerne lukket som følge af utilstrækkelig dokumentation, mens 10 sager slet ikke fandtes at ligge inden for styrelsens tilsyn.

Af seneste betalingsrapport fremgår det, at antallet af henvendelser i 2022 og 2023 var 56, hvilket giver en stigning på 8 henvendelser siden seneste rapport.

Der er udstedt i alt 7 påbud i 2024/2025 mod 10 i 2022/2023. Størstedelen af henvendelserne er således blevet afsluttet med generel vejledning om reglerne i betalingsloven.

4.5 Politianmeldelse af virksomheder for overtrædelser af betalingsloven

I henhold til betalingslovens § 152, stk. 2 og 3, er der hjemmel til at straffe overtrædelser med bøde af en række bestemmelser, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med. Styrelsen har anmeldt to virksomheder til politiet for sådanne overtrædelser med henblik på, at de bliver pålagt bødestraf.

Konkurrencerådet anmeldte Spar Nord Bank A/S for at overtræde betalingsloven § 63, stk. 1. I denne sag består overtrædelsen af, at Spar Nord har afslog Vexel adgang til Spar Nords betalingskontotjenester uden at begrunde afslaget i objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Overtrædelser af denne bestemmelse straffes med bøde, jf. betalingslovens § 152, stk. 2. Konkurrencerådet besluttede derfor at anmelde Spar Nord til NSK med henblik på strafforfølgelse.[37] Spar Nord har efterfølgende accepteret et bødeforlæg på 1,5 mio. kr., for overtrædelsen og har dermed anerkendt, at afslaget på adgang til betalingskontotjenester ikke var begrundet i objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har endvidere anmeldt Silvan A/S, idet virksomheden har overtrådt styrelsens påbud af 2. juli 2018. Styrelsen påbød virksomheden at ophøre med at opkræve gebyrer af sine kunders betaling med betalingskort i strid med betalingslovens § 121, stk. 3. Silvan opkrævede efterfølgende ulovlige gebyrer i strid med styrelsens påbud. Som følge heraf besluttede Konkurrencerådet, at virksomheden skulle anmeldes til politiet med henblik på strafferetlig forfølgelse.[38]

---

[36] Styrelsen tillægges med bestemmelsen adgang til at prioritere sager, således at styrelsen får beføjelser til at behandle en sag af egen drift og til at afvise at behandle en klage. Styrelsen kan desuden beslutte, at styrelsen ikke vil træffe afgørelse i en sag, fx hvor styrelsen modtager en klage, og det viser sig, at styrelsen først vil kunne træffe afgørelse efter at have iværksat betydelige og ressourcekrævende undersøgelser, der ikke vil stå mål med afgørelsens forventede resultat eller effekt.

[37] Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 18. december 2024, *Påbud til Spar Nord Bank om bankens vilkår til betalingsinstitutter*, 24/00707. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/betalingsmarkedet/afgoerelser/afgoerelser-paa-betalingsomraadet/raads-og-styrelsesafgoerelser/2024/20241218-spar-nords-afslag-til-vexel-aps

[38] Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 30. november 2024, *Påbud om ophør af gebyropkrævning - Silvan A/S,* 24/05968. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2024/20241129-silvan-as-gebyr-for-brug-af-betalingskort

4.6 Analyser, undersøgelser og vejledninger

Undersøgelse af betalingsmarkedet
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i 2026 gennemført en undersøgelse af betalingsmarkedet med særligt fokus på gebyrer mellem markedsaktørerne. Formålet med undersøgelsen var bl.a. at styrke grundlaget for at vurdere effekten af nye og fremtidige initiativer på betalingsmarkedet.

Aktive betalingsmodtagere kan fortsat opnå store besparelser
Kortindløsere sikrer bl.a., at betalingsmodtagere, fx forretninger, får indløst korttransaktioner, og dermed at betalingen for de varer og tjenester, som betalingsmodtagere har solgt, bliver overført fra betaleres konti til betalingsmodtageres respektive bankkonti. Gebyret, som betalingsmodtagere betaler indløsere for denne tjeneste kaldes, et kortindløsningsgebyr.

Der er flere indløsere af internationale betalingskort i Danmark. Undersøgelsen viser, at der fortsat kan være betydelige besparelser for betalingsmodtagere ved køb af kortindløsning, når styrelsen isoleret kigger på de gennemsnitlige kortindløsningsgebyrer.[39] En betalingsmodtager kan spare godt 40 pct. på kortindløsningsgebyret ved at afsøge markedet og vælge den billigste kortindløser frem for den dyreste – den mulige besparelse er således på niveau med det, styrelsen fandt var mulig i 2022. Ved at indhente tilbud fra flere kortindløsere kan betalingsmodtagere således opnå lavere kortindløsningsgebyrer på transaktioner foretaget med internationale kort, fx VISA og Mastercard.

Der er derimod for nuværende fortsat kun én indløser af Dankort. Undersøgelsen viser, at indløsningsgebyret er lavere for Dankort end for de internationale debetkort for gennemsnitlige transaktioner foretaget i fysisk handel og e-handel.[40] Styrelsen har indhentet oplysninger fra kortindløsere, der samlet stod for 60-85 pct. værdien af indenlandske transaktioner foretaget internationale kort.

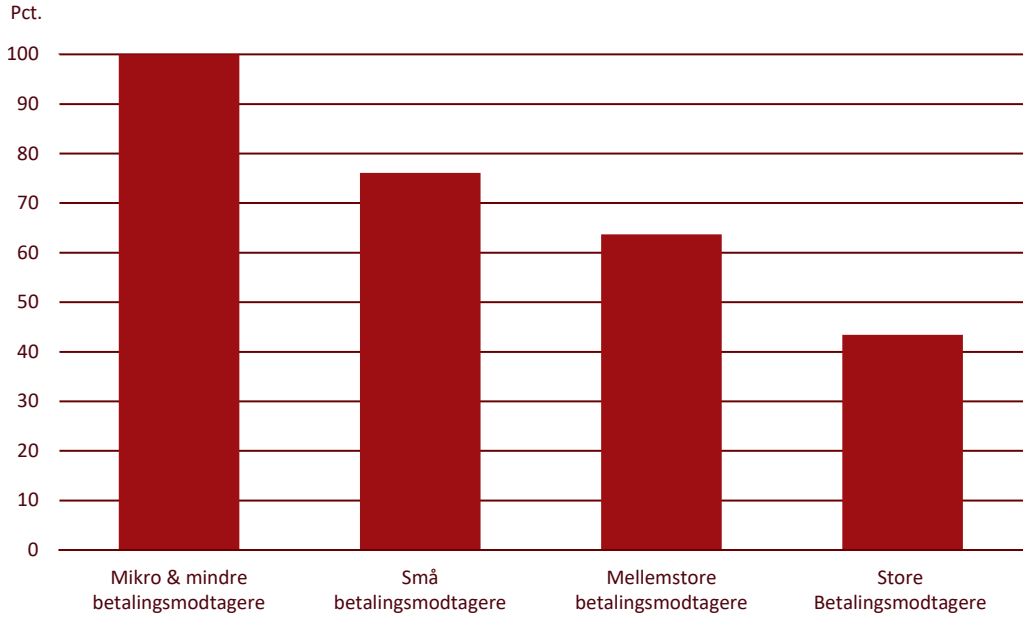
Betalingsmodtagere har mulighed for at indgå aftaler om kortindløsning med flere indløsere, og er således ikke forpligtet til at bruge samme kortindløser til varetagelse af opgaven med at indløse betalinger foretaget med internationale betalingskort og Dankort.

Undersøgelsen afdækker yderligere, at der er relativt stor forskel i de indløsningsgebyrer, som betalingsmodtagere betaler hos den samme indløser. Det er typisk de mindste betalingsmodtagere, der betaler langt mere end de største betalingsmodtagere, jf. figur 4.1. Disse prisforskelle synes umiddelbart ikke at kunne forklares med forskelle på de produkter, som de små og store forretninger køber, idet den basale tjeneste, kortindløsning, er den samme.

[39] I præsentationen af de efterfølgende resultater tages det afsæt i beregnede gennemsnitlige indløsningsgebyrer for en indenlandsk transaktion foretaget med et dansk-udstedt VISA eller Mastercard debetkort udstedt til privatkunder, uden hensyntagen til salgskanal, dvs. om transaktionen er initieret i en fysisk forretning, i e-handlen mv. eller i et selvbetjeningsmiljø.

[40] Dankort er underlagt omkostningsregulering i fysisk handel. Undersøgelsens resultater er baseret på en stikprøve.

Figur 4.1 **Indekseret gennemsnitligt indløsningsgebyrer efter betalingsmodtagers størrelse**

Note: Betalingsmodtagere er rubriceret efter årlig kortomsætning med internationale kort:

	Årlig kortomsætning
Mikro & mindre betalingsmodtagere:	mindre end 5 mio. kr.
Små betalingsmodtagere:	mellem 5-50 mio. kr.
Mellemstore betalingsmodtagere:	mellem 50-100 mio. kr.
Store betalingsmodtagere:	større end 100 mio. kr.

Af hensyn til fortrolighed har styrelsen beregnet et simpelt gennemsnit på tværs af kortindløsere for hver grupperinger af betalingsmodtagere og yderligere normeret, så det beregnede simple gennemsnit af indløsningsgebyret *Mikro & mindre* betalingsmodtagere er sat til 1 eller 100 pct.

Anm.: Figuren er baseret på en stikprøve, hvor styrelsen har indhentet oplysninger fra en række kortindløsere i Danmark. Deres samlede andel (målt i værdi) udgør mellem 60-85 pct. i 2026.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse af betalingsmarkedet, oktober 2026.

Større gennemsigtighed i aftaler om kortindløsning og gebyrer

De fleste betalingsmodtagere indgår aftaler om kortindløsning, der er baseret på såkaldte grupperede indløsningsgebyrer[41], mens en mindre andel af aftalerne er baseret på

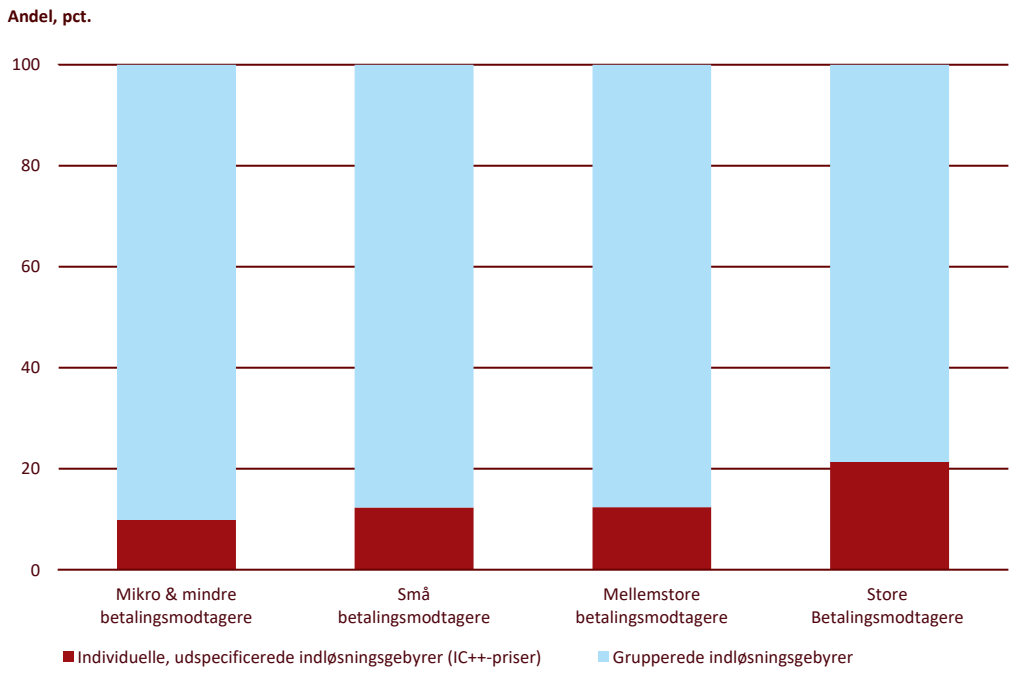
[41] Grupperede indløsningsgebyrer kaldes også "*blended Merchant Service Charges*". Det koster som udgangspunkt ikke det samme for en betalingsmodtager at få sin betaling (få indløst en korttransaktion), når kunderne betaler med kort. Prisen (indløsningsgebyret) afhænger af flere dimensioner, fx hvilket kortmærke kunden betaler med, og om betalingskortet er et debet- eller kreditkort. Betalingsmodtager kan i en kortindløsningsaftale, der er baseret på grupperede indløsningsgebyrer, aftale med kortindløser at gruppere nogle af disse dimensioner. Derved betaler betalingsmodtageren kortindløseren det samme for at få indløst alle korttransaktioner, der falder inden for den afgrænsede gruppe, fx transaktioner med VISA debet eller Mastercard debet udstedt til forbrugere uagtet salgskanal eller kortudstederland.

individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer[42], jf. figur 4.2. Siden undersøgelsen i 2023 er der sket en lille stigning i andelen af betalingsmodtagere, der har indgået en kortindløsningsaftal baseret på individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer (IC++-priser). Det er fortsat de større betalingsmodtagere, der oftest indgår en aftale baseret på denne prismodel, men muligheden er altså åben også for de mindre betalingsmodtagere.

Fordelen for betalingsmodtagere ved at indgå en aftale om indløsning baseret på en prismodel med individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer er, at betalingsmodtageren får fuld gennemsigtighed i indløsningsgebyrets tre overordnede bestanddele, som er betaling til kortindløser, -udsteder og -selskab. Betalingsmodtagere får derved direkte indblik i den del af det samlede indløsningsgebyr, som betalingsmodtageren kan forhandle med indløsere om, nemlig den del som en indløser beholder til sig selv – interbankgebyrer og scheme-gebyrer er fastsat af kortselskaberne, og således ikke noget indløser umiddelbart kan forhandle. Betalingsmodtagere kan således udnytte den øget gennemsigtighed til i en forhandling med indløser at opnå en bedre pris. Uagtet dette har langt de fleste forretninger, både de største og mindste betalingsmodtagere, som anført fortsat indløsningsaftaler baseret på grupperede indløsningsgebyrer, hvilket medfører begrænset gennemsigtighed, men dog en simplicitet i de gebyrer, som betalingsmodtageren betaler til sin indløser. Typisk kan denne simplicitet dog indebære en meromkostning for den enkelte betalingsmodtager.

[42] Individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer kaldes også *"unblended Merchant Service Charges"* eller *"IC++-priser"*. Når en aftale om kortindløsning er baseret på individuelle, udspecificerede gebyrer, vil gebyret som kortindløser, sender videre kortudsteder (IC, interbankgebyret) og til kortselskabet (+, scheme-gebyret) blive direkte overvæltet på betalingsmodtageren, mens den sidste del (det sidste +, indløser-gebyret) beholder kortindløser til sig selv. Betalingsmodtageren vil opleve, at omkostninger til indløsning i højere grad varierer, efter hvilke kort kunderne benytter end med en kortindløsningsaftale, der er baseret på grupperede priser.

Figur 4.2 **Andelen af aftaler baseret på grupperede og individuelle indløsningsgebyrer**

Note: Om rubricering af betalingsmodtagere se note til figur 1.5.

Anm.: Oplysninger er baseret på en stikprøve, hvor styrelsen har indhentet oplysninger fra en række kortindløsere i Danmark. Deres samlede andel (målt i værdi) udgør mellem 60-85 pct.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse af betalingsmarkedet, oktober 2026.

Store betalingsmodtagere har typisk flere ressourcer end de små. De vil således være i bedre stand til at analysere de udspecificerede gebyrer og sammenligne gebyrer på tværs af kortmærker, typer af korttransaktioner mv., end de mindste betalingsmodtagere med færre ressourcer. Alligevel har kun omtrent hver femte store betalingsmodtager indgået en indløsningsaftale om individuelle, udspecificerede indløsningsgebyrer, mens resten fortsat anvender grupperede prisaftaler.

4.7 Internationalt samarbejde

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen deltager i flere internationale ekspertgrupper inden for betalingsområdet gennem Europa-Kommissionen.

I perioden siden seneste betalingsrapport har styrelsen deltaget i EU-Kommissionens ekspertgruppe omkring interbankgebyrforordningen for at sikre ensartet fortolkning på tværs af nationale kompetente myndigheder. Derudover har styrelsen delt sine erfaringer vedrørende tilsynet med betalingsloven med Finanstilsynet som led i EU-samarbejdet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samarbejder desuden med EU-Kommissionen og andre tilsynsmyndigheder i forhold til konkrete tilsynssager.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen deltager endelig i en arbejdsgruppe under den Europæiske Banktilsynsmyndighed, EBA. Gruppen arbejder med formuleringen af udkast til regulatorisk teknisk standard.

4.8 Verserende retssager

Konkurrencerådet har truffet tre afgørelser inden for betalingsområdet, der verserer ved domstolene.

Valutatillægssagerne
Danske Bank og Nordea Danmark har overtrådt betalingsloven ved at fastsætte urimeligt høje priser for betalinger med Visa/Dankort i udenlandsk valuta (valutatillæg) i perioden fra 2016 til 2019.[43] Konkurrencerådet har derfor påbudt de to største pengeinstitutter i Danmark at sænke deres valutatillæg.

I begge sager var det Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at valutatillægget ikke stod i rimeligt forhold til pengeinstitutternes omkostninger forbundet med valutaomveksling. Pengeinstitutterne har derved opkrævet urimelige priser og avancer ved valutaomveksling i strid med betalingslovens § 122, stk. 1. Konkurrencerådet har derfor påbudt pengeinstitutterne i medfør af betalingslovens § 145, stk. 2, at nedsætte valutatillægget over for kortholder, således at der ved fastsættelse af disse gebyrer ikke anvendes urimelige priser og avancer i henhold til betalingslovens § 122, stk. 1.

Sagerne er anket til Østre Landsret, hvor sagerne fortsat verserer.

Sydbank A/S
Konkurrencerådet påbød den 23. juni 2021 Sydbank A/S at sikre, at betalingsinstitutter og disses agenter, herunder Tavex A/S får adgang til Sydbanks betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår, således at Tavex kan udbyde betalingstjenester uhindret og effektivt, jf. betalingslovens § 63, stk. 1.[44]

Sydbank gav imidlertid ikke Tavex adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Konkurrencerådet traf derfor den 28. juni 2023 afgørelse om, at Sydbank ikke efterkommer rådets påbud af 23. juni 2021.[45] Rådet har samtidig afgjort, at Sydbanks afslag til Tavex A/S af henholdsvis den 28. januar 2022 og den 21. februar 2022 ikke er i overensstemmelse med betalingslovens § 63.

---

[43] Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 30. marts 2022, *Danske Banks valutatillæg*, 18/11141. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://www.kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2022/20220330-danske-bank-valutatillaeg/ og Konkurrencerådets afgørelse af 30. marts 2022, *Nordeas valutatillæg,* 18/11141. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://www.kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2022/20220330-nordea-bank-as-valutatillaeg/

[44] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 23. juni 2021, *Afgørelse vedrørende betalingslovens § 63, stk. 1 om Sydbanks vilkår*, j.nr. 19/10259. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2021/20210624-adgang-til-sydbank-as-betalingskontotjenester

[45] Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 28. juni 2023, *Sydbank efterlever ikke Konkurrencerådets påbud af 23. juni 2021*, j.nr. 22/02182. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/betalingsmarkedet/afgoerelser/afgoerelser-paa-betalingsomraadet/raads-og-styrelsesafgoerelser/2023/20230628-sydbank-efterlever-ikke-konkurrenceraadets-paabud-af-23-juni-2021

Sydbank indbragte imidlertid styrelsens afgørelse til Konkurrenceankenævnet, der opretholdt afgørelsen.[46] Sydbank indbragte herefter sagen ved Retten i Sønderborg, hvor Sydbank bl.a. nedlagde påstand om, at Konkurrencerådets påbud fra 2021 skulle ophæves, eller at sagen skulle genoptages.

Retten i Sønderborg afsagde i den forbindelse dom den 16. februar 2026, hvor byretten slår fast, at Sydbank ikke har klaget rettidigt, hvorfor Konkurrencerådet afgørelse fra 2021 er endelig.[47] I dommen slår Retten i Sønderborg yderligere fast, at betalingslovens § 63 ikke alene finder anvendelse på betalingsinstitutter, men også deres agenter, som derfor skal have adgang til pengeinstitutters betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Sydbank har efterfølgende indbragt sagen for Vestre Landsret, hvor sagen fortsat verserer.

4.9 Afsluttede retssager

Tellers kontraktvilkår
Konkurrencerådet traf den 29. august 2018 afgørelse om, at kortindløseren Teller (nu Nets) havde misbrugt sin dominerende stilling i perioden 2012-2016.[48] I denne periode var Teller datterselskab i Nets-koncernen og den største indløser af transaktioner med internationale betalingskort i Danmark. Afgørelsen er imidlertid truffet efter konkurrencelovens regler om forbud mod misbrug af dominerende stilling og vedrører således ikke betalingsloven.

Konkurrencerådet fandt, at Tellers kontrakter med nogle af de største kunder indeholdt rabatter og kontraktvilkår, der havde en loyalitetsskabende effekt og derved kunne afskærme markedet for konkurrenter, hvilket udgjorde et misbrug af dominerende stilling. Konkurrencerådet har derfor blandt andet påbudt, at virksomheden skal ophøre med den ulovlige adfærd.

Nets ankede afgørelsen til Konkurrenceankenævnet, der stadfæstede Konkurrencerådets afgørelse i sagen den 18. september 2019. Konkurrencerådet anmeldte sagen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, SØIK (nu NSK), med henblik på strafferetlig forfølgelse.

Nets indbragte efterfølgende sagen for Sø- og Handelsretten, hvor Retten den 21. oktober 2026 stadfæstede Konkurrencerådets afgørelse.

---

[46] Jf. Konkurrenceankenævnets kendelse af 22. marts 2024 – Sydbank A/S mod Konkurrencerådet. Kendelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/betalingsmarkedet/afgoerelser/afgoerelser-paa-betalingsomraadet/kendelser/2024/20240324-kendelse-sydbank-as-mod-konkurrenceraadet

[47] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens pressemeddelelse kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/pressemeddelelser/kfst/2026/20260216-dom-sydbank-har-overtraadt-konkurrenceraadets-paabud

[48] Jf. Konkurrencerådets afgørelse af 29. august 2019, *Tellers kontraktbetingelser*, 18/04589. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://www.kfst.dk/afgoerelser-ruling/konkurrenceomraadet/afgoerelser/2018/20180829-tellers-kontraktbetingelser/

Kapitel 5
Forbrugerundersøgelse om valg af betalingsløsninger

5.1 Indledning

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i juli 2026 gennemført en spørgeskemaundersøgelse[49] blandt mere end 2.000 forbrugere, om hvilke betalingsmidler forbrugerne benytter ved køb af varer eller tjenesteydelser i fysiske forretninger og online handel. Der er i undersøgelsen et særligt fokus på forbrugerens valg af mobile betalingsløsninger.

Ved mobile betalingsløsninger forstås betalingsløsninger som fx MobilePay, Apple Pay og Google Pay, der kan bruges ved betalinger med bl.a. mobiltelefon i fysisk handel og direkte i online handel.

Styrelsen har ligeledes undersøgt forbrugernes brug af fysiske betalingskort fx Dankort, Mastercard og Visa.

Dette kapitel beskriver de centrale resultater fra denne undersøgelse. De væsentligste konklusioner er angivet i boks 5.1.

[49] Forbrugerundersøgelsen bestod af 34 spørgsmål og 2.073 respondenter. Respondenterne var repræsentativt fordelt i forhold til alder, køn og region. Undersøgelsen blev gennemført ved brug af Norstats panel.

Boks 5.1
Hovedkonklusioner

- Mobile betalingsløsninger bliver i høj grad benyttet af forbrugere, og de udgør et reelt alternativ til de traditionelle fysiske betalingskort – især i online handel.
  - I fysiske forretninger er fysiske betalingskort den mest anvendte betalingsløsning. 67 pct. af forbrugerne svarer, at de har benyttet fysiske betalingskort det seneste år, mens 59 pct. svarer, at de har benyttet mobile betalingsløsninger i samme periode.
  - I online handel er mobile betalingsløsninger den mest anvendte betalingsløsning. 83 pct. af forbrugerne svarer, at de har benyttet mobile betalingsløsninger det seneste år, mens 64 pct. svarer, at de har benyttet fysiske betalingskort i samme periode.
  - De mobile betalingsløsninger er især populære blandt de 18-24-årige, hvor 67 pct. svarer, at de har benyttet mobile betalingsløsninger, sidst de betalte i en fysisk forretning, og 80 pct. svarede, at de har benyttet mobile betalingsløsninger, sidst de betalte online.

- Der er klare fællestræk i forbrugernes svar om, hvorfor de henholdsvis til- og fravælger mobile betalingsløsninger:
  - Den primære årsag til, at forbrugerne benytter mobile betalingsløsninger er, at løsningen opleves som hurtig og nem.
  - Den primære årsag til, at forbrugerne ikke benytter mobile betalingsløsninger er, at de er vant til at betale med fysiske betalingskort.

- Siden Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse fra 2024 er andelen af forbrugere, der kun benytter én betalingsløsning i henholdsvis fysiske forretninger og online handel steget.
  - Andelen af forbrugere, der benytter én betalingsløsning er steget med 14 procentpoint i fysiske forretninger, og 10 procentpoint i online handel.

5.2 Forbrugernes brug af forskellige betalingsløsninger

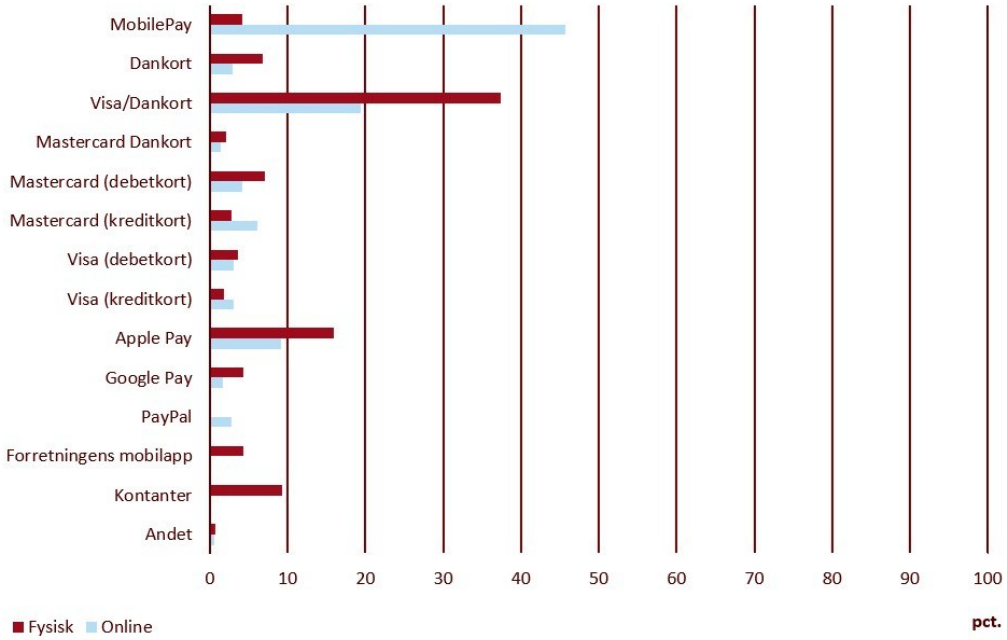
Hvilken betalingsløsning brugte forbrugeren ved seneste køb
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen spurgte ind til, hvilken betalingsløsning forbrugerne havde benyttet ved seneste betaling i henholdsvis fysiske forretninger og online handel. Baseret på forbrugernes svar, er det tydeligt, at forbrugerne oftest betalte med et Visa/Dankort i de fysiske forretninger, mens MobilePay var den mest valgte løsning i online handel.

For så vidt angår betaling i en fysisk forretning, var det 37 pct. af forbrugerne, der svarede, at de havde benyttet et Visa/Dankort sidste gang de betalte, mens den næst hyppigst benyttede betalingsform i fysiske forretninger var Apple Pay, som 16 pct. af forbrugerne havde benyttet, jf. figur 5.1. I Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse i betalingsrapport 2024, var Visa/Dankort og Apple Pay ligeledes de to betalingsløsninger som flest forbrugere angav, at de sidst havde benyttet i fysiske forretninger.[50]

I online handel svarede knap halvdelen af forbrugerne, at de senest havde benyttet MobilePay, mens hver femte senest havde benyttet et Visa/Dankort. I styrelsens tilsvarende undersøgelse i betalingsrapport 2024 var billedet det samme.[51]

[50] Betalingsrapporten 2024, figur 5.1.
[51] Betalingsrapporten 2024, figur 5.1.

Figur 5.1 **Hvilken betalingsløsning brugte forbrugeren ved seneste køb efter salgskanal**

Note: Figuren er baseret på svarene på to spørgsmål:

3) *Tænk tilbage på sidste gang du handlede i en fysisk forretning. Hvilken betalingsløsning brugte du?* (Antal besvarelser: 2.073)

4) *Tænk tilbage på sidste gang du handlede online. Hvilken betalingsløsning brugte du?* (Antal besvarelser: 1.977)

Anm.: Styrelsen har spurgt forbrugerne, om de har købt varer eller tjenesteydelser online indenfor det seneste år, hvorfor antallet af besvarelser i henholdsvis fysiske forretninger og online ikke er ens, ca. 5 pct. af forbrugeren svarede, at de ikke havde handlet online.

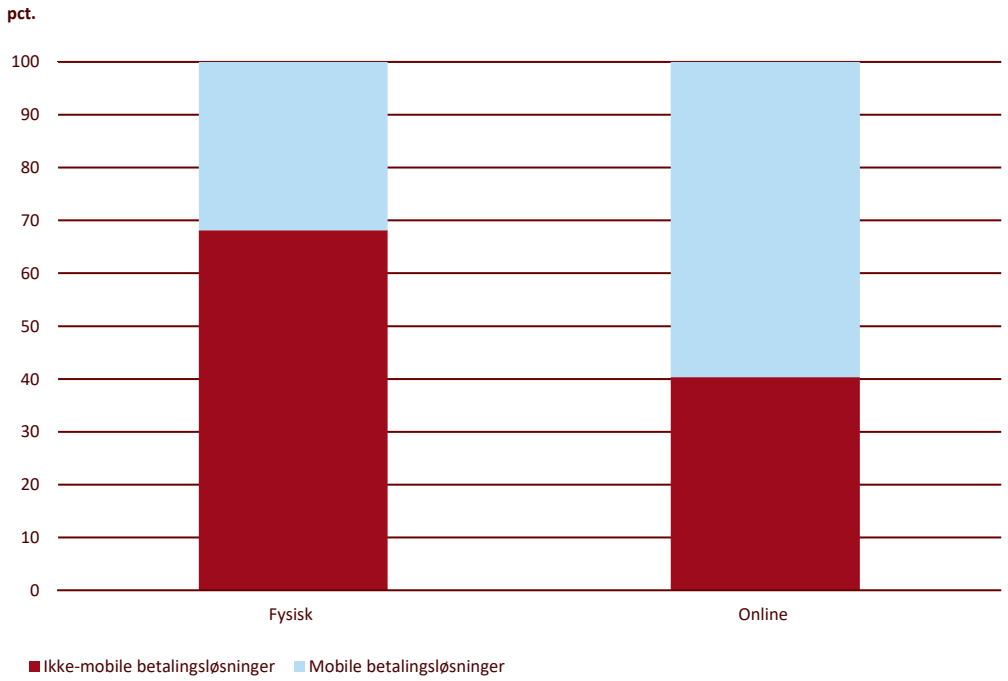
Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

Forbrugerne foretrækker fysiske betalingskort i fysiske forretninger og mobile betalingsløsninger i online handel, jf. figur 5.2.

Samlet set benyttede 68 pct. af forbrugerne et fysisk betalingskort sidst de betalte i en fysisk forretning, mens 32 pct. benyttede en mobil betalingsløsning. Omvendt benyttede 40 pct. af forbrugerne et fysisk betalingskort sidst de betalte i online handel, mens 60 pct. benyttede en mobil betalingsløsning. Brugen af mobile betalingsløsninger er steget siden forbrugerundersøgelsen fra 2024, navnlig i den fysiske handel. I 2024 angav 27 pct. af forbrugerne, at de benyttede en mobil betalingsløsning i en fysisk forretning mens 57 pct. benyttede det ved online handel.[52]

[52] Betalingsrapport 2024, figur. 5.2.

Figur 5.2 **Andel af ikke-mobile betalingsløsninger og mobile betalingsløsninger efter salgskanal ved sidste køb**

Note: Figuren er baseret på svarene på to spørgsmål:

1) *Tænk tilbage på sidste gang du handlede i en fysisk forretning. Hvilken betalingsløsning brugte du?* (Antal besvarelser: 2.073)
2) *Tænk tilbage på sidste gang du handlede online. Hvilken betalingsløsning brugte du?* (Antal besvarelser: 1.977)

Anm.: Styrelsen har grupperet svarene, så "ikke-mobile betalingsløsninger" omfatter svarene: Dankort, Visa/Dankort, Mastercard Dankort, Mastercard (debet- og kreditkort) og Visa (debet- og kreditkort). "Mobile betalingsløsninger" omfatter svarene: MobilePay, Apple Pay, Google Pay, PayPal og forretningens mobilapp.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

Hvilke betalingsløsninger benytter forbrugeren

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen spurgte ind til, hvilke betalingsløsninger forbrugerne havde brugt i fysiske forretninger og online handel det seneste år. Halvdelen af forbrugerne svarede, at de havde anvendt MobilePay i fysiske forretninger. Tilsvarende havde flest forbrugere benyttet MobilePay i online handel, hvor knap fire ud af fem svarede, at de havde anvendt løsningen inden for det seneste år, jf. figur 5.3.

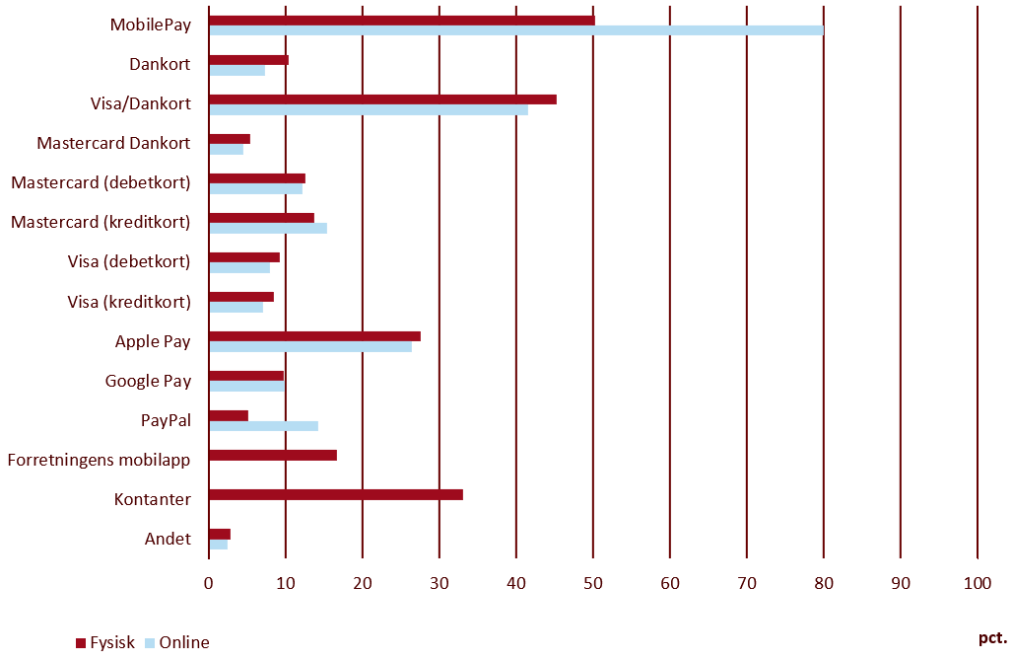
Siden Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse fra 2024 er andelen af forbrugere, der benytter MobilePay i fysiske forretninger faldet med 19 procentpoint, mens andelen, der benytter MobilePay i online handel, er uændret.[53]

[53] Betalingsrapporten 2024, figur. 5.3.

Den næstmest benyttede betalingsløsning er Visa/Dankort, hvor 45 pct. af forbrugerne svarede, at de havde benyttet kortet i fysiske forretninger og 42 pct. svarede, at de havde benyttet kortet i online handel. Andelen af forbrugere, der benytter Visa/Dankort er faldet siden forbrugerundersøgelsen fra 2024. I fysiske forretninger er andelen faldet med 19 procentpoint, og i online handel er andelen faldet med 16 procentpoint.[54]

Mens brugen af de to mest populære betalingsløsninger overordnet set er faldet siden 2024, er brugen af Apple Pay og Google Pay steget svagt i samme periode.

Figur 5.3 **Betalingsløsninger efter salgssted**

Note: Figuren er baseret på svarene på fire spørgsmål:

1) *Hvilke mobile betalingsløsninger/ikke-mobile betalingsløsninger har du brugt indenfor det seneste år, når du har købt varer eller tjenesteydelser i fysiske forretninger?* (Antal besvarelser: 2.073)
2) *Hvilke mobile betalingsløsninger/ikke-mobile betalingsløsninger har du brugt indenfor det seneste år, når du har købt varer eller tjenesteydelser online?* (Antal besvarelser: 1.977)

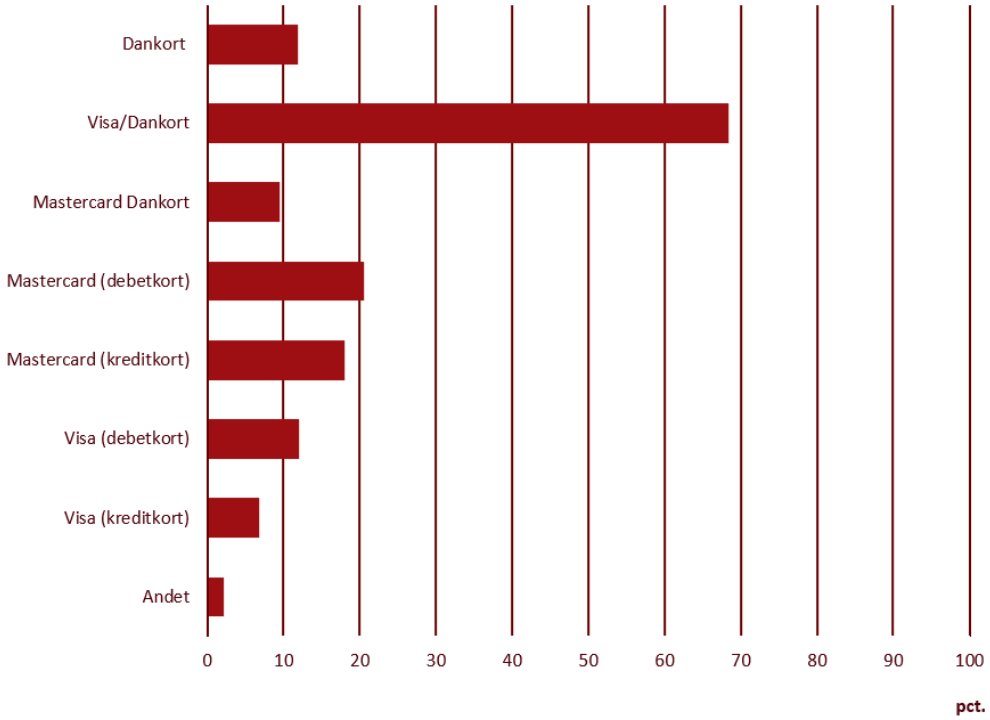
Anm.: Forbrugerne havde mulighed for at vælge flere svarmuligheder.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i år spurgt ind til, hvilke betalingskort forbrugerne har i deres mobile betalingsløsninger. Lidt under 70 pct. af forbrugerne svarede, at de havde et Visa/Dankort i deres mobile betalingsløsninger, mens den næstmest benyttede løsning var Mastercard debetkort, jf. figur 5.4. De betalingskort forbrugerne har i deres mobile betalingsløsning stemmer overens med forbrugernes brug af fysiske betalingskort, jf. figur 5.3.

[54] Betalingsrapporten 2024, figur. 5.3.

Figur 5.4 **Betalingskort i mobile betalingsløsninger**

Note: Figuren er baseret på svarene spørgsmålet: *Du har svaret, at du bruger en eller flere mobile betalingsløsninger. Hvilke(t) betalingskort har du i din(e) mobile betalingsløsning(er)?* (Antal besvarelser: 1792)

Anm.: Forbrugerne havde mulighed for at vælge flere svarmuligheder.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

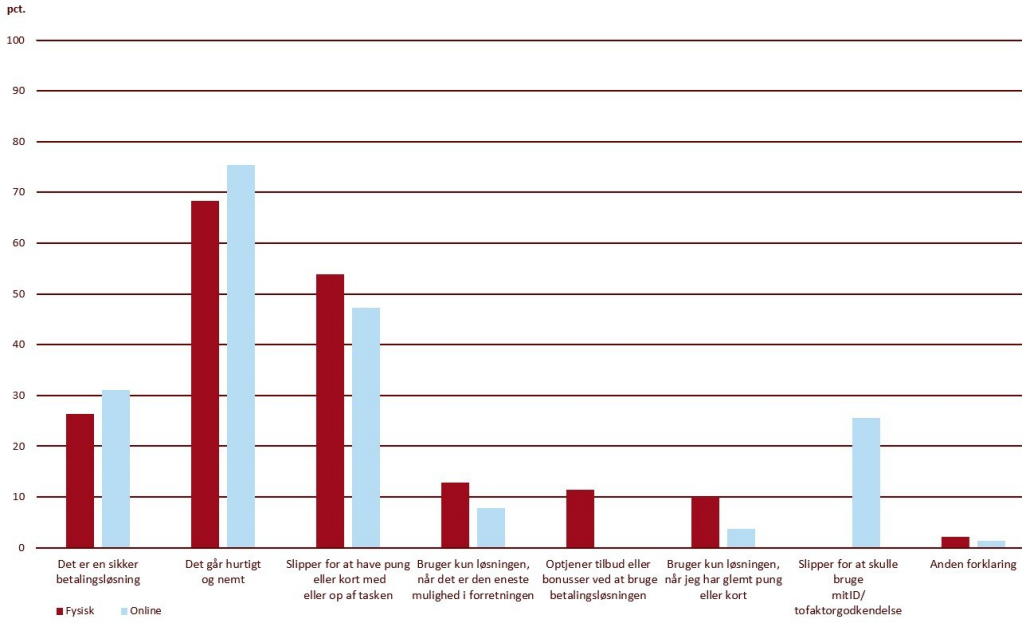
5.3 Forklaring på til- og fravalg af mobile betalingsløsninger

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen spurgte ind til forbrugernes til- og fravalg af mobile betalingsløsninger i både fysiske forretninger og online handel. Blandt de forbrugere, der benytter mobile betalingsløsninger, er den primære årsag, at løsningen opleves som hurtig og nem, jf. figur 5.5. Denne forklaring blev valgt af 68 pct. af forbrugerne, når de handler i fysiske forretninger og 75 pct. af forbrugerne, når de handler i online handel. Forbruger svarer også, at de er glade for ikke at skulle have pung eller kort med eller op af tasken (54 pct. og 47 pct.).

Ved online handel fylder dertil, at det opfattes som en sikker betalingsløsning (31 pct.), hvilket er en stigning på 6 procentpoint siden forbrugerundersøgelsen i 2024.[55]

[55] Betalingsrapporten 2024, figur 5.4.

Figur 5.5 **Årsag til tilvalg af en mobil betalingsløsning efter salgskanal**

Note: Figuren er baseret på svarene på to spørgsmål:

1) *Hvorfor bruger du mobile betalingsløsninger i fysisk handel?* (Antal besvarelser: 1.223)
2) *Hvorfor bruger du mobile betalingsløsninger, når du handler online?* (Antal besvarelser: 1.632)

Anm.: Forbrugerne havde mulighed for at vælge flere svarmuligheder. Ca. 2 pct. af forbrugerne har valgt 'ved ikke' for de fysiske forretninger og 1 pct. for online handel.

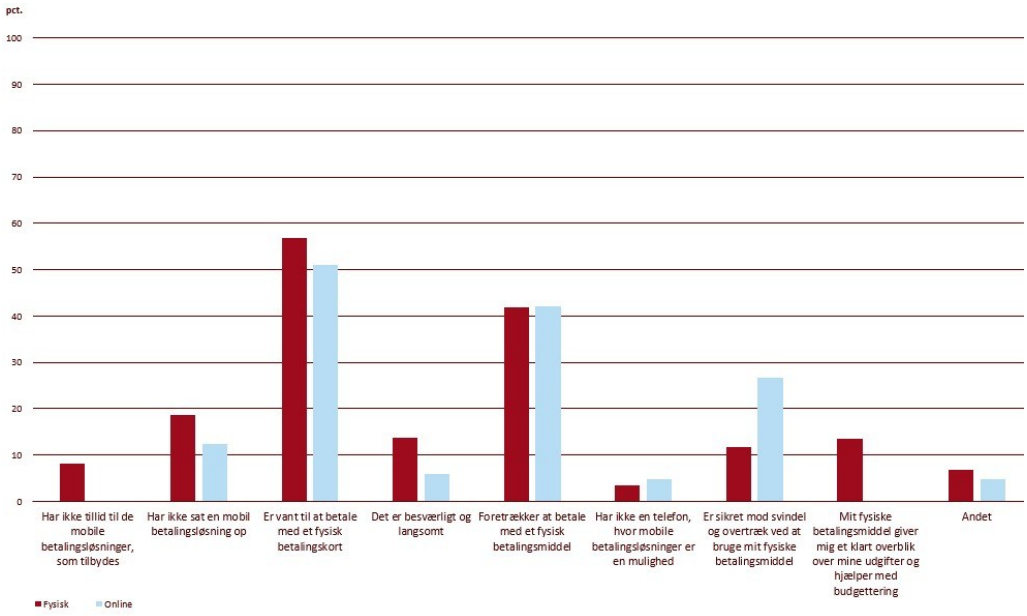
Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

Blandt de forbrugere, der ikke benytter mobile betalingsløsninger, er den primære årsag, at de er vant til at betale med et fysisk betalingskort, jf. figur 5.6. Det blev påpeget af 57 pct. af forbrugerne ved fysisk handel og 51 pct. ved online handel. Dernæst angiver 42 pct. af forbrugerne både ved fysisk handel og online handel, at de foretrækker at betale med et fysisk betalingsmiddel.

I online handel svarer knap 30 pct. af forbrugerne, at de benytter et fysisk betalingskort, fordi de så er sikret mod svindel og overtræk. Ønsket om sikkerhed har dermed fået større vægt siden forbrugerundersøgelsen i 2024, hvor 20 pct. valgte sikkerhed som en årsag til deres fravalg af mobile betalingsløsninger i online handel.[56]

[56] Betalingsrapporten 2024, figur 5.5.

Figur 5.6 **Årsag til fravalg af mobile betalingsløsninger efter salgskanal**

Note: Figuren er baseret på svarene på to spørgsmål:

1) *Hvorfor bruger du ikke mobile betalingsløsninger i fysiske forretninger?* (Antal besvarelser: 851)
2) *Hvorfor bruger du ikke mobile betalingsløsninger, når du handler online?* (Antal besvarelser: 337)

Anm.: Forbrugerne havde mulighed for at vælge flere svarmuligheder. Ca. 7 pct. af forbrugerne har valgt 'ved ikke' for de fysiske forretninger og for online handel.

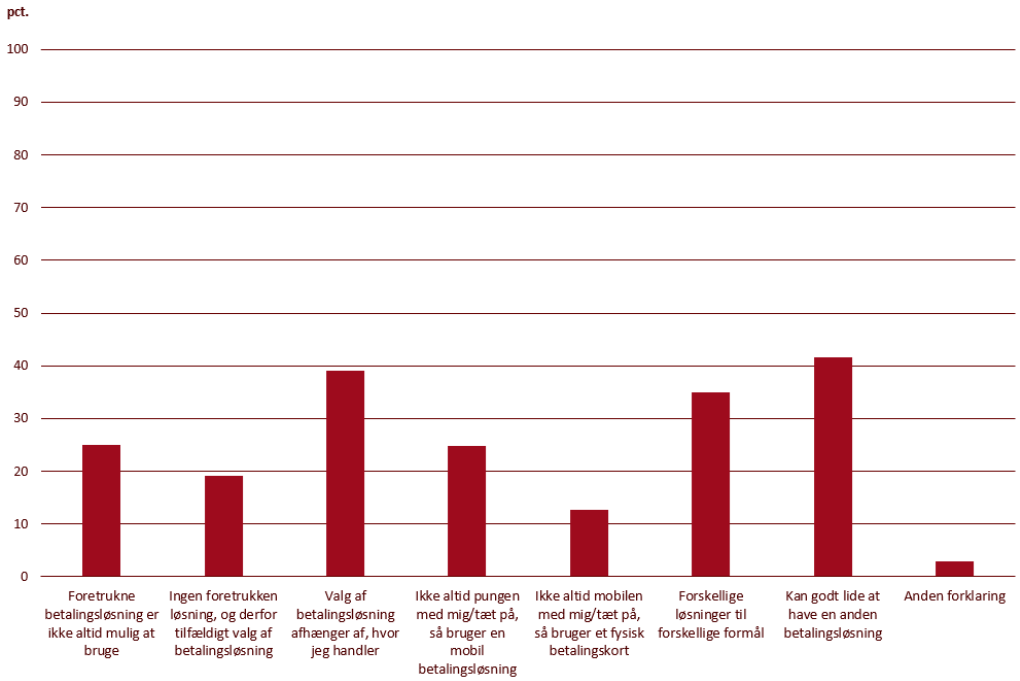
Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

5.4 Anvendelse af flere betalingsinstrumenter

Ud af de 2.073 respondenter, der har gennemført forbrugerundersøgelsen, har 86 pct. brugt mere end én betalingsløsning indenfor det seneste år.

Der er ikke en klar primær årsag blandt de adspurgte forbrugere, men omkring 40 pct. af forbrugerne har angivet, at de godt kan lide at have en anden betalingsløsning i baghånden i tilfælde af nedbrud eller tekniske problemer og/eller, at deres valg afhænger af, hvilken forretning de handler i, jf. figur 5.7. Dertil svarer 35 pct., at de bruger forskellige løsninger til forskellige formål. Hver fjerde svarer, at deres foretrukne betalingsløsning ikke altid er mulig at betale med og/eller, at de ikke altid har mobiltelefonen med sig, hvorfor de bruger et fysisk betalingskort.

Figur 5.7 **Hvorfor vælger forbrugerne at bruge flere betalingsløsninger**

Note: Figuren er baseret på svarene på spørgsmålet: *Hvorfor bruger du flere betalingsløsninger?* (Antal besvarelser: 1.782)

Anm.: Forbrugerne havde mulighed for at vælge flere svarmuligheder. Ca. 2 pct. af forbrugerne har valgt 'ved ikke'.

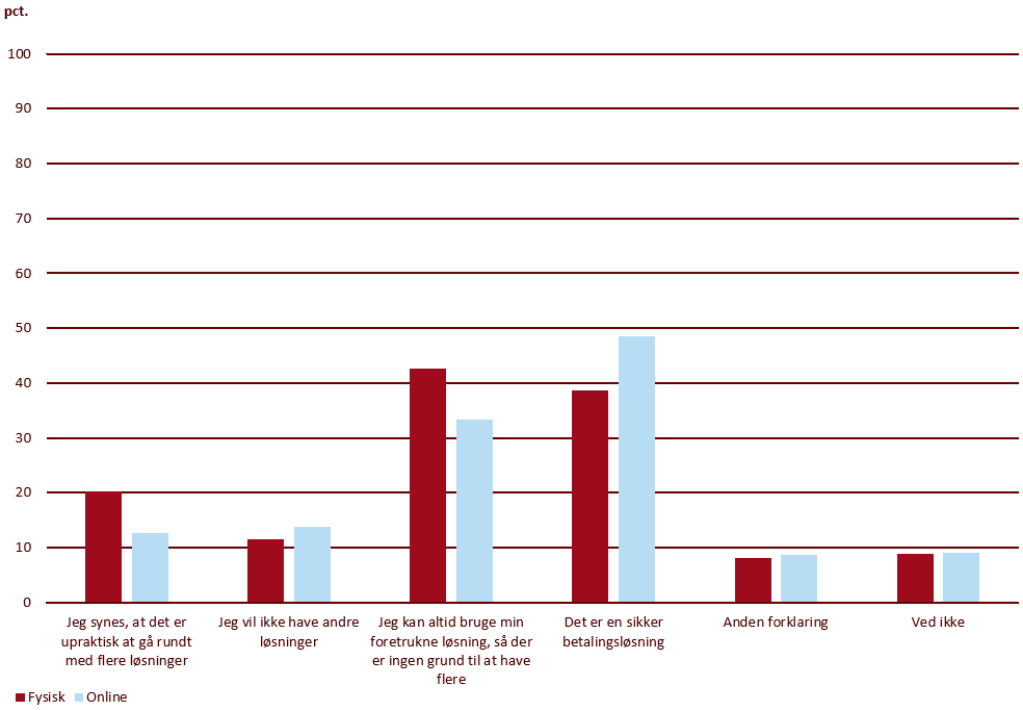
Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

I fysiske forretninger var der 25 pct., der kun havde benyttet én betalingsløsning, mens der var 28 pct. i online handel. Siden styrelsens forbrugerundersøgelse i 2024 er andelen af forbrugere, der benytter én betalingsløsning steget både i fysiske forretninger (14 procentpoint) og online handel (10 procentpoint).[57]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen spurgte de forbrugere, der enten havde benyttet én betalingsløsning i fysisk handel eller én betalingsløsning i online handel om årsagen til dette valg. En forbruger kan således godt have benyttet én betalingsløsning i fysisk handel og en anden i online handel. I fysiske forretninger er den primære årsag til, at forbrugerne kun benytter én betalingsløsning, at de altid kan bruge deres foretrukne løsning, hvorfor der ikke er nogen grund til at have flere (43 pct.), jf. figur 5.8. I online handel svarer knap halvdelen af forbrugerne, der kun benyttede én betalingsløsning, at det er en sikker betalingsløsning.

[57] Betalingsrapporten 2024, side 43.

Figur 5.8 **Hvorfor vælger forbrugerne at bruge én betalingsløsning efter salgskanal**

Note: Figuren er baseret på svarene på to spørgsmål:

1) *Hvorfor bruger du alene denne betalingsløsning i fysiske forretninger?* (Antal besvarelser: 512)
2) *Hvorfor brugte du alene denne betalingsløsning, når du handler online?* (Antal besvarelser: 572)

Anm.: Forbrugerne havde mulighed for at vælge flere svarmuligheder.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

5.5 Valg af mobile betalingsløsninger fordelt på alder

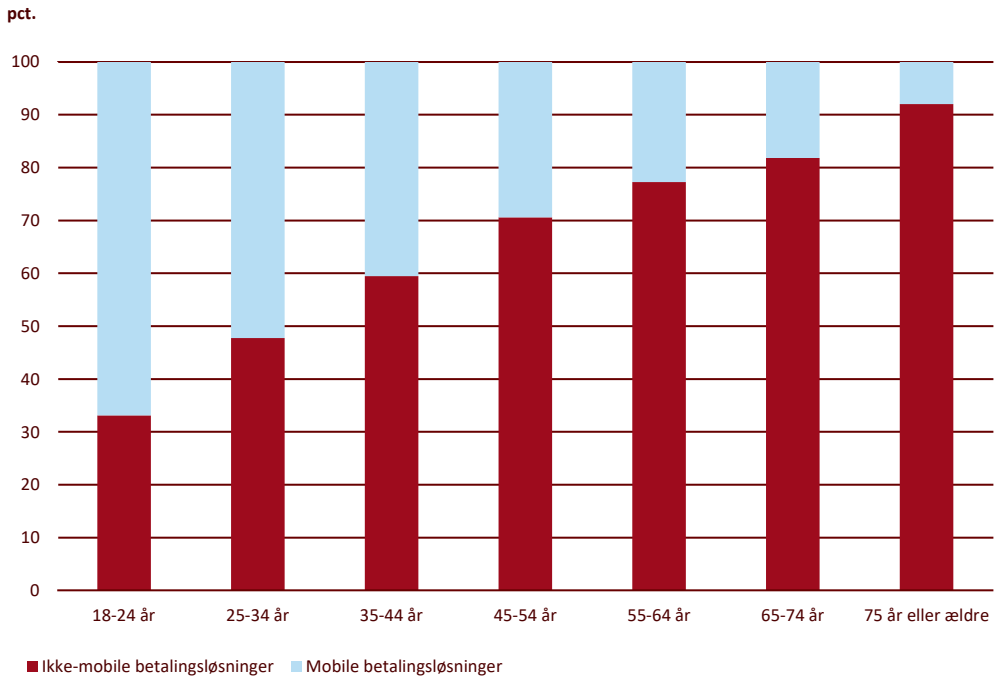
De mobile betalingsløsninger er særligt udbredt blandt yngre voksne og generelt er der en klar tendens til, at jo ældre forbrugerne er, jo mere anvendes fysiske betalingskort, jf. figur 5.9. De mobile betalingsløsninger er således særligt populære blandt de 18-24-årige, hvoraf 67 pct. af de adspurgte benyttede mobile betalingsløsninger sidst de betalte i en fysisk forretning. Blandt de 75-årige og derover var det derimod kun 8 pct., der benyttede mobile betalingsløsninger sidst de betalte i en fysisk forretning.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse fra 2024 viste samme mønster, men siden er mønsteret blevet endnu tydeligere.[58] Andelen af 18-24-årige, der benytter mobile

[58] Betalingsrapporten 2024, figur 5.8.

betalingsløsninger er steget med 10 procentpoint, mens den for de 25-34-årige er steget med 16 procentpoint., og 14 procentpoint blandt de 35-44-årige.

Figur 5.9 **Andel af ikke-mobile betalingsløsninger og mobile betalingsløsninger efter alder ved sidste køb i fysisk forretning**

Note: Figuren er baseret på to spørgsmål:

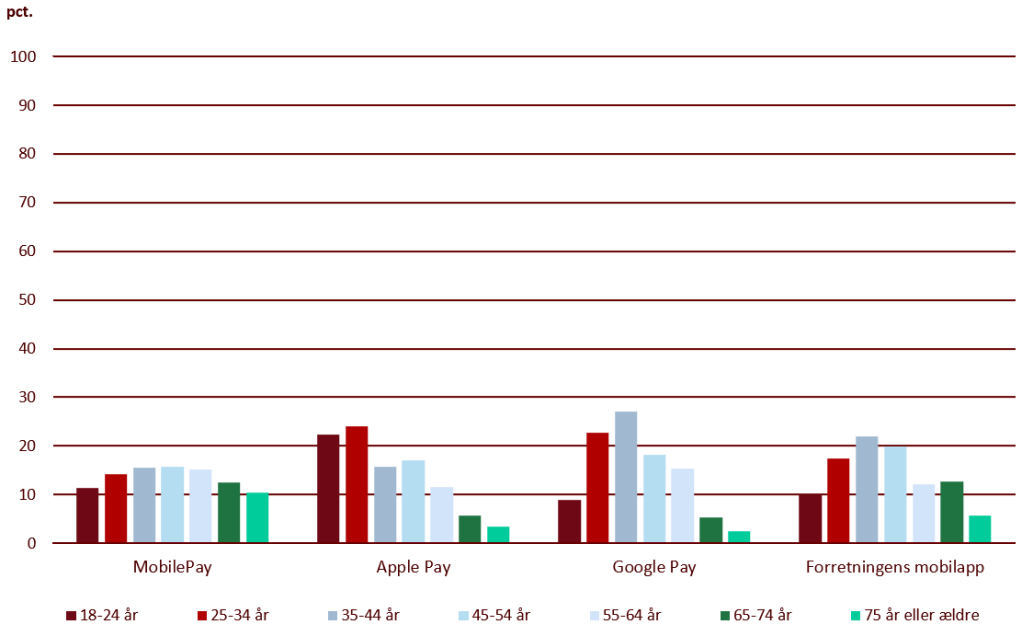
1) *Tænk tilbage på sidste gang du handlede i en fysisk forretning. Hvilken betalingsløsning brugte du?* (Antal besvarelser: 2.073)
2) *Hvor gammel er du?* (Antal besvarelser: 2.073)

Anm.: Styrelsen har grupperet svarene, så "ikke-mobile betalingsløsninger" omfatter svarene: Dankort, Visa/Dankort. Mastercard Dankort, Mastercard (debet- og kreditkort) og Visa (debet- og kreditkort). "Mobile betalingsløsninger" omfatter svarene: MobilePay, Apple Pay, Google Pay, PayPal og Forretningers mobilapps.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

Fokuserer man på de mobile betalingsløsninger bliver MobilePay brugt i ca. samme omfang på tværs af alle aldersgrupper, jf. figur 5.10. Modsat er Apple Pay mest populær blandt de 18--34-årige, hvor godt 20 pct. af forbrugerne har benyttet Apple Pay i en fysisk forretning inden for det seneste år. Google Pay og forretningers mobilapps benyttes derimod i større grad af aldersgrupperne 25--54 år.

Figur 5.10 **Forbrugernes valg af mobil betalingsløsning fordelt på alder**

Note 1: Figuren er baseret på svarene på to spørgsmål:

1) *Hvilke mobile betalingsløsninger har du brugt inden for det seneste år, når du har købt varer eller tjenesteydelser i fysiske forretninger?* (Antal besvarelser: 2.073)
2) *Hvor gammel er du?* (Antal besvarelser: 2.073)

Note 2: Figuren viser udelukkende aldersfordelingen af de forbrugere, der har angivet, at de har anvendte det enkelte betalingsinstrument. Det er derfor ikke muligt at sammenligne aldrene på tværs af betalingsinstrumenter.

Anm.: Forbrugerne havde mulighed for at vælge flere svarmuligheder, for så vidt valg af betalingsinstrument. Det er derfor ikke muligt at sammenligne aldre på tværs af betalingsinstrumenter.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

5.6 Anvendelse af betalingskort i Apple Pay og Google Pay

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i maj 2026 spurgt 23 danske pengeinstitutter, hvilke betalingskort de tilbyder i Apple Pay og Google Pay, mens oplysningerne var tilgængelige på de resterende 14 pengeinstitutters hjemmesider. Pengeinstitutterne er udvalgt efter Finanstilsynets gruppeopdeling af kreditinstitutter, hvor styrelsen spurgte udvalgte pengeinstitutter i grupperne 1-5.

Af de 37 pengeinstitutter, der fremgår af Finanstilsynets gruppeopdeling af kreditinstitutter, angiver 36 af pengeinstitutterne, enten på deres hjemmeside eller i deres svar til styrelsen, at de tilbyder Visa i Apple Pay, mens 35 tilbyder Visa i Google Pay. 36 af pengeinstitutterne tilbyder Mastercard i både Apple Pay og Google Pay.

På undersøgelsestidspunktet giver alle 37 pengeinstitutter, som fremgår af Finanstilsynets gruppeopdeling, mulighed for betalinger med Dankort-siden af et co-badgede kort i Apple Pay, hvilket er i modsætning til 2024, hvor det alene var Danske Bank, der gav kunderne mulighed for betaling med Dankort-siden af Visa/Dankort i Apple Pay. Ingen pengeinstitutter giver mulighed for betaling med Dankort-siden af et co-badgede kort i Google Pay, jf. tabel 5.1 og tabel 6.16.

Tabel 5.1 **Oversigt over antal adspurgte pengeinstitutter, der tilbyder kortmærker i Apple Pay og Google Pay**

	Visa	Mastercard	Dankort[1]
Apple Pay	36	36	37
Google Pay	35	36	0

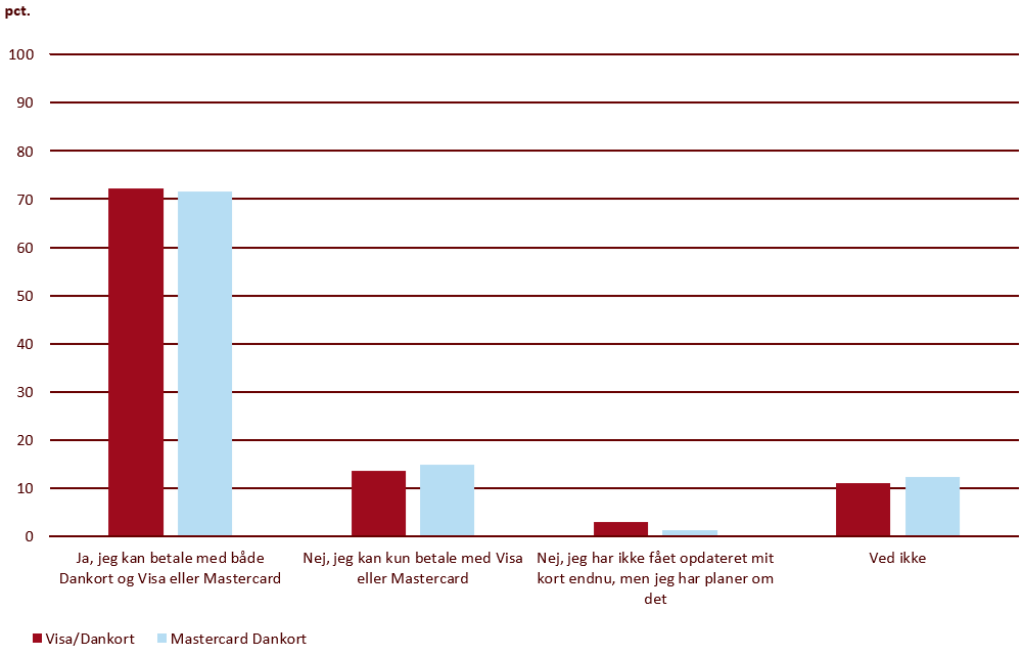
Note 1: Det er kun Dankort-siden af et co-badgede Dankort, der kan benyttes i Apple Pay

Anm.: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i maj 2026 spurgt i alt 23 danske pengeinstitutter, om hvilke betalingskort de tilbyder i Apple Pay og Google Pay, mens oplysningerne var tilgængelige hos de resterende 14 pengeinstitutter. Pengeinstitutterne er udvalgt efter Finanstilsynets gruppeopdeling af pengeinstitutter. Styrelsen har spurgt udvalgte pengeinstitutter fra gruppe 1-5.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens rundspørge og pengeinstitutternes offentligt tilgængelige oplysninger af maj 2026.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen spurgte forbrugerne, der havde angivet, at de havde et co-badget kort (Mastercard Dankort eller Visa/Dankort) tilknyttet deres Apple Pay, om de havde aktiveret begge kortmærker. Størstedelen af forbrugerne, der har et co-badget kort tilknyttet deres Apple Pay har både Dankort- og Visa- eller Mastercard-siden aktiveret (72 pct. for både Visa/Dankort og Mastercard Dankort), jf. figur 5.11.

Figur 5.11 **Aktivering af kortmærker ved brug af co-badgede kort**

Note: Figuren er baseret på svarene på to spørgsmål:

1) *Du har svaret, at du bruger en eller flere mobile betalingsløsninger. Hvilke(t) betalingskort har du i din(e) mobile betalingsløsning(er)?* (Antal besvarelser: 1792)
2) *Du har svaret, at du har et Visa/Dankort eller Mastercard Dankort og Apple Pay. Er kortet aktiveret, så du kan betale med begge kortmærker? (se evt. om du kan se Dankort logo og logo fra enten Visa eller Mastercard på kortgrafik i Apple Pay*) (Antal besvarelser: 476)

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forbrugerundersøgelse, juli 2026.

Bilag 1
Statistik

» Tabel 6.1 Udstedte betalingskort efter korttype
» Tabel 6.2 Udstedte betalingskort med kontaktløs funktion efter korttype
» Tabel 6.3 Transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark efter korttype
» Tabel 6.4 Transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark efter anvendelsessted
» Tabel 6.5 Værdi af transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark efter korttype
» Tabel 6.6 Værdi af transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark efter anvendelsessted
» Tabel 6.7 Gennemsnitlig transaktionsværdi med udstedte betalingskort efter anvendelsessted
» Tabel 6.8 Grænseoverskridende transaktioner med betalingskort
» Tabel 6.9 Grænseoverskridende transaktioner med betalingskort efter anvendelsessted
» Tabel 6.10 Grænseoverskridende transaktioner efter anvendelsessted: Udenlandske kort brugt i Danmark
» Tabel 6.11 Værdi af grænseoverskridende transaktioner med betalingskort efter
» Tabel 6.12 Værdi af grænseoverskridende transaktioner efter anvendelsessted
» Tabel 6.13 Misbrug med udstedte kort i Danmark efter misbrugstype
» Tabel 6.14 Misbrug med danske kort i Danmark efter anvendelsessted
» Tabel 6.15 Grænseoverskridende kortmisbrug efter misbrugstype
» Tabel 6.16 Betalingskortmærker udbudt i Apple Pay og Google Pay
» Figur 6.1 Andel af samlede antal transaktioner i Danmark efter korttype
» Figur 6.2 Dankorts andel af de samlede
» Figur 6.3 Dankorts andel af de samlede betalingstransaktioner i Danmark fordelt på anvendelsessted
» Figur 6.4 Vækst i Dankort-transaktioner
» Figur 6.5 Vækst i Dankort-transaktioner gennemført med Apple Pay

6.1 Udstedte betalingskort

Tabel 6.1 **Udstedte betalingskort efter korttype**

	I alt	Dankort	Co-brandede Dankort	Internationale debetkort	Internationale kreditkort
			Antal (1.000 stk.)		
2020	9.486	316	4.524	2.979	1.667
2021	9.567	263	4.553	3.108	1.643
2022	9.829	255	4.537	3.397	1.640
2023	9.939	176	4.510	3.642	1.611
2024	9.954	140	4.341	3.876	1.597
2025	10.183	108	4.216	4.232	1.626
2026 H1	10.221	99	4.183	4.300	1.639
			Vækst (pct., år-år)		
2020	0,2	-11,0	0,4	3,7	-4,0
2021	0,9	-16,8	0,6	4,3	-1,4
2022	2,7	-3,0	-0,4	9,3	-0,2
2023	1,1	-31,0	-0,6	7,2	-1,8
2024	0,2	-20,5	-3,7	6,4	-0,9
2025	2,3	-22,9	-2,9	9,2	1,8
2026 H1	0,4	-8,3	-0,8	1,6	0,8
			Andel (pct.)		
2020	100	3,3	47,7	31,4	17,6
2021	100	2,7	47,6	32,5	17,2
2022	100	2,6	46,2	34,6	16,7
2023	100	1,8	45,4	36,6	16,2
2024	100	1,4	43,6	38,9	16,0
2025	100	1,1	41,4	41,6	16,0
2026 H1	100	1,0	40,9	42,1	16,0
			Vækstbidrag (pct., år-år)		
2020	0,2	-0,4	0,2	1,1	-0,7
2021	0,9	-0,6	0,3	1,4	-0,3
2022	2,7	-0,1	-0,2	3,0	0,0
2023	1,1	-0,8	-0,3	2,5	-0,3
2024	0,2	-0,4	-1,7	2,4	-0,1
2025	2,3	-0,3	-1,3	3,6	0,3
2026 H1	0,4	-0,1	-0,3	0,7	0,1

Note: Co-brandede Dankort er Visa/Dankort eller Mastercard Dankort.

Anm.: Antal aktive udstedte kort ultimo perioden.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSUK (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.2 **Udstedte betalingskort med kontaktløs funktion efter korttype**

	I alt	Dankort	Co-brandede Dankort	Internationale debetkort	Internationale kreditkort
			Antal (1.000 stk.)		
2020	8.635	207	4.517	2.948	963
2021	9.145	204	4.549	3.106	1.286
2022	9.443	219	4.535	3.396	1.293
2023	9.389	157	4.510	3.642	1.081
2024	9.445	132	4.340	3.876	1.096
2025	9.693	105	4.216	4.232	1.140
2026 H1	9.760	96	4.183	4.300	1.181
			Vækstbidrag (pct., år-år)		
2020	1,5	0,1	0,2	1,2	-0,1
2021	5,9	0,0	0,4	1,8	3,7
2022	3,3	0,2	-0,2	3,2	0,1
2023	-0,6	-0,7	-0,3	2,6	-2,2
2024	0,6	-0,3	-1,8	2,5	0,2
2025	2,6	-0,3	-1,3	3,8	0,5
2026 H1	0,7	-0,1	-0,3	0,7	0,4
			Andel (pct.)		
2020	100	2,4	52,3	34,1	11,2
2021	100	2,2	49,7	34,0	14,1
2022	100	2,3	48,0	36,0	13,7
2023	100	1,7	48,0	38,8	11,5
2024	100	1,4	46,0	41,0	11,6
2025	100	1,1	43,5	43,7	11,8
2026 H1	100	1,0	42,9	44,1	12,1
			Andel af udstedte kort, der er udstedt med kontaktløs funktion (pct.)		
2020	91,0	65,5	99,8	99,0	57,8
2021	95,6	77,6	99,9	99,9	78,3
2022	96,1	85,9	100	100	78,8
2023	94,5	89,2	100	100	67,1
2024	94,9	94,3	100	100	68,6
2025	95,2	97,2	100	100	70,1
2026 H1	95,5	97,0	100,0	100,0	72,1

Note: Co-brandede Dankort er Visa/Dankort eller Mastercard Dankort.

Anm.: Antal aktive udstedte kort ultimo perioden.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSUK (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

6.2 Transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark

Tabel 6.3 **Transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark efter korttype**

	I alt	Dankort	Co-brandede Dankort	Internationale debetkort	Internationale kreditkort
			Antal (1.000 stk.)		
2020	1.978.522	38.682	1.370.028	525.040	44.773
2021	2.052.476	31.721	1.392.386	584.655	43.713
2022	2.195.829	25.183	1.451.144	668.513	50.990
2023	2.203.907	18.996	1.346.137	782.904	55.871
2024	2.272.691	14.329	1.309.329	888.272	60.763
2025	2.351.714	11.162	1.288.208	986.933	65.410
2026 H1	1.185.897	4.434	625.092	521.872	34.497
			Vækst (pct., år-år)		
2020	-0,5	-14,8	-1,2	3,1	-6,1
2021	3,7	-18,0	1,6	11,4	-2,4
2022	7,0	-20,6	4,2	14,3	16,6
2023	0,4	-24,6	-7,2	17,1	9,6
2024	3,1	-24,6	-2,7	13,5	8,8
2025	3,5	-22,1	-1,6	11,1	7,6
2026 H1	3,9	-24,4	-0,6	9,9	10,5
			Andel (pct.)		
2020	100	2,0	69,2	26,5	2,3
2021	100	1,5	67,8	28,5	2,1
2022	100	1,1	66,1	30,4	2,3
2023	100	0,9	61,1	35,5	2,5
2024	100	0,6	57,6	39,1	2,7
2025	100	0,5	54,8	42,0	2,8
2026 H1	100	0,4	52,7	44,0	2,9
			Vækstbidrag (pct., år-år)		
2020	-0,5	-0,3	-0,9	0,8	-0,1
2021	3,6	-0,4	1,1	3,0	-0,1
2022	7,1	-0,3	2,9	4,1	0,4
2023	0,3	-0,3	-4,8	5,2	0,2
2024	3,1	-0,2	-1,7	4,8	0,2
2025	3,5	-0,1	-0,9	4,3	0,2
2026 H1	3,9	-0,1	-0,4	4,1	0,3

Note 1: Co-brandede Dankort er Visa/Dankort eller Mastercard Dankort.

Note 2: Vækst og vækstbidrag for 2026H1 er regnet i forhold til 2025H1.

Anm.: Eksklusive kontanthævninger.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.4 **Transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark efter anvendelsessted**

	I alt	Fysiske forretninger	E-handel mv.	Selvbetjening og automatsalg
		Antal (1.000 stk.)		
2020	1.978.521	1.583.356	310.137	85.028
2021	2.052.476	1.620.877	338.363	93.236
2022	2.195.830	1.759.769	341.742	94.319
2023	2.203.907	1.759.181	348.697	96.029
2024	2.272.691	1.815.259	369.107	88.325
2025	2.351.715	1.882.633	384.911	84.171
2026 H1	1.185.896	943.975	198.491	43.430
		Vækst (pct., år-år)		
2020	-0,5	-1,2	6,8	-12,3
2021	3,7	2,4	9,1	9,7
2022	7,0	8,6	1,0	1,2
2023	0,4	0,0	2,0	1,8
2024	3,1	3,2	5,9	-8,0
2025	3,5	3,7	4,3	-4,7
2026 H1	3,9	3,6	5,5	4,4
		Andel (pct.)		
2020	100	80,0	15,7	4,3
2021	100	79,0	16,5	4,5
2022	100	80,1	15,6	4,3
2023	100	79,8	15,8	4,4
2024	100	79,9	16,2	3,9
2025	100	80,1	16,4	3,6
2026 H1	100	79,6	16,7	3,7
		Vækstbidrag (pct, år-år.)		
2020	-0,5	-0,9	1,0	-0,6
2021	3,7	1,9	1,4	0,4
2022	7,0	6,8	0,2	0,1
2023	0,4	0,0	0,3	0,1
2024	3,1	2,5	0,9	-0,3
2025	3,5	3,0	0,7	-0,2
2026 H1	3,9	2,8	0,9	0,2

Note: Vækst og vækstbidrag for 2026H1 er regnet i forhold til 2025H1.

Anm.: Transaktioner i online handel mv. er alle Card-Not-Present (CNP) transaktioner og omfatter således mere end blot transaktioner i online handlen. Inkluderet er fx transaktioner via køb i apps.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.5 **Værdi af transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark efter korttype**

	I alt	Dankort	Co-brandede Dankort	Internationale debetkort	Internationale kreditkort
			Værdi (mio. kr.)		
2020	529.455	11.115	399.304	93.626	25.409
2021	571.673	9.353	425.750	109.901	26.669
2022	600.369	7.490	435.464	123.877	33.538
2023	598.135	5.675	403.570	152.215	36.675
2024	616.525	4.290	394.765	177.784	39.683
2025	637.634	3.286	389.217	202.713	42.420
2026 H1	327.250	1.296	192.087	111.393	22.475
			Vækst (pct., år-år)		
2020	3,1	-12,8	2,9	12,0	-11,8
2021	8,0	-15,9	6,6	17,4	5,0
2022	5,0	-19,9	2,3	12,7	25,8
2023	-0,4	-24,2	-7,3	22,9	9,4
2024	3,1	-24,4	-2,2	16,8	8,2
2025	3,4	-23,4	-1,4	14,0	6,9
2026 H1	5,3	-26,9	-0,1	16,0	9,1
			Andel (pct.)		
2020	100	2,1	75,4	17,7	4,8
2020	100	2,1	75,4	17,7	4,8
2021	100	1,6	74,5	19,2	4,7
2022	100	1,2	72,5	20,6	5,6
2023	100	0,9	67,5	25,4	6,1
2024	100	0,7	64,0	28,8	6,4
2025	100	0,5	61,0	31,8	6,7
2026 H1	100	0,4	58,7	34,0	6,9
			Vækstbidrag (pct., år-år)		
2020	3,2	-0,3	2,2	2,0	-0,7
2021	8,0	-0,3	5,0	3,1	0,2
2022	5,0	-0,3	1,7	2,4	1,2
2023	-0,4	-0,3	-5,3	4,7	0,5
2024	3,1	-0,2	-1,5	4,3	0,5
2025	3,3	-0,2	-0,9	4,0	0,4
2026 H1	5,2	-0,2	-0,1	4,9	0,6

Note 1: Co-brandede Dankort er Visa/Dankort eller Mastercard Dankort.

Note 2: Vækst og vækstbidrag for 2026H1 er regnet i forhold til 2025H1.

Anm.: Eksklusive kontanthævninger.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.6 **Værdi af transaktioner med udstedte betalingskort i Danmark efter anvendelsessted**

	I alt	Fysiske forretninger	E-handel mv.	Selvbetjening og automatsalg
		Værdi (mio. kr.)		
2020	529.455	365.177	145.267	19.011
2021	571.672	375.550	171.365	24.757
2022	600.372	403.585	169.140	27.647
2023	598.139	406.322	165.425	26.392
2024	616.525	417.484	174.786	24.255
2025	637.634	432.829	182.523	22.282
2026 H1	327.249	221.286	94.390	11.573
		Vækst (pct., år-år)		
2020	3,1	1,2	11,0	-12,8
2021	8,0	2,8	18,0	30,2
2022	5,0	7,5	-1,3	11,7
2023	-0,4	0,7	-2,2	-4,5
2024	3,1	2,7	5,7	-8,1
2025	3,4	3,7	4,4	-8,1
2026 H1	5,3	6,5	2,7	3,3
		Andel (pct.)		
2020	100	69,0	27,4	3,6
2021	100	65,7	30,0	4,3
2022	100	67,2	28,2	4,6
2023	100	67,9	27,7	4,4
2024	100	67,7	28,4	3,9
2025	100	67,9	28,6	3,5
2026 H1	100	67,6	28,8	3,5
		Vækstbidrag (pct., år-år)		
2020	3,1	0,9	2,8	-0,5
2021	8,0	2,0	4,9	1,1
2022	5,0	4,9	-0,4	0,5
2023	-0,4	0,5	-0,6	-0,2
2024	3,1	1,9	1,6	-0,4
2025	3,4	2,5	1,3	-0,3
2026 H1	5,3	4,4	0,8	0,1

Note 1: Danmarks Nationalbank har i 2026 korregeregeret tabel DNBSTS, da et antal transaktioner foretaget med mobilen var klassificeret forkert bl.a. som værende foretaget i selvbetjeningsmiljøer.

Note 2: Vækst og vækstbidrag for 2026H1 er regnet i forhold til 2025H1.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.7 **Gennemsnitlig transaktionsværdi med udstedte betalingskort efter anvendelsessted**

	I alt	Fysiske forretninger	E-handel mv.	Selvbetjening og automatsalg
		Værdi (kr.)		
2020	268	231	468	224
2021	279	232	506	266
2022	273	229	495	293
2023	271	231	474	275
2024	271	230	474	275
2025	271	230	474	265
2026 H1	276	234	476	266

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

6.3 Grænseoverskridende transaktioner med betalingskort

Tabel 6.8 Grænseoverskridende transaktioner med betalingskort efter korttype

	Danske kort (brugt i udlandet)				Udenlandske kort (brugt i Danmark)		
	I alt	Co-brandede Dankort	Int. debetkort	Int. kreditkort	I alt	Udl. debetkort	Udl. kreditkort
				Antal (1.000 stk.)			
2020	233.551	130.021	87.263	16.267	53.804	36.610	17.194
2021	252.509	141.096	94.713	16.699	63.813	44.145	19.668
2022	299.423	168.224	106.944	24.254	120.054	83.637	36.419
2023	375.023	195.549	152.177	27.297	124.995	86.871	38.123
2024	442.761	225.389	187.261	30.110	140.247	98.151	42.096
2025	502.599	244.693	226.327	31.581	157.562	110.982	46.580
2026 H1	260.222	120.864	123.288	16.071	67.854	47.909	19.945
				Vækst (pct., år-år)			
2020	-11,5	-14,7	2,1	-37,8	-48,0	-43,9	-55,1
2021	8,1	8,5	8,5	2,7	18,6	20,6	14,4
2022	18,6	19,2	12,9	45,2	88,1	89,5	85,2
2023	25,2	16,2	42,3	12,5	4,1	3,9	4,7
2024	18,1	15,3	23,1	10,3	12,2	13,0	10,4
2025	13,5	8,6	20,9	4,9	12,3	13,1	10,7
2026 H1	14,0	8,1	20,9	10,0	1,7	2,2	0,5
				Andel (pct.)			
2020	100	55,7	37,4	7,0	100	68,0	32,0
2021	100	55,9	37,5	6,6	100	69,2	30,8
2022	100	56,2	35,7	8,1	100	69,7	30,3
2023	100	52,1	40,6	7,3	100	69,5	30,5
2024	100	50,9	42,3	6,8	100	70,0	30,0
2025	100	48,7	45,0	6,3	100	70,4	29,6
2026 H1	100	46,4	47,4	6,2	100	70,6	29,4
				Vækstbidrag (pct., år-år)			
2020	-11,5	-8,5	0,7	-3,7	-48,0	-27,6	-20,4
2021	8,1	4,7	3,2	0,2	18,6	14,0	4,6
2022	18,5	10,7	4,8	3,0	88,1	61,9	26,3
2023	25,2	9,1	15,1	1,0	4,1	2,7	1,4
2024	18,2	8,0	9,4	0,8	12,2	9,0	3,2
2025	13,5	4,4	8,8	0,3	12,3	9,1	3,2
2026 H1	13,9	4,0	9,3	0,6	1,7	1,6	0,1

Note 1: Co-brandede Dankort er Visa/Dankort eller Mastercard Dankort.

Note 2: Vækst og vækstbidrag for 2026H1 er regnet i forhold til 2025H1.

Anm.: Eksklusive kontanthævninger.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.9 **Grænseoverskridende transaktioner med betalingskort efter anvendelsessted: Danske kort brugt i udlandet**

	I alt	Fysiske forretninger	E-handel mv.	Kontant-hævninger
		Antal (1.000 stk.)		
2020	233.551	47.923	183.502	2.126
2021	252.509	67.129	183.124	2.254
2022	299.423	113.108	182.668	3.647
2023	375.023	166.843	204.260	3.917
2024	442.761	240.428	198.650	3.682
2025	502.599	277.337	221.907	3.356
2026 H1	260.222	139.817	119.002	1.402
		Vækst (pct., år-år)		
2020	-11,5	-46,7	8,9	-62,1
2021	8,1	40,1	-0,2	6,0
2022	18,6	68,5	-0,2	61,8
2023	25,2	47,5	11,8	7,4
2024	18,1	44,1	-2,7	-6,0
2025	13,5	15,4	11,7	-8,9
2026 H1	14,0	17,0	10,9	-7,7
		Andel (pct.)		
2020	100	20,5	78,6	0,9
2021	100	26,6	72,5	0,9
2022	100	37,8	61,0	1,2
2023	100	44,5	54,5	1,0
2024	100	54,3	44,9	0,8
2025	100	55,2	44,2	0,7
2026 H1	100	53,7	45,7	0,5
		Vækstbidrag (pct., år-år)		
2020	-11,5	-15,9	5,7	-1,3
2021	8,1	8,2	-0,2	0,1
2022	18,6	18,2	-0,2	0,6
2023	25,2	17,9	7,2	0,1
2024	18,1	19,6	-1,5	-0,1
2025	13,5	8,3	5,3	-0,1
2026 H1	14,0	8,9	5,1	-0,1

Note: Vækst og vækstbidrag for 2026H1 er regnet i forhold til 2025H1.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.10 **Grænseoverskridende transaktioner efter anvendelsessted: Udenlandske kort brugt i Danmark**

	I alt	Fysiske forretninger	E-handel mv.	Kontant-hævninger
		Antal (1.000 stk.)		
2020	53.804	37.960	14.844	999
2021	63.813	48.181	14.683	947
2022	120.054	98.751	19.951	1.353
2023	124.995	104.281	19.517	1.200
2024	140.247	117.739	21.495	1.012
2025	157.562	128.318	28.482	763
2026 H1	67.854	54.711	12.895	248
		Vækst (pct., år-år)		
2020	-48,0	-55,3	-10,5	-49,3
2021	18,6	26,9	-1,1	-5,2
2022	88,1	105,0	35,9	42,9
2023	4,1	5,6	-2,2	-11,3
2024	12,2	12,9	10,1	-15,7
2025	12,3	9,0	32,5	-24,6
2026 H1	1,7	4,1	-6,6	-33,3
		Andel (pct.)		
2020	100	70,6	27,6	1,9
2021	100	75,5	23,0	1,5
2022	100	82,3	16,6	1,1
2023	100	83,4	15,6	1,0
2024	100	84,0	15,3	0,7
2025	100	81,4	18,1	0,5
2026 H1	100	80,6	19,0	0,4
		Vækstbidrag (pct., år-år)		
2020	-48,0	-45,4	-1,7	-0,9
2021	18,6	19,0	-0,3	-0,1
2022	88,1	79,2	8,3	0,6
2023	4,1	4,6	-0,4	-0,1
2024	12,2	10,8	1,6	-0,2
2025	12,3	7,5	5,0	-0,2
2026 H1	1,7	3,3	-1,4	-0,2

Note: Vækst og vækstbidrag for 2026H1 er regnet i forhold til 2025H1.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.11 **Værdi af grænseoverskridende transaktioner med betalingskort efter korttype**

	Danske kort (brugt i udlandet)				Udenlandske kort (brugt i Danmark)		
	I alt	Co-brandede Dankort	Int. debetkort	Int. kreditkort	I alt	Udl. debetkort	Udl. kreditkort
	Værdi (mio. kr.)						
2020	75.676	37.996	23.760	13.920	21.358	11.181	10.177
2021	89.306	44.323	29.217	15.766	25.302	13.808	11.494
2022	119.307	57.712	36.014	25.580	43.004	23.304	19.699
2023	141.171	63.026	50.646	27.499	42.680	22.692	19.987
2024	162.173	71.545	61.480	29.148	46.650	25.011	21.639
2025	181.985	76.504	75.489	29.994	51.410	28.118	23.292
2026 H1	95.905	37.527	42.690	15.687	22.546	12.172	10.374

Note: Co-brandede Dankort er Visa/Dankort eller Mastercard Dankort.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026).

Tabel 6.12 **Værdi af grænseoverskridende transaktioner efter anvendelsessted**

	Danske kort (brugt i udlandet)				Udenlandske kort (brugt i Danmark)			
	I alt	Fysiske forretninger	E-handel mv.	Kontanthævninger	I alt	Fysiske forretninger	E-handel mv.	Kontanthævninger
	Værdi (mio. kr.)							
2020	75.676	15.765	57.075	2.837	21.358	10.704	9.214	1.440
2021	89.306	22.111	64.221	2.974	25.302	14.587	9.326	1.389
2022	119.307	41.599	73.109	4.597	43.004	27.632	13.525	1.846
2023	141.171	60.044	76.180	4.947	42.680	26.869	14.232	1.576
2024	162.173	80.951	76.528	4.694	46.650	29.889	15.384	1.377
2025	181.985	93.781	83.846	4.358	51.410	30.979	19.398	1.036
2026 H1	95.905	49.701	44.316	1.888	22.546	13.122	9.081	343

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026).

6.4 Misbrug med udstedte betalingskort

Tabel 6.13 Misbrug med udstedte kort i Danmark efter misbrugstype

	I alt	Tabte og stjålne kort	Falske kort	E-handel
		Antal (stk.)		
2020	40.509	12.782	158	27.569
2021	24.641	10.177	7	14.457
2022	30.724	16.039	56	14.629
2023	34.336	18.208	156	15.972
2024	36.904	18.320	80	18.504
2025	31.442	16.440	0	15.002
2026 H1	16.684	10.111	0	6.573
		Værdi (1.000 kr.)		
2020	35.030	14.293	460	20.277
2021	28.311	14.947	7	13.357
2022	42.477	27.430	45	15.002
2023	55.695	32.403	124	23.168
2024	66.285	31.410	74	34.801
2025	49.012	32.282	0	16.730
2026 H1	21.147	11.159	0	9.988
		Andel af samlede antal transaktioner (promille)		
2020	0,02	0,01	0,00	0,09
2021	0,01	0,01	0,00	0,04
2022	0,01	0,01	0,00	0,04
2023	0,02	0,01	0,00	0,05
2024	0,02	0,01	0,00	0,05
2025	0,01	0,01	0,00	0,04
2026 H1	0,01	0,01	0,00	0,03
		Andel af samlede kortomsætning (promille)		
2020	0,06	0,03	0,00	0,14
2021	0,04	0,03	0,00	0,08
2022	0,06	0,06	0,00	0,09
2023	0,09	0,07	0,00	0,14
2024	0,10	0,06	0,00	0,20
2025	0,07	0,06	0,00	0,09
2026 H1	0,06	0,04	0,00	0,11

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS og DNBMIS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.14 **Misbrug med danske kort i Danmark efter anvendelsessted**

	I alt	Forretninger (total)	Forretninger (pin & chip)	Forretninger (kontaktløs)	Kontant-automat	E-handel mv.
			Antal (stk.)			
2020	40.509	10.721	3.345	7.376	2.219	27.569
2021	24.641	8.004	1.365	6.639	2.180	14.457
2022	30.724	12.595	1.845	10.750	3.500	14.629
2023	34.336	14.093	2.793	11.300	4.271	15.972
2024	36.904	14.041	1.331	12.710	4.359	18.504
2025	31.442	11.889	1.712	10.177	4.551	15.002
2026 H1	16.684	9.036	681	8.355	1.075	6.573
			Værdi (1.000 kr.)			
2020	35.030	7.156	5.648	1.508	7.597	20.277
2021	28.311	6.801	4.048	2.753	8.153	13.357
2022	42.477	13.243	4.050	9.193	14.232	15.002
2023	55.695	14.430	5.134	9.296	18.097	23.168
2024	66.284	11.862	2.818	9.044	19.621	34.801
2025	49.012	10.312	3.619	6.693	21.970	16.730
2026 H1	21.147	6.872	1.018	5.854	4.287	9.988
			Andel af samlede antal transaktioner (promille)			
2020	0,02	0,01	0,00	0,00	0,06	0,09
2021	0,01	0,00	0,00	0,00	0,07	0,04
2022	0,01	0,01	0,00	0,01	0,10	0,04
2023	0,02	0,01	0,00	0,01	0,13	0,05
2024	0,02	0,01	0,00	0,01	0,14	0,05
2025	0,01	0,01	0,00	0,01	0,17	0,04
2026 H1	0,01	0,01	0,00	0,01	0,09	0,03
			Andel af samlede kortomsætning (promille)			
2020	0,06	0,02	0,01	0,00	0,13	0,14
2021	0,04	0,02	0,01	0,01	0,14	0,08
2022	0,06	0,03	0,01	0,02	0,23	0,09
2023	0,09	0,03	0,01	0,02	0,32	0,14
2024	0,10	0,03	0,01	0,02	0,37	0,20
2025	0,07	0,02	0,01	0,01	0,45	0,09
2026 H1	0,06	0,03	0,00	0,03	0,18	0,11

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS og DNBMIS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Tabel 6.15 **Grænseoverskridende kortmisbrug efter misbrugstype**

	Danske kort (brugt i udlandet)				Udenlandske kort (brugt i Danmark)			
	I alt	Tabte og stjålne kort	Falske kort	E-handel	I alt	Tabte og stjålne kort	Falske kort	E-handel
	Antal (stk.)							
2020	209.034	3.898	4.301	200.835	20.129	2.697	407	17.025
2021	154.862	4.358	475	150.029	13.856	2.123	293	11.440
2022	166.228	13.619	1.059	151.550	13.762	2.883	21	10.858
2023	197.702	16.436	823	180.443	14.604	2.949	84	11.571
2024	286.915	12.025	284	274.606	13.481	2.445	241	10.795
2025	260.624	9.577	223	250.824	10.337	3.174	0	7.163
2026 H1	129.335	32.571	0	96.764	3.991	1.161	0	2.830
	Værdi (1000 kr.)							
2020	131.141	9.744	5.545	115.852	18.525	2.780	432	15.313
2021	115.771	11.312	758	103.701	13.200	2.094	335	10.771
2022	150.622	27.382	1.192	122.048	16.477	3.191	75	13.211
2023	238.399	17.088	1.813	219.498	14.538	2.241	164	12.133
2024	236.780	11.926	686	224.168	14.742	1.742	453	12.547
2025	170.651	12.948	46	157.657	10.367	2.342	0	8.025
2026 H1	94.900	16.258	0	78.642	3.474	622	0	2.852
	Andel af samlede antal transaktioner (promille)							
2020	0,90	0,08	0,09	1,09	0,37	0,07	0,01	1,15
2021	0,61	0,06	0,01	0,82	0,22	0,04	0,01	0,78
2022	0,56	0,12	0,01	0,83	0,11	0,03	0,00	0,54
2023	0,53	0,10	0,00	0,88	0,12	0,03	0,00	0,59
2024	0,65	0,05	0,00	1,38	0,10	0,02	0,00	0,50
2025	0,52	0,03	0,00	1,13	0,07	0,02	0,00	0,25
2026 H1	0,50	0,23	0,00	0,81	0,06	0,02	0,00	0,22
	Andel af samlede kortomsætning (promille)							
2020	1,73	0,52	0,30	2,03	0,87	0,23	0,04	1,66
2021	1,30	0,45	0,03	1,61	0,52	0,13	0,02	1,15
2022	1,26	0,59	0,03	1,67	0,38	0,11	0,00	0,98
2023	1,69	0,26	0,03	2,88	0,34	0,08	0,01	0,85
2024	1,46	0,14	0,01	2,93	0,32	0,06	0,01	0,82
2025	0,94	0,13	0,00	1,88	0,20	0,07	0,00	0,41
2026 H1	0,99	0,32	0,00	1,77	0,15	0,05	0,00	0,31

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS og DNBMIS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

6.5 Oversigt over Apple Pay og Google Pay

Tabel 6.16 **Betalingskortmærker udbudt i Apple Pay og Google Pay**

Pengeinstitutter	Apple Pay	Google Pay
Gruppe 1 - SIFI-kreditinstitutter		
Danske Bank	Visa/Dankort og Mastercard	Mastercard
Jyske Bank	Visa/Dankort, Visa og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen, Visa og Mastercard
AL Sydbank*	Mastercard, Mastercard Dankort	Mastercard og Mastercard Dankort - Mastercard-delen
Nykredit Bank**	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Spar Nord Bank**	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Coop Bank***	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Gruppe 2 - Arbejdende kapital over 15 mia. kr.		
Ringkjøbing Landbobank	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Sparekassen Danmark	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Sparekassen Kronjylland	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Lån & Spar Bank	Visa/Dankort, Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
SJF Bank	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Middelfart Sparekasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Gruppe 3 - Arbejdende kapital over 1 mia. kr.		
Djurslands Bank	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Sparekassen Thy	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Skjern Bank	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Sydjysk Sparekasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Lægernes Bank	Visa/Dankort og Visa	Visa/Dankort - Visa-delen og Visa
Fynske Bank	Visa/Dankort, Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Kreditbanken	Visa/Dankort, Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Lollands Bank	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Merkur Andelskasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Møns Bank	Visa/Dankort, Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Sparekassen Bredebro	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Sparekassen for Nr. Nebel og Omegn	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Dragsholm Sparekasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Hvidbjerg Bank	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Rise Sparekasse	Visa/Dankort, Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Frørup Andelskasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard

Gruppe 4 - Arbejdende kapital under 1 mia. kr.		
Sparekassen Balling	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Frøslev-Mollerup Sparekasse	Visa/Dankort, Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Sønderhå-Hørsted Sparekasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa delen og Mastercard
Andelskassen Fælleskassen	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Faster Andelskasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Borbjerg Sparekasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Klim Sparekasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort, Visa-delen og Mastercard
Stadil Sparekasse	Visa/Dankort og Mastercard	Visa/Dankort - Visa-delen og Mastercard
Gruppe 5 - Filialer af udenlandske institutter i Danmark		
Nordea Danmark, Filial af Nordea Bank Abp, Finland	Visa/Dankort, Visa og Mastercard	Visa/Dankort - Visa delen, Visa og Mastercard

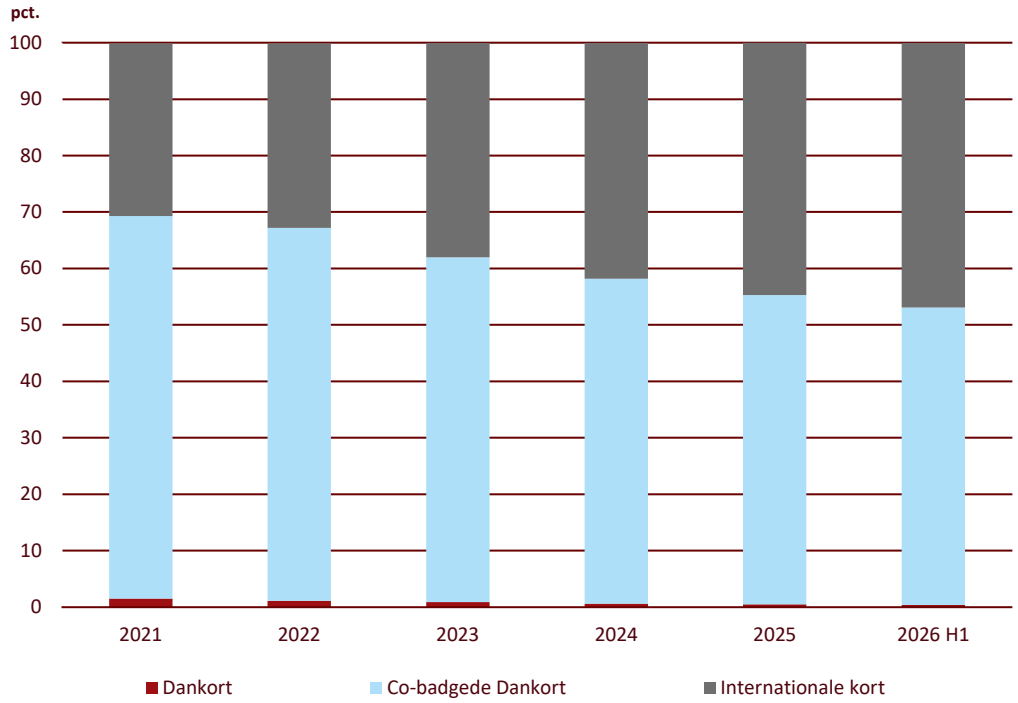
Note: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i maj 2026 spurgt i alt 23 danske pengeinstitutter, om hvilke betalingskort de tilbyder i Apple Pay og Google Pay, mens oplysningerne var til gængelige hos de resterende 14 pengeinstitutter. Ovenstående tabel er baseret på oplysningerne som styrelsen har indhentet hos de 37 pengeinstitutter. Institutterne er udvalgt efter Finanstilsynets gruppeopdeling af pengeinstitutter. Styrelsen har spurgt udvalgte pengeinstitutter fra gruppe 1-5.

Anm.: * Sydbank er fusioneret med Arbejdernes Landsbank og Vestjysk Bank og blevet til AL Sydbank.
** Nykredit Bank og Spar Nord Bank er anført som SIFI-institutter, da Nykredit Koncernen er udpeget som SIFI-institut.
*** Coop Bank blev i juli 2024 opkøbt af Sydbank og fremgår som SIFI-institut i kraft af moderselskabet AL Sydbank

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens rundspørge af maj 2026.

6.6 Figurer over Dankorts andel af transaktioner

Figur 6.1 **Andel af samlede antal transaktioner i Danmark efter korttype**

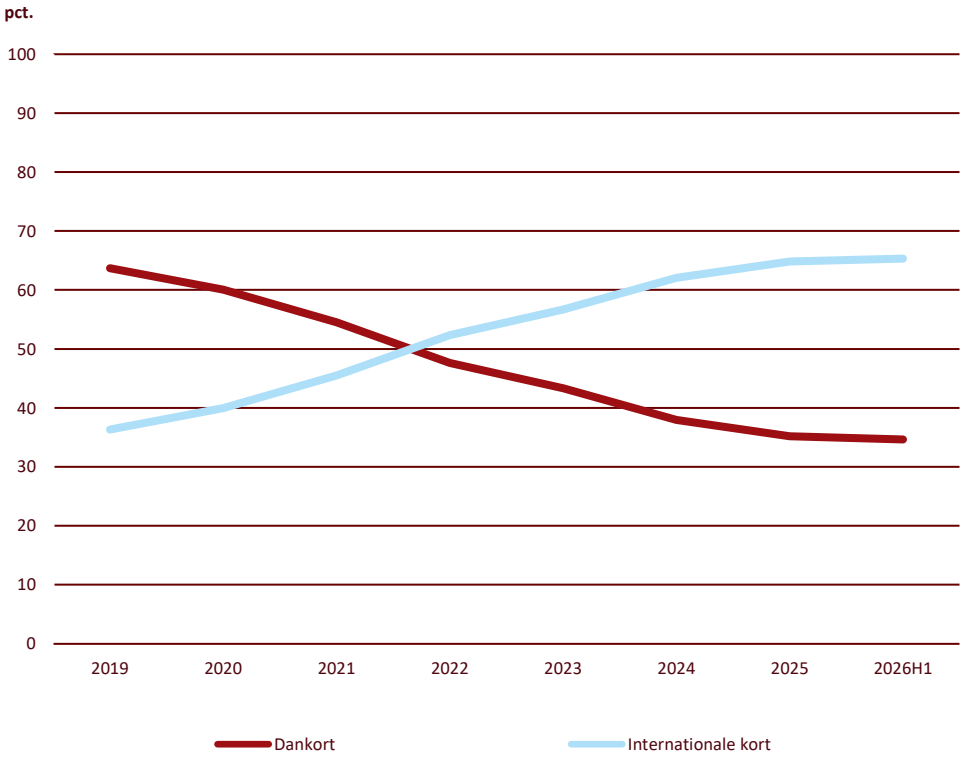

Note: Co-badgede Dankort er Visa/Dankort eller Mastercard Dankort. I Danmarks Nationalbanks statistik omtales co-badgede Dankort som "co-brandede Dankort". Internationale kort dækker både over internationale debet- og kreditkort.

Anm.: Eksklusive kontanthævninger.

Kilde: Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

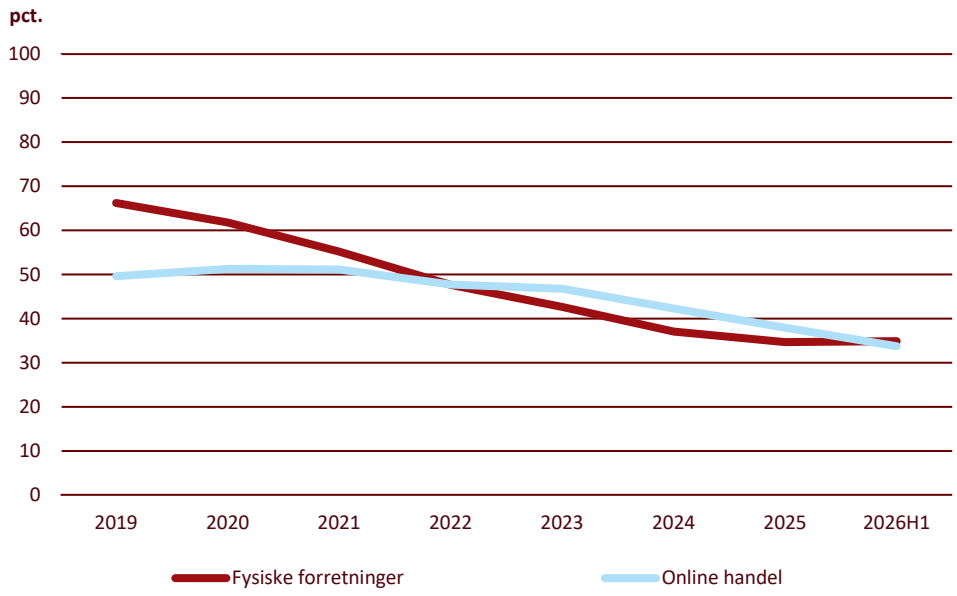
Figur 6.2 **Dankorts andel af de samlede betalingstransaktioner i Danmark**

Anm.: Eksklusive kontanthævninger.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger på baggrund af oplysninger fra Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (august 2026) og data leveret af Nets.

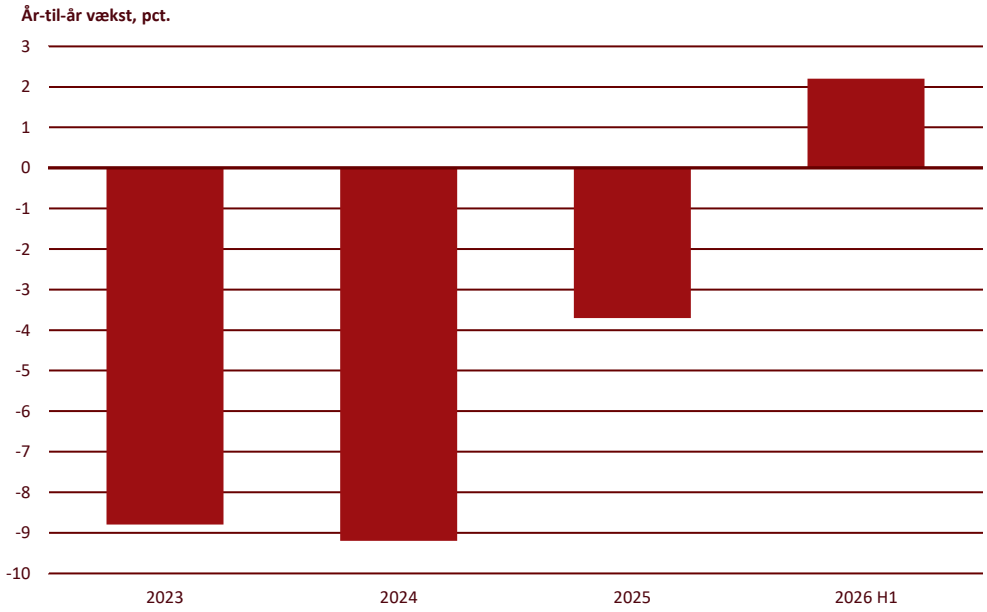
Figur 6.3 **Dankorts andel af de samlede betalingstransaktioner i Danmark fordelt på anvendelsessted**

Anm.: Eksklusive kontanthævninger.

Kilde: Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger på baggrund af oplysninger fra Nationalbankens statistik, tabe DNBSTS (august 2026) og data leveret af Nets.

Figur 6.4 **Vækst i Dankort-transaktioner**

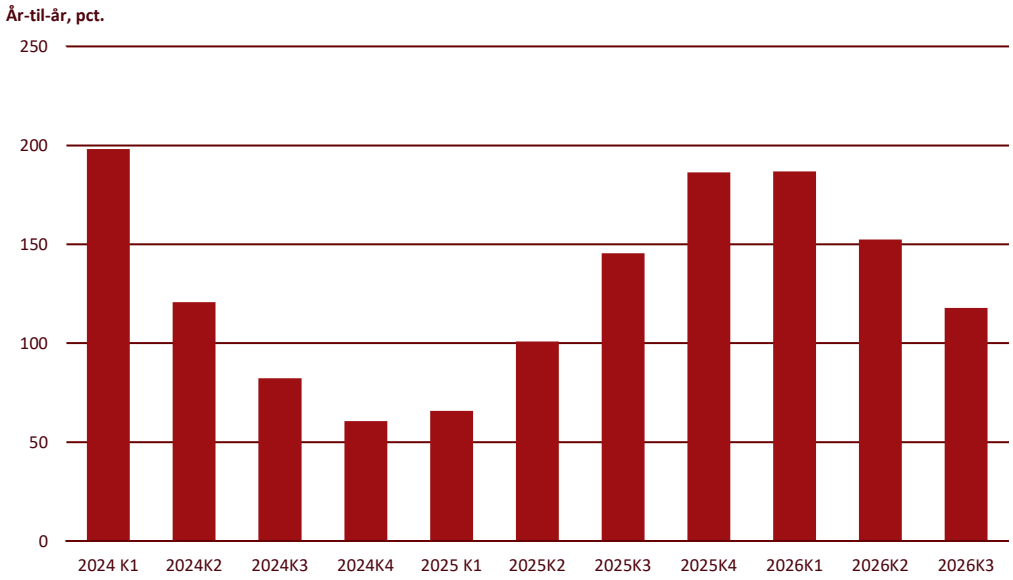

Note: Danmark Nationalbank statistisk offentliggør ikke hvilken del af et co-badgede Dankort, der er blevet benyttet til at foretage en transaktion.

Anm.: Vækst for første halvår 2026 er regnet i forhold til første halvår 2025.

Kilde: Data leveret af Nets og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Figur 6.5 **Vækst i Dankort-transaktioner gennemført med Apple Pay**

Kilde: Data leveret af Nets, Danmarks Nationalbanks Statistikbank, tabel DNBSTS (september 2026) og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egne beregninger.

Bilag 2
Regler på betalingsområdet

Regulering

Anvendelsen af betalingskort i Danmark reguleres af henholdsvis danske og fælleseuropæiske regler. En række af disse regler er underlagt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn, herunder bestemte bestemmelser i lov om betalinger[59], interbankgebyrforordningen[60], abonnementsbekendtgørelsen[61], og bekendtgørelse om offentliggørelse af maksimale gebyrer for betalingsmodtagere i fysisk handel[62].

De følgende afsnit i dette bilag giver en kort beskrivelse af de ovenstående regler, samt eventuelle ændringer, navnlig ift. modernisering af reglerne på EU-plan.

Som led i at beskrive indholdet af reglerne, indeholder dette bilag også en redegørelse for praksis, der har relevans for de enkelte bestemmelser, idet disse afgørelser er med til at bidrage til fortolkningen af reglerne. Redegørelsen er begrænset til praksis til og med seneste rapport fra 2024. Styrelsens tilsynsaktiviteter efter seneste rapport beskrives i kapitel 4.

Lov om betalinger

Det andet betalingsdirektiv (PSD2)[63] er implementeret i Danmark via betalingsloven. Loven finder anvendelse for udstedere af elektroniske penge, udbydere af betalingstjenester og betalingsmodtagere. Betalingsloven indeholder desuden en række nationale særregler, herunder bl.a. de lovgivningsmæssige rammer for abonnementsbekendtgørelsen og bekendtgørelse om gennemsigtighed.

Europa-Kommissionen er kommet med forslag til et nyt betalingsdirektiv (PSD3) samt en betalingsserviceforordning (PSR), som skal erstatte det nuværende PSD2, se mere herom nedenfor.

Tilsynet med betalingsloven er delt mellem Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Styrelsen fører tilsyn med betalingslovens

» § 63 om adgang til betalingskontotjenester i pengeinstitutter,
» § 64 om adgang til betalingssystemer, og

[59] Lov nr. 652 af 8. juni 2017 med senere ændringer.
[60] Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.
[61] Bekendtgørelse nr. 1518 af 3. december 2025 om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter.
[62] Bekendtgørelse nr. 1364 af 1. december 2017 om offentliggørelse af maksimale gebyrer for betalingsmodtagere i fysisk handel.
[63] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.

» §§ 120-123 om fastsættelse og opkrævning af gebyrer for betalingstjenester.[64]

I det følgende redegøres der for bestemmelsernes indhold.

Ændringer i betalingsloven
Siden seneste rapport er der gennemført en række ændringer af betalingsloven. Det er dog ikke alle ændringer, der er relevante for de bestemmelser, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med eller tilsynet i øvrigt. Disse er derfor udeladt nedenfor, hvor der fokuseres på de relevante ændringer.

Adgang til betalingskontotjenester
I december 2024 vedtog Folketinget en ændringslov[65], hvorefter ordlyden i betalingslovens § 63 blev præciseret, således at retstilstanden kan læses direkte ud af bestemmelsen.

Ved ændringen blev ordlyden af § 63 præciseret, ved at "betalingsinstitutter" blev ændret til "udbydere af betalingstjenester". Med ændringen præciseres det således, at en virksomhed med tilladelse til at udbyde en eller flere betalingstjenester har ret til adgang til et pengeinstituts betalingskontotjenester.

Adgang til betalingssystemer
En mindre ændring er sket i form af ophævelse af den tidligere § 64, stk. 2, nr. 1, således at betalingssystemer, der er registreret i henhold til finalitydirektivet[66], som vedrører endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, ikke længere er undtaget fra forpligtelserne i § 64, stk. 1 Ændringen skete som led i gennemførelsen af ændringer i art. 35 i PSD2-direktivet.

Ordlyden i betalingsloven § 64, er ligeledes blevet ændret, da Folketinget i juni 2025 vedtog en ændringslov[67]. Ved ændringen blev ordlyden i § 64, stk. 1 præciseret således, at det nu eksplicit fremgår af lovteksten, at udbydere af betalingstjenester skal have adgang til betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Det understøtter, at flere indløsere kan komme ind på markedet, og at der dermed bliver bedre mulighed for at flere indløsere kan udbyde indløsning og behandling af betalingstransaktioner.

Ændringen tydeliggør den nuværende retstilstand ved at bidrage med en klarere og mere entydig forståelse af at udbydere af betalingstjenesters ret til adgang til betalingssystemer, hvilket understøtter en mere effektiv konkurrence.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsynsbestemmelse
Ved ændringsloven blev ordlyden i § 145, stk. 1 ændret, således at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke fører tilsyn med registrerede betalingssystemer.

---

[64] Jf. betalingslovens § 145, stk. 1.

[65] Lov nr. 1666 af 30. december 2024 om ændring af lov om betalingskonti, lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love.

[66] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer.

[67] Lov nr. 711 af 20, juni 2025 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om betalinger, lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne og forskellige andre love.

Fordelingen af omkostninger ved driften af betalingssystemer
I september 2026, vedtog Folketinget en ændringslov[68], hvorefter ordlyden i betalingslovens § 123, stk. 4 ændres, således at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, at udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter kan pålægge betalingsmodtagere at betale mere, end hvad der svarer til dækning af udbyderens omkostninger til selve driften af betalingssystemet.

Ved ændringsloven blev § 123, stk. 7 ligeledes indsat. Det følger af bestemmelsen, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Adgang til betalingskontotjenester- og systemer
Adgangen til betalingskontotjenester og -systemer er reguleret i betalingslovens §§ 63-64. Bestemmelserne pålægger pengeinstitutter og betalingssystemer en række forpligtelser, herunder at stille betalingskontotjenester og-systemer til rådighed for udbydere af betalingstjenester på nærmere angivne vilkår. Der er af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i fællesskab med Finanstilsynet udarbejdet en vejledning i februar 2021 om betalingslovens § 63.[69] I det følgende vil der kort redegøres for bestemmelserne.

Adgangen til betalingskontotjenester – betalingslovens § 63
Det følger af betalingslovens § 63, stk. 1, at pengeinstitutter skal give betalingstjenesteudbydere adgang til deres *betalingskontotjenester* på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Adgangen skal gøre betalingstjenesteudbyderen i stand til at udbyde betalingstjenester uhindret og effektivt. Betalingslovens § 63 implementerer således PSD2-direktivets artikel 36. Direktivet har til formål at skabe pligter og rettigheder for pengeinstitutter samt betalingsinstitutter i alle EU-medlemsstater.

Da der er tale om en implementering af en EU-retsakt, skal betalingsloven fortolkes i lyset af direktivet og EU-Domstolens praksis.

Betalingslovens § 63, stk. 2 fastsætter en underretningspligt for pengeinstitutterne i tilfælde af afslag. Underretningspligten kommer således i spil, såfremt et pengeinstitut giver en betalingstjenesteudbyder afslag på adgang til en betalingskontotjeneste. Pengeinstituttet skal i disse situationer underrette Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, samt behørigt begrunde afslaget.[70] Styrelsen har efter stk. 3, hjemmel til at fastsætte nærmere regler om underretningerne.[71]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har som tilsynsmyndighed kompetence til at udstede et påbud til et pengeinstitut om at give en betalingstjenesteudbyder adgang til at oprette og føre en betalingskonto i det pågældende betalingsinstitut.[72] En overtrædelse af henholdsvis adgangs- og underretningspligten kan straffes med bøde.[73]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har endvidere som tilsynsmyndighed kompetence til at udstede et påbud til et pengeinstitut om at give en betalingstjenesteudbyder adgang til at

[68] Lov nr. 769 af 8. september 2026 om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og forskellige andre love.
[69] Se vejledningen her: https://www.kfst.dk/vejledninger/kfst/dansk/2021/20210212-vejledning-om-betalingslovens-63-kfst-som-uafhaengig-myndighed/
[70] Jf. betalingslovens § 63, stk. 2.
[71] Jf. betalingslovens § 63, stk. 3.
[72] Jf. betalingslovens § 145, stk. 2, nr. 1.
[73] Jf. betalingslovens § 152, stk. 2.

oprette og føre en betalingskonto i det pågældende betalingsinstitut.[74] En overtrædelse af henholdsvis adgangs- og underretningspligten kan straffes med bøde.[75]

Praksis i forhold til § 63
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har truffet en række afgørelser vedrørende betalingslovens § 63, stk. 1, om adgangen til betalingskontotjenester.[76] Styrelsen har både truffet afgørelser om adgangsvilkårene generelt og den konkrete administration af vilkår over for betalingsinstitutterne.

Adgangsvilkår
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har eksempelvis fundet, at en række af Arbejdernes Landsbank A/S' vilkår var i strid med betalingslovens § 63, stk. 1, da de ikke var fastsat objektivt og/eller administreret proportionalt. Dette omfattede vilkår i henhold til hvilke et betalingsinstitut skulle:

» Opsige en nærmere bestemt andel af sine kunder, hvor der knyttede sig en begrundet konkret mistanke om ulovlige transaktioner m.v.,
» Nedbringe en nærmere bestemt andel af sine erhvervskunder registeret uden for Danmark til en nærmere angivet maksimal andel af betalingsinstituttets samlede erhvervskunder, og andelen af udenlandske erhvervskunders transaktioner, der via betalingsinstituttet gennemføres gennem pengeinstituttet, til en nærmere angivet maksimal andel af betalingsinstituttets samlede udenlandske transaktioner,
» Afbryde eller afvikle visse forretningsforbindelser, der er forretningskunder registreret uden for Danmark, eller hvis virksomhed primært bestod i udstedelse eller forhandling af, eller som på anden vis relaterede sig til virtuelle valutaer (kryptovalutaer).[77]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har ydermere fundet, at en række af Arbejdernes Landsbank A/S' vilkår var i strid med betalingslovens § 63, stk. 1, idet de var diskriminerende, ikke fastsat objektivt og/eller proportionale. Arbejdernes Landsbank havde fastsat vilkår om, at de:

» Alene vil tilbyde adgang til sine betalingskontotjenester og mulighed for at gennemføre udenlandske (grænseoverskridende) betalinger til indenlandske respondenter, herunder betalingsinstitutter.
» Ikke vil tilbyde adgang til sine betalingskontotjenester til udenlandske respondenter.[78]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har tillige fundet, at Sydbank A/S' vilkår var i strid med betalingslovens § 63, stk. 1. Sydbank havde fastsat vilkår om, at de:

» Alene accepterer kunder, der har en naturlig tilknytning til pengeinstituttets forretningsområde – hvilket betyder, at den potentielle kunde skal have en geografisk eller forretningsmæssig tilknytning til Danmark eller Nordtyskland.

---

[74] Jf. betalingslovens § 145, stk. 2, nr. 1.
[75] Jf. betalingslovens § 152, stk. 2.
[76] Se styrelsens praksis her: https://kfst.dk/betalingsmarkedet/afgoerelser/raads-og-styrelsesafgoerelser?legislations[]=51707&page=0
[77] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 28. juni 2019, *Afgørelse vedrørende betalingslovens § 63, stk. 1 om adgang til betalingskonti, der føres i kreditinstitutter,* j.nr. 19/06783. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2019/20190628-adgang-til-betalingskonti-der-foeres-i-kreditinstitutter
[78] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 27. april 2022, *Afgørelse vedrørende betalingslovens § 63, stk. 1 om Arbejdernes Landsbank A/S' vilkår,* j.nr. 21/11840. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2022/20220427-arbejdernes-landsbanks-vilkaar-for-adgang-til-betalingskontotjenester

» Ikke vil indgå eller opretholde kundeforhold med kunder, som er bosiddende i lande, som af det danske Finanstilsyn, EU eller FATF er vurderet, at der er en særlig høj risiko for hvidvask eller terrorfinansiering.
» Ikke ønsker erhvervskunder, som udfører pengeoverførselsvirksomhed, eller kunder, der driver vekselkontorer som hovederhverv.[79]

Administration af adgangsvilkår
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har endvidere truffet afgørelser om den konkrete administration af adgangsvilkår.

Styrelsen har eksempelvis truffet afgørelse om, at Arbejdernes Landsbank A/S diskriminerede et betalingsinstitut ved at stille vilkår om, at instituttet skulle afbryde eller afvikle visse forretningsforbindelser, der var foreningskunder registreret uden for Danmark, når sammenlignelige kunder efter Arbejdernes Landsbanks generelle vilkår var tilladt at have foreningskunder registreret uden for Danmark.[80]

Senere har styrelsen truffet afgørelse om, at Arbejdernes Landsbank ikke havde administreret opsigelsen af et betalingsinstitut proportionalt, da pengeinstituttet ikke angav årsagen til opsigelsen af kundeforholdet samt ikke varslede opsigelsen i rimelig tid. Pengeinstituttet diskriminerede også betalingsinstituttet ved ikke at følge sine egne retningslinjer for opsigelse.[81] Styrelsen udtalte i denne forbindelse, at et vilkår, der er fastsat proportionalt, også skal administreres proportionalt. Det indebærer, at pengeinstituttet skal fastsætte en rimelig frist for, at betalingsinstituttet får mulighed for at opfylde vilkårene og dermed få eller opretholde adgang til pengeinstituttets betalingskontotjenester.[82]

Styrelsen har ydermere truffet afgørelse om, at Arbejderens Landsbanks opsigelse af Clearhaus' kundeforhold ikke blev administreret i overensstemmelse med betalingslovens § 63, stk. 1. Styrelsen vurderede således, at Arbejdernes Landsbank ikke havde administreret deres vilkår proportionalt overfor Clearhaus. Styrelsen lagde vægt på, at Arbejdernes Landsbank ikke havde gjort Clearhaus bekendt med vilkåret.[83]

Underretningspligten
Styrelsen har løbende truffet afgørelser omkring underretningspligten i betalingslovens § 63, stk. 2.[84] Styrelsen har blandt andet fundet, at en underretning 1. august 2018 i forbindelse med

[79] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 23. juni 2021, *Afgørelse vedrørende betalingslovens § 63, stk. 1 om Sydbanks vilkår*, j.nr. 19/10259. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2021/20210624-adgang-til-sydbank-as-betalingskontotjenester

[80] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 28. juni 2019, *Afgørelse vedrørende betalingslovens § 63, stk. 1 om adgang til betalingskonti, der føres i kreditinstitutter,* j.nr. 19/06783. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2019/20190628-adgang-til-betalingskonti-der-foeres-i-kreditinstitutter

[81] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 7. november 2019, *Afgørelse vedrørende opsigelse af et betalingsinstituts betalingskonto,* j.nr. 19/09337. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2019/20200211-opsigelse-af-betalingsinstituts-betalingskonto

[82] Ibid., s. 7.

[83] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 27. april 2022, *Afgørelse vedrørende betalingslovens § 63, stk. 1, om Clearhaus A/S' adgang til Arbejdernes Landsbank A/S' betalingskontotjenester,* j.nr. 21/11840. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2022/20220427-clearhaus-as-adgang-til-arbejdernes-landsbank-as-betalingskontotjenester

[84] Se eksempelvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser af 6. november 2018 over for en række betalingsinstitutter: https://kfst.dk/menu/soegeresultatsside?contentTypes[]=rulingItem&legislations[]=51707&page=0&topics&years[]=2018

et afslag den 2. marts 2018 ikke var rettidigt. Styrelsen lagde her vægt på, at underretningen først skete, efter styrelsen havde rettet henvendelse om forholdet.[85]

Adgang til betalingssystemer – betalingslovens § 64
Efter betalingslovens § 64, stk. 1, skal betalingssystemer give betalingstjenesteudbydere *adgang til betalingssystemer* på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Vilkårene må således ikke forhindre adgang i videre omfang end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet. Risici kan for eksempel være afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici.[86]

Det fremgår yderligere af bestemmelsen, at betalingssystemer ikke må pålægge betalingstjenesteudbydere, brugere af betalingstjenester eller andre betalingssystemer en række nærmere oplistede krav. Det forbydes blandt andet, at et betalingssystem pålægger regler, der forskelsbehandler udbydere af betalingstjenester, for så vidt angår deltagernes rettigheder, forpligtelser og beføjelser.[87]

Ved et betalingssystem forstås i henhold til betalingslovens § 7, nr. 13, et *"system til overførsel af midler med formelle og standardiserede rutiner og fælles regler for behandlings, clearing eller afvikling af betalingstransaktioner".* Udbydere af betalingssystemer er fx Nets, Mastercard og Visa.

Kravene i § 64, stk. 1, gælder, uanset om der er tale om trepartssystemer, som benytter licenshavere,[88] firepartssystemer eller direkte debitering.

Formålet med bestemmelsen er at sikre ens behandling af forskellige betalingstjenesteudbydere i EU og at stimulere konkurrencen mellem disse ved at undgå en situation, hvor nogle betalingssystemer kan diskriminere mellem forskellige betalingstjenesteudbydere.[89]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kompetence til at udstede påbud om, at vilkår for adgang til et betalingssystem for betalingstjenesteudbydere skal ændres.[90] En overtrædelse af bestemmelsen kan straffes med bøde.[91]

Praksis i forhold til § 64
Styrelsen har ikke truffet afgørelser, som vedrører betalingslovens § 64.

Regulering af gebyrer
Betalingsloven indeholder en række bestemmelser, der regulerer fastsættelsen og opkrævningen af gebyrer. Reglerne henvender sig til henholdsvis betalingsmodtagere og udbydere af betalingstjenester.

---

[85] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 6. november 2018, *Afgørelse vedrørende manglende underretning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter betalingslovens § 63, stk. 2 – Den Jyske Sparekasse A/S,* j.nr. 18/13090. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2018/20181219-afgoerelse-vedroerende-manglende-underretning-til-konkurrence-og-forbrugerstyrelsen-efter-betalingslovens-63-stk-2-den-jyske-sparekasse-as

[86] Jf. betalingslovens § 64, stk. 1.

[87] Jf. betalingslovens § 64, stk. 1, sidste pkt. og nr. 2.

[88] Jf. præambelbetragtning nr. 52 i PSD2.

[89] Jf. præambelbetragtning pkt. 49-52.

[90] Jf. betalingslovens § 145, stk. 2, nr. 2.

[91] Jf. betalingslovens § 152, stk. 3.

Overførsel af det fulde beløb ved en betalingsordre – betalingslovens § 120
Efter betalingslovens § 120, stk. 1, skal betalerens udbyder, betalingsmodtagerens udbyder og deres eventuelle formidlere overføre det fulde beløb uden fradrag af gebyrer. Bestemmelsen skal sikre, at det fulde beløb, som betaleren har iværksat, kommer frem til modtageren. Bestemmelsen omfatter alle betalingstransaktioner, herunder kreditoverførsler, kortbetalinger og direkte debiteringer.

En undtagelse følger af stk. 2, 1. pkt., hvorefter betalingsmodtageren og dennes udbyder kan aftale, at udbyderen trækker sine gebyrer fra det overførte beløb, før det krediteres betalingsmodtageren. Efter stk. 2, 2. pkt., skal betalingsmodtageren særskilt oplyses i overensstemmelse med §§ 71[92] og 78[93] om betalingstransaktionens fulde beløb og størrelsen af gebyrerne.

Såfremt der trækkes andre gebyrer end dem, som er nævnt i § 120, stk. 2, fra et overførte beløb, skal betalernes udbyder sikre, at betalingsmodtageren modtager det fulde beløb. Ved betalingstransaktioner, der iværksættes af eller via betalingsmodtageren, gælder forpligtelsen imidlertid betalingsmodtagerens udbyder.[94]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede de nødvendige påbud for at sikre overholdelsen af reglerne.[95] Overtrædelse af betalingslovens § 120, stk. 1, kan straffes med bøde ligesom overtrædelse af et af styrelsens påbud. [96]

Praksis i forhold til § 120
Styrelsen har ikke truffet afgørelser, som vedrører betalingslovens § 120.

Opkrævning af gebyrer – betalingslovens § 121
Betalingslovens § 121 fastsætter udgangspunktet for opkrævning af gebyrer mellem betalingsmodtager og dennes udbyder samt betaler og dennes udbyder.

Det følger af bestemmelsens stk. 1, at betalingsmodtageren skal betale de gebyrer, som dennes udbyder opkræver, og betaleren skal betale de gebyrer, som dennes udbyder opkræver, når en betalingstransaktion gennemføres inden for EU. Bestemmelsen omfatter alle betalingstransaktioner, herunder kreditoverførsler, kortbetalinger og direkte debiteringer.

Efter § 121, stk. 2, må betalingsmodtagerens udbyder ikke hindre betalingsmodtageren i at opkræve gebyr hos betaleren for brug af det pågældende betalingsinstrument, hindre betalingsmodtageren i at tilbyde betaleren en rabat eller hindre betalingsmodtageren i på anden måde at tilskynde betaleren til at anvende et givent betalingsinstrument, jf. dog stk. 3. Formålet med denne bestemmelse er at fremme gennemsigtigheden og konkurrencen.

Såfremt en betalingsmodtager opkræver et gebyr hos betaleren for anvendelse af et betalingsinstrument, må gebyret dog ikke overstige betalingsmodtagerens omkostninger til at gennemføre betalingstransaktionen.[97]

---

[92] Om betalingsmodtagerens udbyders pligt til at give oplysninger til betalingsmodtageren ved enkeltstående transaktioner.
[93] Om betalingsmodtagerens udbyders pligt til at give oplysninger til betalingsmodtageren ved transaktioner omfattet af rammeaftaler.
[94] Jf. betalingslovens § 120, stk. 3.
[95] Jf. betalingslovens § 145, stk. 2.
[96] Jf. henholdsvis betalingslovens § 152, stk. 2, og stk. 3.
[97] Jf. § 121, stk. 2, 2. pkt.

Betalingslovens § 121, stk. 3, modificerer dog dette udgangspunkt for opkrævning af gebyrer. Det følger heraf, at betalingsmodtageren ikke må opkræve gebyrer for *anvendelsen* af betalingsinstrumenter, for hvilke interbankgebyrerne er reguleret i forordningen om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner – populært omtalt som "forbuddet mod overvæltning". Dette gælder endvidere for visse betalingstjenester.[98] Bestemmelsen omfatter bl.a. de mest udbredte kortmærker i Danmark, fx Dankort, Visa og Mastercard. Det gælder både betalinger i fysisk handel, online handel mv., og der skelnes ikke mellem debet- og kreditkort. Derudover omfatter bestemmelsen også digitale betalingstjenester, herunder mobile betalingsløsninger, hvor overførslen af midler sker via en betalingskorttransaktion.

På trods af formuleringen "forbud mod overvæltning", omfatter bestemmelsen også gebyrer, der ikke blot "sender" et gebyr videre fra betalingsmodtageren, som denne skal betale til sin udbyder (kortindløser), til betaleren (kortholderen), men også gebyrer, der selvstændigt pålægges for *anvendelsen* af de omfattede betalingsinstrumenter.

Forbuddet omfatter dog ikke (a) transaktioner med firmakort, (b) hævning af kontanter i kontantautomater eller ved disken hos en betalingstjenesteudbyder, samt (c) transaktioner med betalingskort udstedt af kortordninger (kortsystemer), der er organiseret som trepartssystemer.[99] I disse specifikke situationer må der således stadig opkræves gebyr af betaler (kortholder).[100]

Baggrunden for reglerne er at ensarte gebyrpraksis i EU og at sænke gebyrerne, der opkræves over for betalerne.[101]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede de nødvendige påbud for at sikre overholdelsen af § 121, stk. 1-3. Overtræder en virksomhed et sådant påbud, kan dette straffes med bøde.[102] Desuden er overtrædelsen af § 121, stk. 2, 1. pkt., direkte bødebelagt.[103]

Praksis i forhold til § 121
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har truffet afgørelse i en lang række sager, navnlig vedrørende betalingslovens § 121, stk. 3.[104] Styrelsen har bl.a. fundet, at:

» Wulff & Konstali ApS havde opkrævet gebyrer ved brug af betalingskort, da deres kortterminaler havde været ramt af fejl i en periode, og derfor overtrådt betalingslovens § 121, stk. 3.[105]
» Imerco A/S' manglende opdatering af betalingsterminaler, der resulterede i en opkrævning af gebyr ved brug af betalingskort, var omfattet af betalingslovens § 121, stk. 3.[106]

---

98 Dvs. for de betalingstjenester, på hvilke forordning af 14. marts 2012 (EU) nr. 260/2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordningen (EF) nr. 929/2009 finder anvendelse, jf. § 121, stk. 3. Denne forordning er således ikke relevant for direkte debiteringer i danske kroner.

99 Jf. Forordningens artikel 1, stk. 3.

100 Der henvises i den forbindelse til kapitel 4 om styrelsens tilsynsaktiviteter.

101 Jf. præambelbetragtning nr. 66 i PSD2.

102 Jf. betalingslovens § 152, stk. 3.

103 Jf. betalingslovens § 152, stk. 2.

104 Se styrelsens praksis her: https://kfst.dk/betalingsmarkedet/afgoerelser/raads-og-styrelsesafgoerelser?dateSorting=2&legislations[]=51708&page=0&query

105 Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 20. september 2023, *Afgørelse om Wullf & Konstali gebyr for brug af betalingskort*, j.nr. 23/05744.

106 Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 22. februar 2022, *Afgørelse vedrørende opkrævning af gebyr ved brug af betalingskort*, j.nr. 21/13042.

» Jem & Fix A/S havde opkrævet gebyrer ved brug af betalingskort, idet der havde været IT-fejl, og derfor overtrådt betalingslovens § 121, stk. 3.[107]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har endvidere truffet afgørelse i forhold til betalingslovens § 121, stk. 2, 2. pkt. Styrelsen har bl.a. fundet, at:

» Fun-Jump havde opkrævet et gebyr, der er højere, end hvad virksomheden selv blev opkrævet af virksomhedens indløser, MobilePay A/S i strid med betalingslovens § 121, stk. 2, 2. pkt.[108]
» Virksomheden "Flemming Pedersen" havde overtrådt betalingslovens § 121, stk. 2, 2. pkt., ved at opkræve et gebyr, der er højere, end hvad virksomheden selv bliver opkrævet af virksomhedens indløser, MobilePay A/S.[109]

Forbud mod anvendelse af urimelige priser og avancer i forbindelse med gennemførelse af betalinger – betalingslovens § 122

Betalingslovens § 122, stk. 1 forbyder, at virksomheder opkræver urimelige priser og avancer i forbindelse med gennemførslen af betalingstransaktioner med betalingsinstrumenter, herunder fx kortbetalinger og overførsler via netbank eller mobile betalingsløsninger.[110] Efter ordlyden og forarbejderne omfattes enhver virksomhed, der fastsætter gebyrer og vederlag i forbindelse med brug af betalingsinstrumenter.[111] Samtidig omfatter bestemmelsen alle gebyrer og vederlagstyper, der opkræves, når en betaling gennemføres.[112] Bestemmelsen finder eksempelvis anvendelse på pengeinstitutters opkrævning af valutatillæg for brug af betalingskort i udlandet, da bestemmelsen omfatter ethvert gebyr fastsat i forbindelse med gennemførelse af betalingstransaktioner med betalingsinstrumenter.

Der er således taget højde for, at betalingssystemer kan organiseres på mange forskellige måder, og at funktioner kan foregå i forskellige virksomheder.[113] Forbuddet i § 122 mod urimelige priser og avancer omfatter tillige *"tekniske tjenester"*[114], jf. boks 1 nedenfor.

---

107 Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 26. august 2021, *Afgørelse vedrørende opkrævning af gebyr ved brug af betalingskort,* j.nr. 21/06446.

108 Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 27. september 2022, *Afgørelse om opkrævet gebyr for brug af MobilePay ved betaling,* j.nr. 22/07066. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2022/20220927-fun-jump-afgoerelse-om-opkraevet-gebyr-for-brug-af-mobilepay-ved-betaling

109 Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 9. november 2023, *Afgørelse om virksomhedens "Flemming Pedersen" opkrævning af gebyr for brug af MobilePay,* j.nr. 23/05383. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2023/20231109-enkeltmandsvirksomheden-flemming-pedersen-opkraevning-af-gebyr-mobilepay

110 Betalingslovens § 122 omfatter efter sin ordlyd alle former for betalingsinstrumenter, således som disse er defineret i betalingslovens § 7, nr. 18. Bestemmelsen viderefører betalingstjenestelovens § 79. Bestemmelsen blev først indført ved lov i 1999 (den dagældende betalingskortlov).

111 Jf. FT 2016-17, tillæg A, bemærkninger til L 157, side 259 hs.

112 Interbankgebyrer suppleres dog af et prisloft, som blev indført med forordningen om interbankgebyrer. Forordningen er nærmere beskrevet nedenfor.

113 Jf. nærmere forarbejderne til lov nr. 217 af 13. april 1999 om ændring af lov om betalingskort m.v. (1998/1 LFS 129).

114 Jf. betalingslovens § 5, nr. 10.

Boks 1
Hvad er en teknisk tjeneste?

Tekniske tjenester er kendetegnet ved, at tjenesteleverandørerne ikke på noget tidspunkt er i besiddelse af de midler, der overføres i betalingstransaktionerne.

En teknisk tjeneste kan bestå i mange ting, men mere konkret kan der bl.a. være tale om følgende ydelser:
» Håndtering og lagring af data
» Databeskyttelse
» Datavalidering
» Drift af kommunikationsnetværk
» Levering og vedligeholdelse af betalingsterminaler og betalingsmodul (payment gateway)

Det følger af § 122, stk. 2, at forbuddet tillige omfatter fastsættelse af gebyr mv. i forbindelse med gennemførsel af direkte debitering. Herefter kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen også gribe ind, hvis gebyrerne på direkte debiteringsprodukter, der bl.a. omfatter Betalingsservice, vurderes at være urimeligt høje og overstiger, hvad de ville være, hvis der var virksom konkurrence på området.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan altså gribe ind over for alle aktørers anvendelse af urimelige priser og avancer i forbindelse med gennemførsel af kortbetalinger eller direkte debitering, uagtet hvilke ydelser de måtte levere, og hvordan de måtte være organiseret. Overtrædelser af § 122, stk. 1, og 2, kan således straffes med bøde.[115]

Forarbejderne til betalingslovens § 122 præciserer nærmere, at urimelige priser og avancer er priser og avancer, der er højere, end de ville være under virksom konkurrence. For at afgøre dette foretages en hypotetisk præget bedømmelse af forholdene, som de ville være på et konkurrencepræget marked. Der stilles derfor ikke krav om et egentligt bevis for, hvad prisen eller avancen ville være, men at der foreligger en væsentlig sandsynliggørelse.[116] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gribe ind over for aktører, der:

1. Fastsætter priser, som ligger over prisen i andre lande med en effektiv betalingsformidling,
2. Fastsætter priser, der ikke står i et rimeligt forhold til omkostningerne, eller
3. Fastsætter priser, der medfører en overnormal indtjening.[117]

Praksis i forhold til § 122
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har tidligere truffet afgørelse efter betalingstjenestelovens[118] § 79. Betalingslovens § 122, stk. 1, viderefører den tidligere bestemmelse[119], hvorfor praksis efter betalingstjenestelovens § 79 ligeledes er relevant for betalingslovens § 122, stk. 1.

[115] Jf. betalingslovens § 152, stk. 2.
[116] Jf. FT 2016-17, tillæg A, bemærkninger til L 157, side 259 hs.
[117] Ifølge forarbejderne forstås herved: "[...] *en forretning af investeringerne i det pågældende forretningsområde, der overstiger forrentningen for tilsvarende virksomheder i virksom konkurrence.*", jf. FT 2016-17, tillæg A, bemærkninger til L 157, side 259 hs og 260 vs.
[118] Lov nr. 385 af 25. maj 2009 om betalingstjenester og elektroniske penge med senere ændringer.
[119] Jf. FT 2016-17, tillæg A, bemærkninger til L 157, side 259 vs.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har bl.a. truffet to afgørelser, der angik, om Nets havde opkrævet urimelige gebyrer for indløsning af dankorttransaktioner i online handlen i 2012 og i 2013. Den første sag var foranlediget af en klage fra Foreningen for Dansk Internethandel (FDIH), der mente, at Dankort-indløsningsgebyrerne i online handlen var for høje og derfor i strid med betalingstjenestelovs § 79.

I den første afgørelse (FDIH1)[120] vurderede styrelsen, at Nets' gebyrer var for høje og derved udgjorde en overtrædelse af betalingstjenestelovens § 79. Styrelsen påbød derfor Nets at nedsætte gebyrerne. På baggrund af denne afgørelse nedsatte Nets gebyrerne.

I den anden afgørelse (FDIH2)[121] vurderede styrelsen, at indløsningsgebyrerne fortsat var for høje, hvorfor Nets igen blev påbudt at nedsætte gebyrerne til ikke højere end gennemsnitligt 1,20 kr. i halvandet år, hvorefter det påligger Nets ikke at overtræde betalingstjenestelovens § 79.

Nets havde, som følge af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens påbud i FDIH1, reduceret sine indløsningsgebyrer for dankorttransaktioner i online handlen den 31. januar 2013. Ændringen bestod primært i, at Nets gjorde det billigere at modtage betalinger med dankort i beløbs intervallet. Begge afgørelser er opretholdt ved Konkurrenceankenævnets afgørelser[122] og ved Østre Landsrets dom af 17. februar 2021,[123] samt ved Højesterets dom af 4. april 2023.[124]

Konkurrencerådet har yderligere truffet to afgørelser, der angik pengeinstitutternes valutatillæg. Dette drejede sig om henholdsvis Danske Bank[125] og Nordea [126], som ifølge Konkurrencerådet havde overtrådt betalingslovens § 122, stk. 1 ved at fastsætte urimeligt høje priser for betalinger med Visa/Dankort i udenlandsk valuta (valutatillæg) i perioden fra 2016 til 2019.

Konkurrencerådet vurderede, at de to pengeinstitutters valutatillæg ikke stod i et rimeligt forhold til omkostningerne. Rådet har i vurderingen blandt andet lagt vægt på, at begge institutter har haft en meget høj overskudsgrad ved valutaomveksling.

Begge afgørelser er anket til Østre Landsret, hvor de fortsat verserer.

Gebyrtyper
Betalingsloven regulerer ikke nærmere, hvilke typer af gebyrer betalingsmodtageres udbydere (kortindløsere) kan eller skal anvende. Udbydere kan derfor vælge, om et gebyr skal være transaktionsbestemt, udgøre en procentdel af transaktionsbeløbet eller en kombination heraf.

---

[120] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 30. november 2012, *FDIH's klage over dankortgebyr på internettet*. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/20121130-fdihs-klage-dankortgebyrer

[121] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 23. maj 2013, *Vurdering af Nets' ændring af dankortgebyrer som følge af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 30. november 2012*. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/20130522-vurdering-af-nets-aendring-af-dankortgebyrer

[122] Henholdsvis Konkurrenceankenævnets kendelse af 25. juni 2013, *Nets Holding A/S mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen,* og Konkurrenceankenævnets kendelse af 11. december 2013, *Nets Holding A/S mod Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen*.

[123] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens pressemeddelelse samt Østre Landsrets dom kan findes her: https://kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/domsafgoerelser/20210217-oestre-landsret-nets-gebyrer

[124] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens pressemeddelelse samt Højesterets dom kan findes her: https://www.kfst.dk/afgoerelser-ruling/betalingskort/domsafgoerelser/20230404-hoejesteret-nets-gebyrer/

[125] Konkurrencerådets afgørelse af 30. marts 2022, *Danske Banks valutatillæg.*

[126] Konkurrencerådets afgørelse af 30. marts 2022, *Nordeas valutatillæg.*

På trods af, at § 122 gælder for alle udbyderes fastsættelse af gebyrer, betyder den ikke, at gebyrer skal være ens for alle former for brug af betalingskort. I princippet kan der anvendes forskellige gebyrer for fysisk og ikke-fysisk handel.

Interbankgebyrforordningen fastsætter, at betalingsmodtagerens udbyder som udgangspunkt skal opkræve *individuelt specificerede gebyrer for forskellige korttyper,* medmindre betalingsmodtageren skriftligt anmoder om ens gebyrer for forskellige korttyper.[127]

Betalingslovens § 122 suppleres af abonnementsbekendtgørelsen, se mere omkring denne bekendtgørelse i kapitel 3.

Fordelingen af omkostninger ved driften af betalingssystemer – betalingslovens § 123
Efter betalingslovens § 123, stk. 1, kan en udbyder af betalingstjenester (kortindløser) pålægge betalingsmodtageren (forretningen) at betale omkostningerne ved driften af et betalingssystem. Vederlaget kan eksempelvis fastsættes til en procentsats af transaktionsbeløbet, som en fast ydelse (abonnement) eller som en kombination af de to.

Gebyrerne fastsættes i overensstemmelse med betalingslovens § 122, og abonnementsbekendtgørelsen, jf. ovenfor og kapitel 3. Der gælder dog nogle modifikationer og undtagelser til dette udgangspunkt.

Det følger af bestemmelsen i § 123, stk. 4, at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om, at udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter kan pålægge betalingsmodtagere at betale mere, end hvad der svarer til dækning af udbyderens omkostninger til selve driften af betalingssystemet.

Skatte- og vækstministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om beregningen af betalingen i disse modeller, jf. betalingslovens § 123, stk. 5, hvilket er sket i abonnementsbekendtgørelsen, jf. kapitel 3.

Efter § 123, stk. 3, kan betalingstjenesteudbydere og betalingsmodtagere indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsinstrument, i det omfang disse ikke er omfattet af betalingslovens § 123, stk. 4.

En eventuel aftale om særskilt betaling for en særlig ordning skal være indgået frivilligt. Udbyderne kan derfor ikke afvise at udbyde eksisterende ydelser med henvisning til, at der er tale om en særlig ordning, som betalingsmodtager skal betale for.[128]

Skatte- og vækstministeren kan endvidere fastsætte nærmere reger om, hvilke særlige ordninger der kan indgås aftale om.[129]

Endelig kan skatte- og vækstministeren efter betalingslovens § 123, stk. 7, fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Det følger af § 123, stk. 2, at udbydere skal fastsætte gebyrer overfor betalere (kortholdere) uafhængigt af betalingsmodtagerens forhold, når betaler anvender et betalingsinstrument (betalingskort). Formålet er at forhindre udbydere i at diskriminere betalingsmodtagerne

[127] Jf. artikel 9 (1), i interbankgebyrforordningen.
[128] Jf. FT 2016-17, tillæg A, bemærkninger til L 157, side 261, vs.
[129] Jf. § 123, stk. 6. Denne bemyndigelse er endnu ikke udnyttet.

gennem betalere afhængigt af eksempelvis betalingsmodtagerens størrelse. Udbydere kan derfor ikke via gebyrfastsættelse påvirke betalers valg af betalingsmodtager.[130]

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede de nødvendige påbud for overholdelsen af disse bestemmelser, og en overtrædelse af et sådan påbud kan straffes med bøde.[131] Endvidere er overtrædelse af betalingslovens § 123, stk. 1 og 2, direkte pålagt bødestraf.[132]

Lovens rækkevidde
Udgangspunktet er, at betalingslovens regler gælder for alle betalingsmodtagere, der sælger varer og tjenesteydelser på det danske marked. Betalingsmodtagere, der ikke er etableret i Danmark, fx ved et datterselskab eller en filial, men som via internettet henvender sig til danske forbrugere, skal ligeledes overholde betalingslovens regler.

Der er dog to situationer, hvor betalingslovens regler som udgangspunkt ikke gælder for betalingsmodtagers salg af varer og tjenesteydelser i online handlen.

» Hvis danske forbrugere handler *"uopfordret"* i udenlandske netbutikker, der ikke direkte henvender sig til det danske marked. Her vil det være lovgivningen i den enkelte netbutiks hjemland, der gælder for forretningens (betalingsmodtagerens) fastsættelse og opkrævning af gebyrer for betaling med betalingskort, der ikke er omfattet af forbuddet mod overvæltning i § 121, stk. 3.
» Hvis betalingsmodtagere, der er etableret i andre EU/EØS-lande, leverer såkaldte *"informationssamfundstjenester"* til danske forbrugere, finder betalingsloven heller ikke anvendelse. Her vil det ligeledes være lovgivningen i den enkelte betalingsmodtagers hjemland, der gælder.

Reglerne for, hvornår de såkaldte informationssamfundstjenester er undtaget fra betalingsloven, følger dels af e-handelsdirektivet[133], dels af e-handelsloven[134]. Definitionen på *"informationssamfundstjenester"* følger af e-handelslovens § 2, nr. 1, jf. boks 2.

Boks 2
Definition af informationssamfundstjenester

E-handelslovens § 2, nr. 1, definerer tjenester i informationssamfundet (informationssamfundstjenester) som: *"Enhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online (ad elektronisk vej over en vis distance) på individuel anmodning fra en tjenestemodtager."*

Ved en *"tjenestemodtager"* forstås enhver fysisk eller juridisk person, der modtager og anvender en informationssamfundstjeneste, jf. e-handelsloven § 2, nr. 4.

Informationssamfundstjenester er altså tjenester, hvor forbrugerne af sig selv kontakter udbyderen og beder om tjenester, som derpå leveres online. Det kan fx være flybilletter, som forbrugerne bestiller, betaler for og får leveret via internettet eller til deres mobiltelefon fra et flyselskab etableret i et andet EU/EØS-land.

[130] Jf. FT 2016-17, tillæg A, bemærkninger til L 157, side 261, vs.
[131] Jf. betalingslovens § 145, stk. 2, og § 152, stk. 3.
[132] Jf. betalingslovens § 152, stk. 2.
[133] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT L 2000, nr. L 178 af 17. juli 2000).
[134] Lov nr. 227 af 22. april 2002 om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel.

Når forbrugere (kortholder) betaler med betalingskort mv. for at købe disse tjenester i online handlen, gælder de danske gebyrregler således som udgangspunkt ikke.

Boks 3
E-handelslovens formål

E-handelslovens formål indeholder et afsenderlandsprincip. Danske myndigheder kan derfor – som hovedregel – ikke gribe ind over for udbydere af informationssamfundstjenester, der retter deres aktiviteter mod det danske marked, hvis forretningerne er etableret i et andet EU/EØS-land, jf. e-handelslovens § 4.

EU-regulering

En del af betalingsområdets regulering følger direkte af forordninger eller er en gennemførelse af direktiver. Der vil derfor i det følgende redegøres for indholdet af disse relevante reguleringer.

Boks 4
Forordning og direktiv

På EU-plan skelnes der særligt mellem to former for retsakter: (i) forordninger og (ii) direktiver.

En *forordning* er en bindende retsakt, der gælder direkte i medlemslandene. Den skal ikke implementeres i national ret, idet reguleringen finder direkte anvendelse i alle EU-lande.

Det forholder dig anderledes i forhold til *direktiver*. I modsætning til en forordning, er det kun direktivets mål, der er bindende. Dette fælles mål skal gennemføres i alle EU's medlemslande, og det er således op til medlemsstaterne selv at implementere direktivet i dennes nationale lovgivning.

Det gældende betalingsdirektiv (PSD2)

Det andet betalingsdirektiv (PSD2) er på nuværende tidspunkt gældende, indtil det erstattes af de nye EU-forslag, jf. straks nedenfor. PSD2 er gennemført i flere af betalingslovens bestemmelser og danner derfor grundlag for fortolkningen af betalingsloven.

PSD2 uddybes dog ikke nærmere, henset til, at det er ved at blive revideret.[135]

Forslag til revision af EU-betalingstjenestelovgivningen (PSD3 og PSR)

EU-Kommissionen offentliggjorde den 28. juni 2023 sit forslag til revision af PSD2. Forslaget præsenterer ændringer til EU's lovgivning om betalingstjenester med særligt fokus på forbrugerbeskyttelse. Ifølge Kommissionen er ny regulering nødvendig for at følge med de hurtige udviklinger på betalingsmarkedet.

[135] For mere information omkring PSD2, se Betalingsrapport 2018, side 44.

Det nuværende direktiv skal i det nye forslag opdeles i to forskellige lovgivningsinstrumenter, i) et revideret betalingstjenestedirektiv (PSD3)[136], og ii) en betalingstjenesteforordning (PSR)[137].

Det reviderede betalingstjenestedirektiv (PSD3) flytter en del af betalingstjenestereguleringen fra direktiv til forordning (PSR) med henblik på at sikre mere harmoniseret lovgivning på betalingsområdet i EU samt ensartethed i forhold til håndhævelsen. Forordningen vil være direkte anvendelig i EU, hvilket skal minimere medlemsstaternes mulighed for forskellige fortolkninger.

For Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får lovændringerne den betydning, at styrelsens tilsynsartikler løftes over i PSR.

Som beskrevet ovenover indebærer forslaget en todelt regulering, der både skal omfatte et direktiv og en forordning.

Væsentlige ændringer i betalingstjenestereguleringen
Særligt fire bestemmelser i den danske betalingslov, som gennemfører PSD2, ændres forventeligt i den fremtidige betalingstjenesteforordning. Derudover implementeres der en ny bestemmelse vedrørende gennemsigtighed. Disse ændringer og tilføjelser opstilles i nedenstående tabel 7.1.

Tabel 7.1 **Væsentlige ændringer i kommende betalingstjenestereguleringen**

Dansk lovgivning	Nuværende EU-lovgivning	Forslag til ændring af EU-lovgivning	Væsentlige ændringer
Betalingsloven § 63	PSD2 artikel 36	PSR artikel 32	» Præcisere at adgang til betalingskonto i pengeinstitutter også omfatter betalingsinstitutters agenter og virksomheder, der har søgt om licens til at blive betalingsinstitut. » Indskærper at afslag på adgang til betalingskonto alene kan begrundes i fire konkrete tilfælde. » Tilføjer bestemmelse om behandlingstid, hvorefter et pengeinstitut vil have en måned til at behandle en ansøgning fra en udbyder af betalingstjenester om adgang til betalingskonto i pengeinstituttet. » Tilføjer bestemmelse om opsigelsesvarsel, hvorefter et pengeinstitut skal varsle et betalingsinstitut m.v. senest fire måneder før lukning af en betalingskonto.
Betalingsloven § 64	PSD2 artikel 35	PSR artikel 31	» En udbyder af betalingssystem skal offentliggøre sine regler og procedurer for adgang til deltagelse i betalingssystem, og de kriterier og metoder, udbyder anvender i

[136] Se følgende link for Kommissionens forslag: https://oeil.europarl.europa.eu/oeil/en/procedure-file?reference=2023/0209(COD)
[137] Se følgende link for Kommissionens forslag: https://oeil.europarl.europa.eu/oeil/en/procedure-file?reference=2023/0210(COD)

			forbindelse med risikovurdering af ansøgere, der ønsker at deltage i betalingssystemet.
Betalingsloven § 120	PSD2 artikel 81	PSR artikel 67	» Ingen væsentlige ændringer.
Betalingsloven § 121	PSD2 artikel 62	PSR artikel 28	» Det hidtidige forbud, der forbyder betalingsmodtageres at overvælte et gebyr på betalere for udvides, så det også vil omfatte alle kreditoverførsler og direkte debiteringer. Således vil det i fremtiden også være forbudt at afkræve betaler et gebyr for betaling via bankoverførsel, herunder straks overførsler og betalinger via indbetalingskort og opkrævninger via direkte debiteringer (fx Betalingsservice).
Ny bestemmelse	Ny bestemmelse	PSR artikel 31a	» Ny bestemmelse vedr. gennemsigtighed i gebyrer. » Fastsætter regler om gennemsigtighed i henholdsvis kortselskabers scheme-gebyrer og udbydere af processeringstjenester processing-gebyrer. » Indeholder en bestemmelse om, at nye eller ændringer i eksisterende scheme- og processing-gebyrer, der afkræves af kortindløsere skal varsles seks måneder før deres ikrafttræden.

Det skal dog bemærkes, at ovenstående EU-forslag endnu ikke er endeligt vedtaget, hvorfor formen og ordlyden kan ændre sig, når det endelig træder i kraft.

Interbankgebyrforordningen
Interbankgebyrforordningen finder direkte anvendelse i Danmark. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med forordningens artikel 3-11.[138]

Interbankgebyrer er gebyrer, der betales direkte eller indirekte mellem kortudsteder og kortindløser, som deltager i en kortbaseret betalingstransaktion, for hver enkelt transaktion.[139] Det bemærkes, at bestemmelserne om interbankgebyrer ikke finder anvendelse på transaktioner med firmakort, hævning af kontanter og betalingskortsystemer med tre parter. Disse er således ikke omfattet af betalingslovens § 121, stk. 3's "forbud mod overvæltning".[140]

Artikel 3, stk. 3 finder ikke anvendelse efter 9. december 2020, hvorfor medlemsstater ikke længere kan tillade anvendelsen af et vægtet gennemsnit på 0,20 pct. af den gennemsnitlige årlige transaktionsværdi for debetkort for hvert betalingskortsystem. Herefter skal reglerne i artikel 3, stk. 1 og 2 anvendes, jf. nedenfor.

[138] Jf. betalingslovens § 145, stk. 1, nr. 2.
[139] Jf. interbankgebyrforordningen, art. 2, nr. 10.
[140] Der henvises til afsnittet "Regulering af gebyrer".

Det bemærkes at overtrædelse af hver enkelt af interbankgebyrforordningens bestemmelser kan straffes med bøde.[141] Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan ligeledes udstede de nødvendige påbud.[142]

Der foreligger på nuværende tidspunkt kun praksis vedrørende artikel 4, artikel 8, stk. 6 og artikel 10, stk. 5.

Loft på interbankgebyrer – artikel 3-5
Artikel 3-5 regulerer interbankgebyrerne for debet- og kreditkortransaktioner.

Ifølge artikel 3, stk. 1, må interbankgebyret for debetkortransaktioner ikke overstige 0,20 pct. af transaktionens værdi. Betalingstjenesteudbydere kan derfor bestemme størrelsen af interbankgebyret, så længe den ikke overstiger denne tærskel.

Medlemsstaterne kan for indenlandske debetkorttransaktioner fastsætte et lavere procentuelt loft end 0,20 pct., der kan suppleres af et loft på et fast beløb[143].[144] Beregningsmetoden reguleres af artikel 3, stk. 4.

Artikel 4, fastsætter et lignende loft for kreditkorttransaktioner, dog på 0,30 pct. Det er ikke muligt at modificere dette udgangspunkt.

De to ovenstående bestemmelser suppleres af artikel 5, der forbyder enhver omgåelse af de to bestemmelser. Dette skal sikre, at der ikke gennem alternative gebyrstrømme opkræves højere gebyrer.

Artikel 3 indeholder endvidere bestemmelser, der giver den tilsynsførende myndighed mulighed for at indhente de nødvendige oplysninger for kontrollen af korrekt anvendelse af artikel 3-5.

Praksis i forhold til artikel 4
På baggrund af en undersøgelse af interbankgebyrer traf Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen den 12. marts 2019 afgørelse i medfør af interbankgebyrforordningens artikel 4. Styrelsen påbød Danske Bank A/S at ophøre med at tilbyde eller kræve et interbankgebyr per transaktion, der udgjorde mere end 0,3 pct. af transaktionens værdi for kreditkorttransaktioner. Afgørelsen vedrørte primært kort af typen *"Corporate Mastercards med privat hæftelse"*, der har begrænset udbredelse blandt danske kunder. Danske Bank samarbejde med styrelsen om sagen og oplyste, at pengeinstituttet har gennemført en række tiltag for at sikre efterlevelse af forordningens artikel 4.[145]

Licenser og territoriale restriktioner – artikel 6
Efter artikel 6 forbydes territoriale restriktioner i licensaftaler eller lignende bestemmelser tilknyttet en betalingskortordning. Det er ikke nærmere defineret i forordningen, hvad territoriale restriktioner er.

---

[141] Jf. betalingslovens § 152, stk. 3.
[142] Jf. betalingslovens § 145, stk. 2.
[143] Dog aldrig, så summen overstiger de 0,20 pct.
[144] Jf. interbankgebyrforordningens art. 3, stk. 2, litra a.
[145] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 12. marts 2019, *Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen påbud til Danske Bank A/S*, j.nr. 18/10859. Afgørelsen kan læses her: https://www.kfst.dk/afgorelser-ruling/betalingskort/afgoerelser/2019/20190502-konkurrence-og-forbrugerstyrelsens-pabud-til-danske-bank-a-s/.

Restriktionerne kan i princippet både være fastsat i forhold til licensaftaler (fx i forholdet mellem betalingskortordning og kortudsteder/ -indløser), i forhold til udstedelse (forholdet mellem kortholder og -udstederen) og i forhold til indløsning (forholdet mellem kortindløseren og betalingsmodtageren).

Adskillelse af betalingskortordning og behandlingsenheder – artikel 7
Artikel 7, stk. 1, regulerer forholdet mellem betalingskortordninger og behandlingsenheder (processor). Bestemmelsen opstiller en række krav angående uafhængighed samt et forbud mod diskriminering og bundling af priser. Formålet med bestemmelsen er at skabe bedre mulighed for konkurrence om behandling af transaktioner med betalingskort inden for de respektive betalingskortordninger.

"Enheden" eller "det beslutningstagende organ", der har ansvaret for betalingskortordningen, og den juridiske enhed, der varetager behandling af transaktionerne, skal derfor være adskilt regnskabsmæssigt, organisatorisk og beslutningsmæssigt.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (European Banking Authority, EBA) har iht. artikel 7, stk. 1, litra a, jf. også artikel 7, stk. 6, udarbejdet nærmere tekniske standarder for adskillelsen, som EU-Kommissionen godkendte 4. oktober 2017.[146]

Den kompetente myndighed i medlemsstaten kan kræve, at en betalingskortordning forelægger en uafhængig rapport, der bekræfter overholdelsen af forpligtelserne i artikel 7, stk. 1.[147]

Artikel 7, stk. 3-5, fastsætter tillige en række krav til de standarder og betingelser, der er tilknyttet behandling af en ordnings betalingskort:

- Betalingskortordninger skal give mulighed for at sikre, at godkendelses- og clearingsmeddelelser i forbindelse med enkeltstående kortbaserede betalingstransaktioner kan adskilles og behandles af forskellige behandlingsenheder,[148]
- Territorial forskelsbehandling i de bestemmelser om behandling, som betalingskortordninger anvender, er forbudt,[149]
- Behandlingsenheder i Unionen skal sikre, at deres system er teknisk interoperabelt med systemer i andre behandlingsenheder i Unionen ved at bruge standarder, som er udviklet af internationale eller europæiske standardiseringsorganer, og[150]
- Betalingskortordninger må ikke vedtage eller anvende forretningsbestemmelser, der begrænser interoperabiliteten blandt behandlingsenheder i Unionen.[151]

Disse regler sigter på at skabe mulighed for, at forskellige aktører kan behandle en given kortransaktion. Overordnet skal betalingskortordningen sikre, at godkendelses- og clearingsmeddelelser ikke er låst til én behandlingsenhed, men kan varetages af konkurrerende aktører. Det fordrer dels, at der ikke er territoriale krav i bestemmelser om behandling og dels at systemet er teknisk interoperabelt med andre behandlingsenheder i EU.

---

[146] Kommissionen foretog dog en række ændringer til EBA's udkast til tekniske standarder, førend Kommissionen kunne godkende disse. Se https://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/commission_letter_eba_2017_en.pdf. De tekniske standarder forefindes i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/72 af 4. oktober 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751.

[147] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 7, stk. 2.

[148] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 7, stk. 3.

[149] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 7, stk. 4.

[150] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 7, stk. 5, 1. pkt.

[151] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 7, stk. 5, 2. pkt.

Co-badging og "frit valg" – artikel 8
Det overordnede formål med artikel 8 er at styrke "inter-brand"-konkurrencen mellem betalingskortordninger. Navnlig ved, at en særlig ordning ikke skal sikres særlig status via aftaler, da valget af betalingsapplikation skal ligge hos forbrugeren for at sikre effektiv konkurrence mellem varemærker, dvs. kortmærkerne.[152]

Co-badging
Bestemmelsen finder anvendelse på forholdet mellem aktørerne i firepartsmodellen; kortholder (betaler), kortudsteder, kortindløser, betalingsmodtager og kortselskab (betalingskortordning).

Forordningens artikel 8, stk. 1, indeholder et forbud mod, at betalingskortordninger eller licensaftaler gør det svært for, eller forhindrer, at en kortudsteder co-badger to eller flere betalingsvaremærker (kortmærker) eller -applikationer på ét kort.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 3-5, hvorefter betalingskortordninger ikke må forskelsbehandle kortindløsere eller -udstedere i forbindelse med co-badging eller opkrævning af gebyrer, hvis et givent betalingsvaremærke ikke benyttes på et co-badget betalingsinstrument. En betalingskortordning kan derfor ikke aftale med en specifik udsteder at co-badge givne kortmærker, uden at andre kortudstedere har samme mulighed. Eventuel forskelsbehandling skal begrundes objektivt og være ikke-diskriminerende.[153]

En betalingskortordning må endvidere ikke opkræve gebyrer eller lignende med henblik på at begrænse brugen af det konkurrerende betalingsvaremærke på samme betalingskort.[154]

Endelig må ingen aktører i forbindelse med co-badgede betalingskort anvende tekniske foranstaltninger eller lignende, som tvinger transaktionerne (som styrelsen forstår som den tekniske behandling af disse) gennem en specifik kanal eller behandlingsenhed. Sådanne foranstaltninger skal være ikke-diskriminerende.[155] Eksempelvis vil det være diskriminerende at kræve en række sikkerhedskrav til et givent betalingsvaremærke frem for et andet på et co-badged betalingskort uden objektivt at kunne begrunde dette.

Frit valg af co-badgede betalingskort
I artikel 8, stk. 2, gives forbrugeren (kortholderen) en øget mulighed for at vælge, hvilke betalingskortvaremærker, forbrugeren ønsker at sammensætte på et givent betalingskort.

Efter ordlyden får forbrugeren mulighed for, over for en betalingstjenesteudbyder (kortudsteder) at kræve, at denne skal udstede et kort med mere end ét betalingsvaremærke på (fx Mastercard, Visa, Diners etc.). Det er imidlertid en betingelse, at forbrugeren er berettiget til et kort med de pågældende mærker, og at udstederen i det hele taget tilbyder co-badging.[156]

Valgfrihed i betalingsøjeblikket
Forordningens artikel 8, stk. 6, vedrører selve betalingsøjeblikket og skal give henholdsvis betaleren (kortholderen) og betalingsmodtageren (forretningen) øget valgfrihed for at vælge hvilket betalingsvaremærke, betalingsapplikation eller begge, som anvendes, når der

[152] Jf. præambelbetragtning nr. 40 i interbankgebyrforordningen.
[153] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 8, stk. 3.
[154] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 8, stk. 4.
[155] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 8, stk. 5.
[156] DA:"[…] *forudsat at betalingstjenesteudbyderen tilbyder en sådan tjeneste."*
EN:"[…] *provided that such a service is offered by the payment service provider."*

betaleren benytter et co-badged betalingsinstrument. Ingen aktører, der er involveret i gennemførelsen af en betalingstransaktion, må hindre eller begrænse deres mulighed for at vælge.

Det bemærkes, at ansvaret for dette gælder alle aktører, dvs. terminalleverandører, indløsere, udstedere, betalingskortordninger (betalingssystemer) og andre udbydere af tekniske tjenester i forbindelse med betalingstransaktionen.

Betalingsmodtagere har dog muligheden for at installere et prioriteret valg på deres terminaler, så terminalen eksempelvis er indstillet til at foreslå Dankort ved brug af Visa/Dankort. Betaleren (kortholderen) skal dog altid have mulighed for at ændre denne prioritering.

Det skal yderligere bemærkes, at bestemmelsen ikke regulerer, hvorvidt der må kræves betaling for udvikling af disse løsninger, jf. dog stk. 4, hvor det fremgår, at der ikke må opkræves "strafgebyrer", hvis der anvendes en anden betalingskortordning end den ønskede.

I forbindelse med brug af et co-badget betalingsinstrument såsom Visa/Dankort kan bestemmelsen om frit valg af betalingsvaremærke – i kraft af den øgede valgfrihed – bidrage til en mere effektiv konkurrence mellem forskellige betalingskort.

Praksis i forhold til artikel 8, stk. 6
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i perioden 2022-2024 truffet en afgørelse om Salling, jf. straks nedenunder, der vedrørte manglende mulighed for "frit valg" af betalingsvaremærke.

Salling Group A/S gav ikke betalere mulighed for i fysisk handel at skifte fra Dankort-delen til Visa-delen ved brug af Visa/Dankort i visse af Sallings butikker. Styrelsen vurderede på den baggrund, at Salling – fra forordningen trådte i kraft 9. juni 2016 og til september 2019 – ikke har efterlevet interbankgebyrforordningens artikel 8, stk. 6. Styrelsen påbød dermed Salling Group A/S at ophøre med at hindre sine kunders mulighed for at anvende "frit valg" i strid med forordningens artikel 8, stk. 6.[157]

Forbud mod grupperede priser – artikel 9
Efter artikel 9, stk. 1 skal indløsere som udgangspunktet tilbyde forretninger individuelt specificerede priser for forskellige kategorier af betalingskort og kortmærker.[158] Formålet er samlet set at skabe gennemsigtighed i prisstrukturen og derved gøre det nemmere for forretningen at vurdere, hvilke betalingskort der er mest attraktive.

Forretningen skal ud fra indløserens prissætning kunne se, hvilke betalingskort der er dyre, og hvilke der er billige. Forpligtelsen omfatter differentierede gebyrer på tværs af betalingskortmærker, samt forskellige kategorier. Dertil kommer, at indløseren skal oplyse om interbankgebyrer og scheme-gebyrer for de forskellige betalingskort.[159]

[157] Jf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 28. oktober 2021, *Påbud om "frit valg" for betalingsvaremærker*, j.nr. 19/06698. Afgørelsen kan findes på styrelsens hjemmeside: https://www.kfst.dk/media/adnmt3hq/20211028-salling-group.pdf
[158] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 9, stk. 1.
[159] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 9, stk. 2.

Det er forsat muligt for forretningen at anmode om såkaldte "grupperede gebyrer", dvs. ens gebyrer for forskellige kategorier af betalingskort og for forskellige betalingskortvaremærker.[160]

"Honour all cards"-rule – artikel 10
Forordningens artikel 10 vedrører forretningens valg eller fravalg af visse betalingskort. Formålet er, at forretningen får muligheden for kun at modtage de betalingskort, som forretningen ønsker, uden at indløseren eller betalingskortordningen påtvinger forretningen andre kort.

Den historiske baggrund for artikel 10, er de såkaldte *"honour all cards"*-regler. Dette var aftalevilkår, hvor betalingskortordninger krævede, at en forretning, hvis den blot ønskede at modtage ét af ordningens betalingskort, skulle modtage alle ordningens betalingskort, modsat reglen i artikel 10.

Artikel 10, stk. 2 er en undtagelsesbestemmelse for så vidt angår samme kategori af betalingskort inden for en given ordning, der er omfattet af samme interbankgebyrloft.

Efter artikel 10, stk. 4, skal betalingsmodtagere gøre det klart over for forbrugeren, hvilke betalingskort forretningen modtager, og hvilke de ikke accepterer. Forretningen har dermed en oplysningspligt over for forbrugeren.

Udstedere skal, ifølge artikel 10, stk. 5, sikre, at betalingskort kan identificeres elektronisk og visuelt, så det kan fastslås, hvilken kategori de tilhører. Den elektroniske identificering kan fx tilknyttes kortets BIN-nummer eller kortets EMV-chip.

Styring af forbrugere mod udvalgte betalingskort – artikel 11
Slutteligt forbyder forordningens artikel 11, bestemmelser der hindrer betalingsmodtageren i at styre forbrugeren (betaleren) mod de betalingskort, betalingsmodtageren måtte ønske.

Formålet er, at en betalingsmodtager får mulighed for at tilbyde rabatter eller benytte andre redskaber for at tilskynde betaleren til at bruge betalingskort, som betalingsmodtageren anser mest hensigtsmæssige.

Bekendtgørelser

Der er udstedt en række bekendtgørelser i medfør af betalingsloven, der supplerer både betalingsloven og den øvrige regulering.

Bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter
Skatte- og vækstministeren kan i medfør af betalingslovens § 123, stk. 4, fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtagere at betale til dækning af udbydernes relevante omkostninger relateret til betalingssystemet, samt at udbyderne kan opnå en vis, reguleret indtjening for driften af betalingssystemet. Skatte- og vækstministeren kan i medfør af betalingslovens § 123, stk. 5, yderligere fastsætte hvorledes betalingen i sådanne prismodeller skal beregnes. Bemyndigelsen er udnyttet ved udstedelse af bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter[161].

[160] Jf. interbankgebyrforordningens artikel 9, stk. 1, sidste led, og stk. 2, sidste led.
[161] Bekendtgørelse nr. 1518 af 3. december 2025 om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter.

Bekendtgørelsen fastsætter rammerne for hvilke omkostninger, indløser må pålægge betalingsmodtagere at betale til dækning af, for betalingstransaktioner i fysisk handel, der foretages med nationale betalingskortordninger.

Bekendtgørelsen fastsætter endvidere, at betalingsmodtagere kan vælge mellem to nærmere opstillede prismodeller, ved indgåelse af en aftale med en indløser om modtagelse af det pågældende kort.[162] Disse prismodeller er opstillet i bekendtgørelsen §§ 5 og 6, og fastsætter at betalingsmodtager som udgangspunkt betaler et abonnement til dækning af omkostningerne ved driften af betalingssystemet, eller alternativt betaler en procentvis sats til dækning af omkostningerne.

Den samlede maksimale sum af betalinger i det enkelte kalenderår fastsættes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på baggrund af de omkostninger, der er fastsat ved den senest gennemførte omkostningsundersøgelse efter § 8.[163]

[162] Jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2.
[163] Jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 1.